നിരാകരണപത്രം

(Disclaimer)

പ്രാദേശിക ഭാഷയിൽ വിവർത്തനം ചെയ്ത വിധിന്യായം നിർമ്മിത ബുദ്ധ്യാധിഷ്ഠിത വിവർത്തന ഉപകരണത്തിന്റെ സഹായത്തോടെ കേരള ഹൈക്കോടതിയിലെ ഐ റ്റി ഡയറെക്ടറേറ്റ് സാധൂകരിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. എന്നിരുന്നാലും, ഇതിന്റെ ഉള്ളടക്കത്തിൽ ആശയപരമായോ സാംഗത്യപരമായോ വ്യാകരണപരമായോ ആഖ്യാനപരമായോ തെറ്റുകൾ കടന്നു കൂടാൻ സാധ്യതയുള്ളതാണ്. ഈ തർജ്ജമ കേവലം വ്യവഹാരകക്ഷികളുടെയും പൊതുജനങ്ങളുടെയും പൊതുവായ അറിവിലേയ്ക്ക് ഉപയോഗപ്പെടുത്താൻ വേണ്ടി മാത്രം ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. ഔദ്യോഗികവും പ്രായോഗികവുമായ എല്ലാ ആവശ്യങ്ങൾക്കും വിധി നിർവഹണ നടപ്പാക്കലുകൾക്കും പ്രസ്തുത വിധിന്യായത്തിന്റെ ഇംഗ്ലീഷ് പതിപ്പ് ആധികാരികവും അന്തിമവുമായിരിക്കും.

നസീബ് സിംഗ്

v

പഞ്ചാബ് സംസ്ഥാനവും മറ്റൊരാളും

ക്രിമിനൽ അപ്പീൽ നമ്പറുകൾ 2021 ലെ 1051-1054

ഒക്ടോബർ 8, 2021

ജസ്റ്റിസ് ഡോക്ടർ ധനഞ്ജയ വൈ ചന്ദ്രചൂഡ്, ജസ്റ്റിസ് വിക്രം നാഥ് , ജസ്റ്റിസ് ബി വി നഗരത്ന

ക്രിമിനൽ നടപടിക്രമ നിയമം, 1973: എസ്. 386, 223 – പുനർവിചാരണയ്ക്ക് നിർദ്ദേശിക്കാൻ അപ്പീൽ കോടതിയുടെ അധികാരം –വ്യാപ്തി – വിധി: നീതിനിഷേധം ഒഴിവാക്കാൻ, 'അനിതരസാധാരണമായ' സാഹചര്യങ്ങളിൽ മാത്രമേ അപ്പീൽ കോടതിക്ക് പുനർവിചാരണയ്ക്ക് നിർദ്ദേശിക്കാൻ കഴിയൂ –അന്വേഷണത്തിലെ ചെറിയ വീഴ്ചകൾ പുനർവിചാരണയ്ക്ക് നിർദ്ദേശം നൽകാൻ പര്യാപ്തമല്ല –കക്ഷികളുടെ അവകാശങ്ങൾക്ക് ഹാനികരമായ വീഴ്ചകൾ വളരെ ഗുരുതരമാണെങ്കിൽ മാത്രമേ പുനർവിചാരണയ്ക്ക് നിർദ്ദേശിക്കാൻ കഴിയൂ –വസ്തുതകളിൽ, ഒരേ ഒരു പ്രവൃത്തിയിൽ നിന്ന് ഉണ്ടാകുന്ന രണ്ടു കുറ്റകൃത്യങ്ങൾ ; ഒന്ന് വാദിയുടെ കൂട്ടുബലാത്സംഗവും മറ്റൊന്ന് അതിനെത്തുർന്നുള്ള

വാദിയുടെ ആത്മഹത്യയും –രണ്ട് എഫ്ഐആറുകളിൽ നിന്നും ഉണ്ടാകുന്ന വിചാരണകളിൽ അഡീഷണൽ സെഷൻസ് ജഡ്ജി കുറ്റവിമുക്തനാക്കി വിധിച്ച ഹൈക്കോടതി ഉത്തരവ് റദ്ദാക്കുകയും, വകുപ്പ് 223 പ്രകാരം വ്യവസ്ഥ ചെയ്തിരിക്കുന്നതുപോലെ വിചാരണകൾ ഒരുമിച്ച് വിചാരണ ചെയ്യണമെന്നും നിർദ്ദേശിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് നീതിയെ പരിഹസിക്കുന്നതാണ്-സംഭവം നടന്ന തീയതി മുതൽ 7 വർഷത്തിലധികം കഴിഞ്ഞതിനാൽ , നീതി നടപ്പാക്കുന്നതിന്പുനർവിചാരണ വഴിയൊരുക്കില്ല, മറിച്ച് ഗുരുതരമായ നീതി ലംഘനത്തിന് കാരണമാകും - രണ്ട് എഫ്ഐആറുകളിലും ആരോപിക്കപ്പെടുന്ന കുറ്റകൃത്യങ്ങൾ ഒരേ പ്രവൃത്തിക്കിടെ ആണ് നടന്നതെന്ന് സമ്മതിച്ചാലും, വകുപ്പ് 223(ഡി) ലെ വാക്യത്തിന്റെ അർത്ഥത്തിൽ, പുനരവിചാരണയ്ക്കും തുടർന്ന് സംയുക്ത വിചാരണയ്ക്കും നിർദ്ദേശം നൽകുന്നതിന് അത് വിവേചനാധികാരം പ്രയോഗിക്കേണ്ടതില്ല.– വെവ്വേറെ വിചാരണകൾ നീതി ലംഘനത്തിന് കാരണമായെന്ന് കുറ്റാരോപിതർ തെളിയിക്കേണ്ടത് അത്യാവശ്യമായിരുന്നു - നീതി ലംഘനത്തിന്റെ വശത്തെക്കുറിച്ച് ഒരു വിശദീകരണവും നൽകിയിട്ടില്ല - കൂടാതെ, പ്രത്യേക വിചാരണകൾ നടത്തുന്നത് നിയമത്തിന് വിരുദ്ധമല്ലെന്നും നീതി ലംഘനം ഉണ്ടാഎന്ന ഹൈക്കോടതിക്ക് പൂർണ്ണമായി ബോധ്യപ്പെട്ടിട്ടില്ലെന്നും തെളിയിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്– അതിനാൽ , ഹൈക്കോടതി ഉത്തരവ് റദ്ദാക്കി.

അപ്പീലുകൾ അനുവദിച്ചു കൊണ്ട് കോടതി വിധിച്ചു

1.1 സി.ആർ.പി.സി.യുടെ വകുപ്പ് 386 അപ്പീൽ കോടതിയുടെ അധികാരങ്ങൾ നിർവചിക്കുന്നു. ഖണ്ഡം (എ) പ്രകാരം, കുറ്റവിമുക്തനാക്കൽ ഉത്തരവിനെതിരെയുള്ള അപ്പീലിൽ അപ്പീൽ കോടതിക്ക് മറ്റ് അധികാരങ്ങൾ നൽകിയിട്ടുണ്ട്:(i) അത്തരം ഉത്തരവ് റദ്ദാക്കുകയും കൂടുതൽ അന്വേഷണം നടത്താൻ നിർദ്ദേശിക്കുകയും ചെയ്യുക; അല്ലെങ്കിൽ(ii) ആരോപിതനെ വീണ്ടും വിചാരണ ചെയ്യുകയോ പുനർവിചാരണയ്ക്ക് വിധേയമാക്കുകയോ ചെയ്യുക; അല്ലെങ്കിൽ(iii) അയാൾ കുറ്റക്കാരനാണെന്ന് കണ്ടെത്തി നിയമപ്രകാരം ശിക്ഷ വിധിക്കുക എന്നിവയാണ് അവ. ഒരു ശിക്ഷാവിധിയിൽ നിന്നുള്ള അപ്പീലിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ ക്ലോസ് (ബി)(i) ലും, ശിക്ഷ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള അപ്പീലിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ ക്ലോസ് (സി)(i) ലും പുനർവിചാരണയ്ക്ക് ഉത്തരവിടാനുള്ള അപ്പീൽ കോടതിയുടെ അധികാരം അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

1.2 അപ്പീൽ കോടതിക്ക് ഇനിപ്പറയുന്ന കാര്യങ്ങൾ ബോധ്യപ്പെട്ടില്ലെങ്കിൽ പുനർവിചാരണയ്ക്ക് ഉത്തരവിടില്ലെന്ന് മുകളിൽ പറഞ്ഞ ഭാഗം ഊന്നിപ്പറയുന്നു:

(i) നടപടിക്രമങ്ങൾ പരിഗണിക്കുന്ന കോടതിക്ക് അധികാരപരിധിയില്ലായിരുന്നു;

(ii) ഗുരുതരമായ നിയമവിരുദ്ധ പ്രവർത്തനങ്ങളും ക്രമക്കേടുകളും മൂലം വിചാരണ തടസ്സപ്പെട്ടു അല്ലെങ്കിൽ നടപടിക്രമങ്ങളുടെ സ്വഭാവത്തെക്കുറിച്ചുള്ള തെറ്റിദ്ധാരണ കാരണം യഥാർത്ഥ വിചാരണ നടന്നില്ല; അല്ലെങ്കിൽ

(iii) പ്രോസിക്യൂട്ടറെയോ ആരോപിതനെയോ അവരുടെ നിയന്ത്രണത്തിന് അതീതമായ കാരണങ്ങളാൽ കുറ്റപത്രം സമർപ്പിക്കുന്നതിൽ നിന്നോ തെളിവുകൾ സമർപ്പിക്കുന്നതിൽ നിന്നോ തടഞ്ഞിരുന്ന എങ്കിൽ , നീതിയുടെ താൽപര്യാർത്ഥം, പുനഃവിചാരണയ്ക്ക് ഉത്തരവിടുന്നത് ഉചിതമാണെന്ന് അപ്പീൽ കോടതി കരുതുന്ന എങ്കിൽ .

പുനഃവിചാരണ ഉത്തരവ് മുൻ നടപടിക്രമങ്ങളെ രേഖയിൽ നിന്ന് മായ്ച്ചുകളയുകയും ഇപ്പോഴത്തെ ആരോപിതനെ മറ്റൊരു വിചാരണയ്ക്ക് വിധേയമാക്കുകയും ചെയ്യുന്ന എന്നതാണ്. അതുകൊണ്ടാണ് പ്രോസിക്യൂഷൻ ശരിയായ തെളിവുകൾ ഹാജരാക്കിയില്ല എന്നതിന്റെയും അവരുടെ കേസ് എങ്ങനെ തെളിയിക്കണമെന്ന് അറിയാത്തതിന്റെയും അടിസ്ഥാനത്തിൽ മാത്രം പുനഃവിചാരണയ്ക്ക് ഉത്തരവിടാൻ കഴിയില്ല എന്ന തത്വം കോടതി ശരിവച്ചത്.

1.3 പുനഃവിചാരണ സംബന്ധിച്ച ഈ കോടതിയുടെ തീരുമാനങ്ങളിൽ നിന്ന് ഉരുത്തിരിഞ്ഞുവരുന്ന തത്വങ്ങൾ ഇനിപ്പറയുന്ന രീതിയിൽ രൂപപ്പെടുത്താം:

(i) നീതി നടപ്പാക്കുന്നതിൽ പിഴവ് സംഭവിക്കാതിരിക്കാൻ 'അനിതരസാധാരണമായ' സാഹചര്യങ്ങളിൽ മാത്രമേ അപ്പീൽ കോടതിക്ക് പുനർവിചാരണയ്ക്ക് നിർദ്ദേശിക്കാൻ കഴിയൂ;

(ii) അന്വേഷണത്തിലെ വെറും വീഴ്ചകൾ പുനഃപരിശോധനയ്ക്ക് നിർദ്ദേശം നൽകാൻ പര്യാപ്തമല്ല. വീഴ്ചകൾ കക്ഷികളുടെ അവകാശങ്ങൾക്ക് ഹാനികരമായ രീതിയിൽ ഗുരുതരമാണെങ്കിൽ മാത്രമേ പുനർവിചാരണ നടത്താൻ കഴിയൂ;

(iii) ഒരു 'മോശം' അന്വേഷണം/വിചാരണ കക്ഷിയെ പ്രതികൂലമായി ബാധിച്ചിട്ടുണ്ടോ എന്ന നിർണ്ണയം, തെളിവുകളുടെ സമഗ്രമായ വായനയ്ക്ക് അനുസൃതമായി, ഓരോ കേസിന്റെയും വസ്തുതകളെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ളതായിരിക്കണം;

പുനഃവിചാരണ ആവശ്യമായ നീതിലംഘനം നടന്നിട്ടുണ്ടെന്ന് കുറ്റാരോപിതനോ/പ്രോസിക്യൂഷനോ വാദം മുന്നോട്ട് വെച്ചാൽ മാത്രം പോരാ. തെളിവുകളുടെയും അന്വേഷണ പ്രക്രിയയുടെയും അടിസ്ഥാനത്തിൽ നീതി നടപ്പാക്കുന്നതിൽ ഉണ്ടായ പിഴവിന്റെ സ്വഭാവം സംബന്ധിച്ച് ന്യായമായ ഒരു ഉത്തരവ് നൽകാൻ പുനഃവിചാരണയ്ക്ക് നിർദ്ദേശിക്കുന്ന അപ്പീലന്റ് കോടതിക്ക് ഉത്തരവാദിത്തമുണ്ട്;

(v) ഒരു കേസ് പുനർവിചാരണയ്ക്ക് വിധേയമാക്കിയാൽ, മുൻ വിചാരണയുടെ തെളിവുകളും രേഖകളും പൂർണ്ണമായും ഇല്ലാതാക്കപ്പെടും; കൂടാതെ

(vi) നീതി നടപ്പാക്കുന്നതിൽ പിഴവ് സംഭവിച്ചതിന്റെ പേരിൽ കോടതിക്ക് പുനർവിചാരണയ്ക്ക് ഉത്തരവിടാൻ കഴിയുന്ന ചില ഉദാഹരണങ്ങൾ താഴെ കൊടുക്കുന്നു:

എ) അധികാരപരിധിയുടെ അഭാവത്തിൽ വിചാരണ കോടതി വിചാരണയുമായി മുന്നോട്ട് പോയി; ബി) വിചാരണയുടെ സ്വഭാവത്തെക്കുറിച്ചുള്ള തെറ്റായ ധാരണയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ നിയമവിരുദ്ധമായതോ ക്രമക്കേഡ്യുള്ളതോ ആയ ഒരു പ്രവൃത്തി വിചാരണയെ പ്രതികൂലമായി ബാധിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ; കൂടാതെ

സി) കുറ്റാരോപണത്തിന്റെ സ്വഭാവം സംബന്ധിച്ച് തെളിവുകൾ ഹാജരാക്കുന്നതിൽ നിന്ന് പ്രോസിക്യൂട്ടറെ തടയുകയോ അപ്രാപ്തമാക്കുകയോ ചെയ്തതിനാൽ വിചാരണ ഒരു പ്രഹസനമോ, കപടമോ, ദൂഷിച്ചതോ ആയി മാറി.

1.4 സംയുക്ത വിചാരണയെയും പ്രത്യേക വിചാരണകളെയും കുറിച്ച് രൂപപ്പെടുത്തിയ തത്വങ്ങൾ, ഒരു വ്യക്തി ചെയ്തതായി ആരോപിക്കപ്പെടുന്ന വ്യത്യസ്ത കുറ്റകൃത്യങ്ങൾക്ക് പ്രത്യേക വിചാരണകൾ നടത്തണമെന്ന് വകുപ്പ് 218 വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുന്നു. 219 – 221 വരെയുള്ള വകുപ്പുകൾ ഈ പൊതുനിയമത്തിന് അപവാദങ്ങൾ നൽകുന്നു. ഒരു വ്യക്തി ഈ അപവാദങ്ങൾക്ക് വിധേയനാണെങ്കിൽ, ഒരു വ്യക്തിക്കെതിരെ ചുമത്തിയിരിക്കുന്ന കുറ്റകൃത്യങ്ങൾക്ക് സംയുക്ത വിചാരണ നടത്താവുന്നതാണ്. അതുപോലെ, വ്യവസ്ഥയിലെ ഏതെങ്കിലും വകുപ്പുകൾ വെവ്വേറെയോ അല്ലെങ്കിൽ സംയോജനത്തിലോ ആണെങ്കിൽ, വകുപ്പ് 223 പ്രകാരം, വ്യത്യസ്ത കുറ്റകൃത്യങ്ങൾ ചുമത്തിയ വ്യക്തികൾക്കായി സംയുക്ത വിചാരണ നടത്താവുന്നതാണ്. സംയുക്ത/വെവ്വേറെ വിചാരണകൾ നടത്തുന്നത് സംബന്ധിച്ച് വകുപ്പ് 218 – 223 ൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന തത്വങ്ങൾ പ്രയോഗിക്കുമ്പോൾ, വിചാരണ കോടതി ഒരു ദ്വിമുഖ

പരിശോധന നടത്തണം, അതായത്, (i) സംയുക്ത/വെവ്വേറെ വിചാരണ നടത്തുന്നത് കുറ്റാരോപിതന്റെ പ്രതിരോധത്തിന് ദോഷം ചെയ്യുമോ; കൂടാതെ/അല്ലെങ്കിൽ (ii) സംയുക്ത/വെവ്വേറെ വിചാരണ നടത്തുന്നത് ജുഡീഷ്യൽ കാലതാമസത്തിന് കാരണമാകുമോ എന്നതാണ് ഇവ . വിചാരണയുടെ ഫലത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയല്ല, വിചാരണയുടെ തുടക്കത്തിലാണ് സംയുക്ത വിചാരണ നടത്താനുള്ള സാധ്യത നിർണ്ണയിക്കേണ്ടത്. വിചാരണ ആരോപിതന്റെയോ പ്രോസിക്യൂഷന്റെയോ അവകാശത്തെ പ്രതികൂലമായി ബാധിച്ചിട്ടുണ്ടോ എന്നതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ മാത്രം ഒരു പ്രത്യേക/സംയുക്ത വിചാരണ ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്ന വാദത്തിന്റെ സാധുത അപ്പീൽ കോടതിക്ക് നിർണ്ണയിക്കാവുന്നതാണ്. ഒരു അപവാദം ഉൾക്കൊള്ളുന്ന വ്യവസ്ഥകളിൽ സംയുക്ത വിചാരണ നടത്തുന്നതിനെ പരാമർശിച്ച് 'may' എന്ന പദപ്രയോഗം ഉപയോഗിക്കുന്നതിനാൽ, നീതി നടപ്പാക്കുന്നതിൽ വീഴ്ച വരുത്തുമെന്ന് തെളിയിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലെങ്കിൽ, സംയുക്ത വിചാരണ നടത്താൻ കഴിയുമെങ്കിലും, പ്രത്യേക വിചാരണ സാധാരണയായി നിയമത്തിന് വിരുദ്ധമല്ല; സംയുക്ത വിചാരണയോ പ്രത്യേക വിചാരണയോ ഉണ്ടാകാനുള്ള സാധ്യതയുണ്ടെന്ന ഒറ്റക്കാരണത്താൽ പ്രതിയെ ശിക്ഷിച്ചതോ കുറ്റവിമുക്തനാക്കിയതോ റദ്ദാക്കാൻ കഴിയില്ല. ശിക്ഷിക്കപ്പെട്ടതിന്റെയോ കുറ്റവിമുക്തനാക്കിയതിന്റെയോ ഉത്തരവ് റദ്ദാക്കണമെങ്കിൽ, കേസ് അനുസരിച്ച്, സംയുക്തമായോ പ്രത്യേകമായോ നടന്ന വിചാരണ കാരണം കക്ഷികളുടെ അവകാശങ്ങൾക്ക് ലംഘനം സംഭവിച്ചുവെന്ന് തെളിയിക്കപ്പെടണം.

1.5 2012-ലെ എഫ്ഐആർ 187-ലെ വിധി പരിശോധിച്ചാൽ, ബലാത്സംഗ കേസിൽ (എഫ്ഐആർ 96) ആരോപിതനെ സഹായിക്കുന്നതിനായി കളങ്കപ്പെട്ട അന്വേഷണം നടത്തിയെന്നും മരിച്ചയാളുടെ ആത്മഹത്യയ്ക്ക് പ്രേരിപ്പിച്ചെന്നുമാണ് അപ്പീൽവാദിക്കെതിരായ ആരോപണം. അപ്പീൽവാദിയെ കുറ്റവിമുക്തനാക്കിയ വിചാരണ ജഡ്ജി കണ്ടെത്തിയത് ഇങ്ങനെയാണ്:

(i) ആത്മഹത്യാക്കുറിപ്പിൽ അപ്പീൽവാദിയുടെ പേര് പരാമർശിച്ചിട്ടില്ല;(ii) പി ഡബ്ല്യു 22 (അന്വേഷണ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ) കൈവശപ്പെടുത്തിയ യഥാർത്ഥ ആത്മഹത്യാക്കുറിപ്പ് അപ്പീൽവാദി തിരുത്തിയിട്ടില്ല, കൂടാതെ പി ഡബ്ല്യു 22 തന്റെ ക്രോസ്-വിസ്താരത്തിൽ അപ്പീൽവാദി നടത്തിയ പ്രാഥമിക അന്വേഷണം തന്റെ അന്വേഷണത്തിൽ താൻ സ്വീകരിച്ചതായി സമ്മതിച്ചു; കൂടാതെ (iii) അപ്പീൽവാദിക്കെതിരെ തെളിവെടുപ്പിൽ -പി ഡബ്ല്യു 12, -പി ഡബ്ല്യു 2, പി ഡബ്ല്യു 21 എന്നിവർ ഒരു ആരോപണവും ഉന്നയിച്ചിരുന്നില്ല, മറിച്ച് അപ്പീൽവാദി ശരിയായ അന്വേഷണം നടത്തിയെന്ന് പ്രസ്താവിച്ചിരുന്നു.

തെളിവുകൾ വിലയിരുത്തിയപ്പോൾ, ശിക്ഷാ നിയമത്തിലെ 306, 217 , 218 വകുപ്പുകൾ പ്രകാരം അപ്പീൽവാദി എന്തെങ്കിലും കുറ്റകൃത്യം ചെയ്തുവെന്ന് തെളിയിക്കാൻ രേഖീക തെളിവുകൾ ഇല്ലെന്ന് വിചാരണ ജഡ്ജി നിഗമനത്തിലെത്തി .

1.6 എഫ്ഐആർ 96, എഫ്ഐആർ 187 എന്നിവയിൽ പ്രത്യേക വിചാരണ ഇരു കക്ഷികൾക്കും ദോഷം വരുത്തിയെന്നും അതേ സമയം മറ്റൊരു കേസിലെ തെളിവുകളെ ആശ്രയിക്കാൻ അവർക്ക് കഴിയാത്ത അവസ്ഥയിലാണെന്നും ചൂണ്ടിക്കാട്ടി ഹൈക്കോടതി പുനഃവിചാരണയ്ക്ക് ഉത്തരവിട്ടു. ഹൈക്കോടതി ഇനിപ്പറയുന്ന നിഗമനങ്ങളിൽ എത്തിച്ചേർന്നു:

(i) സിആർപിസി വകുപ്പ് 223(ഡി) പ്രകാരം വാദിയെ കൂട്ടബലാത്സംഗം ചെയ്തതിനും തുടർന്നുള്ള ആത്മഹത്യയ്ക്കും പ്രേരണ നൽകിയതിനും ആരോപിക്കപ്പെട്ട രണ്ട് കുറ്റകൃത്യങ്ങൾക്കും സംയുക്ത വിചാരണ നടത്താൻ കോടതിക്ക് വിവേചനാധികാരമുണ്ട് ;(ii) വാദിയും ആരോപിതരും എഫ്ഐആർ 96 ഉം 187 ഉം എന്നീ രണ്ട് കേസുകളുടെയും വസ്തുതകളെയും തെളിവുകളെയും ആശ്രയിക്കുന്നു. എന്നാൽ വിചാരണകൾ വെവ്വേറെ നടന്നതിനാൽ, നാതി ലാൽ കണക്കിലെടുത്ത്, കോടതിക്ക് മറ്റേ കേസിലെ തെളിവുകൾ പരിശോധിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. രണ്ട് എഫ്ഐആറുകളിൽ നിന്നും ഉണ്ടാകുന്ന വിചാരണകളിലെ തെളിവുകൾ കോടതി ഒരുമിച്ച് പരിശോധിച്ച് അന്തിമ നിഗമനത്തിലെത്തിയില്ലെങ്കിൽ, അത് നീതിയുടെ പരാജയത്തിലേക്ക് നയിക്കും; കൂടാതെ(iii) എഫ്ഐആർ 96, എഫ്ഐആർ 187 എന്നിവയിൽ അപ്പീൽവാദി കുറ്റവിമുക്തനാക്കിയെങ്കിലും, മുഴുവൻ സാഹചര്യവും നീതിയുടെ പരാജയത്തിന്റെ കോണും കണക്കിലെടുത്ത്, കേസ് പുനർവിചാരണയ്ക്കായി മാറ്റണം.

1.7 പുനർവിചാരണ ഉത്തരവിടാനുള്ള അധികാരം, ഉഖാ കോൽഹെയുടെ കേസിൽ ഭരണഘടനാ ബെഞ്ച് തത്വങ്ങൾ രൂപീകരിച്ചതു മുതൽ ഒരു അസാധാരണ

സ്വഭാവമുള്ളതാണെന്ന് സ്ഥിരമായി നിലനിർത്തിയിട്ടുണ്ട്. അടുത്തിടെ, അജയ് കുമാർ ഘോഷാലിന്റെ കേസിൽ രണ്ടംഗ ബെഞ്ചും ഈ തത്വം സ്വീകരിക്കുകയുണ്ടായി.സംയുക്ത വിചാരണയ്ക്ക് നിർദ്ദേശം നൽകുന്നത് നിർബന്ധമല്ല, പക്ഷേ സിആർപിസിയുടെ വകുപ്പ് 223 പ്രകാരം കോടതിയുടെ വിവേചനാധികാരത്തിലാണ്. വകുപ്പ് 223 ലെ ഖണ്ഡം (ഡി) ഒരേ പ്രവൃത്തിയിലെ വ്യത്യസ്ത കുറ്റകൃത്യങ്ങളിൽ ഏർപ്പെട്ട വ്യക്തികളെ കുറ്റം ചുമത്താനും ഒരുമിച്ച് വിചാരണ ചെയ്യാനും അനുവദിക്കുന്നു.

ഉഖാ കോൽഹെ v മഹാരാഷ്ട്ര സംസ്ഥാനം (1964) 1 എസ് സി ആർ 926 – പിന്തുടർന്നു.

അജയ് കുമാർ ഘോഷാൽ v. ബീഹാർ സംസ്ഥാനം (2017) 12 എസ് സി സി 699 : [2017] 1 എസ് സി ആർ 469 – ആശ്രയിച്ചു

1.8 വകുപ്പ് 223(എ) സിആർപിസി പ്രകാരം രണ്ട് എഫ്ഐആറുകളിലെയും വിചാരണയ്ക്കിടെ അപ്പീൽവാദിയായ നസിബ് സിംഗിനെയും മറ്റ് അപ്പീൽവാദികളോടൊപ്പം വിചാരണ ചെയ്തതായി ഹൈക്കോടതിക്ക് അറിയാമായിരുന്നു. 2014 നവംബർ 29-ന് എഫ്ഐആർ 96 പ്രകാരമുള്ള സെഷൻസ് വിചാരണയിലും 2015 ജനുവരി 29-ന് എഫ്ഐആർ 187/2012 പ്രകാരമുള്ള വിചാരണയിലും അപ്പീൽവാദി കുറ്റവിമുക്തനാക്കപ്പെട്ടു. "അയാൾ ഒരു അവകാശം നേടിയിരുന്നുവെന്നും അത് തടസ്സപ്പെടുത്താൻ തിടുക്കമില്ലെന്നും " ഹൈക്കോടതി ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയെങ്കിലും, "സമത്വവും നീതി നടപ്പാക്കലും നിലനിർത്താൻ" രണ്ട് കേസുകളും

പുനഃവിചാരണയ്ക്കായി തിരികെ അയച്ചു. പുനഃവിചാരണ ഉത്തരവ് തെളിവുകളുടെ മുഴുവൻ രേഖയും ഇല്ലാതാക്കുമെന്ന അപ്പീൽവാദിയുടെയും പഞ്ചാബ് സംസ്ഥാനത്തിന്റെയും അഭിഭാഷകൻ വാദിച്ച വാദത്തിൽ കഴമ്പുണ്ട്. പ്രത്യേക വിചാരണയ്ക്കിടെ രേഖപ്പെടുത്തിയ തെളിവുകൾ ചില ആരോപിതരുടെ കാര്യത്തിൽ നിലനിർത്താൻ കഴിയില്ല. ഹൈക്കോടതിയുടെ തീരുമാനത്തിന്റെ ഫലം അപ്പീൽ വാദിയെ മറ്റ് കുറ്റാരോപിതർക്കൊപ്പം പുതിയ വിചാരണയ്ക്ക് വിധേയമാക്കുക എന്നതാണ്. വാസ്തവത്തിൽ, ആരോപിതർ ചെയ്ത വ്യത്യസ്ത കുറ്റകൃത്യങ്ങൾക്ക് ഒരുമിച്ച് കുറ്റം ചുമത്തണമെന്ന് നിരീക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് വിചാരണ പുതുതായി നടത്തണമെന്ന് ഹൈക്കോടതി നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടുണ്ട്.

1.9 അപ്പീൽവാദി അന്വേഷണം നടത്തിയ രീതിയെക്കുറിച്ച് മൊഴി നൽകിയ നിർണായക സാക്ഷികൾ (പി ഡബ്ല്യു 20 ഉം പി ഡബ്ല്യു 17 ഉം) മരിച്ചതിനാൽ, ഈ ഘട്ടത്തിൽ പുനർവിചാരണയ്ക്ക് ഉത്തരവിടുന്നത് ഗുരുതരമായ വീഴ്ചക്ക് കാരണമാകുമെന്ന് അപ്പീൽവാദി വാദിച്ചു. മുകളിൽ പറഞ്ഞ പരിഗണനകൾക്ക് പുറമെ, കുറ്റാരോപിതർക്കെതിരെ ചുമത്തിയ ആരോപിക്കപ്പെട്ട കുറ്റകൃത്യങ്ങളുടെ ഗൗരവം ഹൈക്കോടതി മറന്നുപോയിരിക്കാൻ സാധ്യതയില്ല. പീനൽ കോഡിലെ വകുപ്പ് 328, 363 എ , 366, 376 എന്നിവ വകുപ്പ് 34 നോടൊപ്പം വായിക്കുമ്പോൾ ശിക്ഷാർഹമായ കുറ്റങ്ങൾക്ക് 2012 നവംബർ 27 ന് എഫ് ഐ ആർ 96 രജിസ്റ്റർ ചെയ്തു . 217, 218, 120 ബി എന്നീ വകുപ്പുകളിലെ വ്യവസ്ഥകൾ ചേർത്ത ശേഷം 2013 ജനുവരി 11 ന് അപ്പീൽവാദിയെ പ്രതിചേർത്തു . വാദിക്കെതിരെ കൂട്ടബലാത്സംഗം

നടന്നതായി ഗുരുതരമായ ഒരു ആരോപണം ഉയർന്നുവന്നിരുന്നു, ഇത് 2012 ഡിസംബർ 26 ന് അവരുടെ ആത്മഹത്യയിലേക്ക് നയിച്ചതായി ആരോപിക്കപ്പെടുന്നു, ഇത് ഐപിസി വകുപ്പ് 306 / 34 പ്രകാരം എഫ്ഐആർ 100 രജിസ്റ്റർ ചെയ്യുന്നതിൽ കലാശിച്ചു , അത് പിഎസ് സമാനയ്ക്ക് കൈമാറുകയും എഫ്ഐആർ 187 ആയി രജിസ്റ്റർ ചെയ്യുകയും ചെയ്തു. 2019 ഡിസംബർ 20-ന് ഹൈക്കോടതി പുറപ്പെടുവിച്ച അപവദിത വിധിന്യായത്തിലൂടെയും ഉത്തരവിലൂടെയും അരോപിതരുടെ കുറ്റംചുമത്തലും അപ്പീൽവാദിയെ കുറ്റവിമുക്തനാക്കിയ വിധിയും വിചാരണ കോടതിക്ക് വിട്ടുകൊടുക്കുകയും പുനർവിചാരണയ്ക്ക് ഉത്തരവിടുകയും ചെയ്തു.സംഭവം നടന്നിട്ട് 7 വർഷത്തിലധികം കഴിഞ്ഞതിനാൽ , പുനഃവിചാരണ നീതി നടപ്പാക്കാൻ സഹായിക്കില്ല, മറിച്ച് നീതിയുടെ ഗുരുതരമായ നീതിനിഷേധത്തിന് കാരണമാകും. ഹൈക്കോടതിയുടെ വിധി നീതിയുടെ കൊടിയ ലംഘനമാണ്.

1.10 എഫ്ഐ ആർ 96, എഫ്ഐ ആർ 197 എന്നിവയിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന കുറ്റകൃത്യങ്ങൾ ഒരേ പ്രവൃത്തിക്കിടെ ആണ് ചെയ്തതെന്ന് സമ്മതിച്ചാലും, 223(ഡി) വകുപ്പിലെ വാക്യത്തിന്റെ അർത്ഥത്തിൽ , ചീമലപതി ഗണേശ്വര റാവു ലെ വ്യാഖ്യാനം കണക്കിലെടുക്കുമ്പോൾ, പുനരന്വേഷണത്തിനും തുടർന്ന് സംയുക്ത വിചാരണയ്ക്കും നിർദ്ദേശിക്കാൻ വിവേചനാധികാരം പ്രയോഗിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല. വെവ്വേറെ വിചാരണകൾ നീതി ലംഘനത്തിന് കാരണമായെന്ന് പ്രതികളും തെളിയിക്കേണ്ടത് അനിവാര്യമായിരുന്നു. വെവ്വേറെ വിചാരണകൾ നീതി ലംഘനത്തിന് കാരണമായെന്ന് കോടതിക്ക് മുന്നിൽ തെളിയിക്കാൻ പ്രതികൾക്ക്

കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. നീതി ലംഘനത്തിന്റെ വശത്തെക്കുറിച്ച് ഒരു വിശദീകരണവും നൽകിയിട്ടില്ല. എഫ്ഐ ആർ 96, എഫ്ഐ ആർ 187 എന്നിവയിലെ വെവ്വേറെ വിചാരണകൾ നീതി ലംഘനത്തിന് കാരണമായെന്ന് ഹൈക്കോടതി വിമർശിച്ച വിധിന്യായത്തിൽ നിരീക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും, കണ്ടെത്തൽ വിശദീകരിക്കാൻ ഒരു വിശകലനവും നടത്തിയിട്ടില്ല. മാത്രമല്ല, നീതി ലംഘനം 'സാധ്യമാണ്' എന്ന് മാത്രമേ ഹൈക്കോടതി നിരീക്ഷിച്ചിട്ടുള്ളൂ. അതുകൊണ്ട്, കോടതിയിൽ ആപ്പീൽവാദിയോടുള്ള വ്യക്തിപരമായ മുൻവിധി ഉയർത്തിക്കാട്ടുന്നതിനു പുറമേ, വെവ്വേറെ വിചാരണകൾ നടത്തുന്നത് നിയമവിരുദ്ധമല്ലെന്നും ഹൈക്കോടതിക്ക് നീതിയുടെ പരാജയം ഉണ്ടായെന്ന് പൂർണ്ണമായി ബോധ്യപ്പെട്ടിട്ടില്ലെന്നും ഈ കോടതി വ്യക്തമായി വിശ്വസിക്കുന്നു.

ആന്ധ്രാപ്രദേശ് സംസ്ഥാനം v ചീമലപതി ഗണേശ്വര റാവു എ ഐ ആർ 1963 എസ് സി 1850 : [1964] എസ് സി ആർ 297 – ആശ്രയിച്ചത്.

1.11 ഹൈക്കോടതി ഉത്തരവിട്ട പുനഃവിചാരണയ്ക്കെതിരെ പഞ്ചാബ് സംസ്ഥാനം ഈ കോടതിയിൽ അപ്പീൽ നൽകിയിട്ടില്ല എന്ന വസ്തുത കോടതിക്ക് അറിയാം . എന്നാൽ പ്രാഥമിക തത്വമെന്ന നിലയിൽ, പുനരവിചാരണ ഗുരുതരമായ ഒരു മുൻവിധിയുണ്ടാക്കുന്ന കാര്യമാണെന്ന് അപ്പീൽ വാദിക്ക് പോലും സ്ഥാപിക്കാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്, കാരണം ആദ്യ വിചാരണയ്ക്കിടെ രേഖപ്പെടുത്തിയ സുപ്രധാന തെളിവുകൾ അപ്പീൽ വാദിയുടെ നേതൃത്വത്തിലുള്ള അന്വേഷണ സംഘത്തിലെ സാക്ഷികളുടെ മരണത്തിന്റെ ഫലമായി ഇല്ലാതാക്കപ്പെടും. കൂടാതെ, വാദിയുടെ

ആത്മഹത്യയിലേക്ക് നയിച്ചതായി ആരോപിക്കപ്പെടുന്ന ഹീനമായ കുറ്റകൃത്യത്തിൽ നീതി നടപ്പാക്കുന്നുവെന്ന് ഉറപ്പാക്കുന്നതിന് പുനർവിചാരണ സഹായകരമായിരിക്കില്ല.

1.12 ഹൈക്കോടതിയുടെ വിധിയും ഉത്തരവും റദ്ദാക്കുന്നു.

നാതി ലാൽ v. യുപി സംസ്ഥാനം 1988 എസ്സ്സി (ക്രിമിനൽ) 638; നാതി ലാൽ v. യുപി സംസ്ഥാനം (1990) സപ്പ് എസ്സിസി 145; ആന്ധ്രാപ്രദേശ് സംസ്ഥാനം v. ചീമലപതി ഗണേശ്വര റാവു എ ഐ ആർ 1963 എസ്സ്സി 1850 : [1964] എസ്സ്സിആർ 297; എംപി സംസ്ഥാനം v. ഭ്രരാജി (2001) 7 എസ്സ്സിസി 679 : [2001] 2 സപ്ലൈ എസ്സ്സിആർ 128; ഗാംഗുല അശോക് v. എ പി സംസ്ഥാനം (2000) 2 എസ്സ്സിസി 504 : [2000] 1 എസ്സ്സിആർ 468; സാഹിറ ഹബീബുള്ള ഷെയ്ഖ് v. ഗുജറാത്ത് സംസ്ഥാനം (2004) 4 എസ്സ്സിസി 158 : [2004] 3 എസ്സ്സിആർ 1050; സത്യജിത് ബാനർജി v വെസ്റ്റ് ബംഗാൾ സംസ്ഥാനം 2005 (1) എസ്സ് സി സി 115 : [2004] 6 സപ്ലി. എസ് സി ആർ 294; മൊഹ്ദ് ഹുസൈൻ v സ്റ്റേറ്റ് (എൻസിടി ദൽഹി സർക്കാർ) (2012) 9 എസ്സ് സി സി 408 : [2012] 10 എസ് സി ആർ 480; നർ സിംഗ് v. ഹരിയാന സംസ്ഥാനം(2015) 1 എസ്സ് സി സി 496 : [2014] 12 എസ് സി ആർ 218; ഐസക്ക് v. റൊണാൾഡ് ചെറിയാൻ (2018) 2 എസ്സ് സി സി 278 : [2018] 1 എസ് സി ആർ 217; മേരി പാപ്പ ജെബമണി v. ഗണേശൻ (2014) 14 എസ്സ് സി സി 477 : [2013] 11 എസ് സി ആർ 1042;ആർ. ദിനേശ്കുമാർ v. സ്റ്റേറ്റ് (2015) 7 എസ് സി ആർ 497 : [2015] 5

എസ് സി സി 605; ചന്ദ്ര ഭാൽ v. യുപി സംസ്ഥാനം 1971 (3) എസ്സ് സി സി 983; എസ്സാർ ടെലിഹോൾഡിംഗ്സ് ലിമിറ്റഡ് v. സെൻട്രൽ ബ്യൂറോ ഓഫ് ഇൻവെസ്റ്റിഗേഷൻ (2015) 10 എസ് സി ആർ 562 : [2015] 11 എസ് സി ആർ 340 – പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്നു.

ഉദ്ധരിച്ച കേസ് നിയമങ്ങൾ

(1990) സപ്ലി എസ്സിസി 145,	പരാമർശിച്ചു	ഖണ്ഡിക 18(iii)-
(1964) 1 എസ്സിആർ 926,	പിന്തുടർന്നു	ഖണ്ഡിക 21, 42-
[2001] 2 സപ്ലി. എസ്സിആർ 128,	പരാമർശിച്ചു	ഖണ്ഡിക 22-
[2000] 1 എസ്സിആർ 468,	പരാമർശിച്ചു	ഖണ്ഡിക 22-
[2004] 3 എസ്സിആർ	പരാമർശിച്ചു	ഖണ്ഡിക 23-

1050,		-
[2004] 6 സപ്ലി. എസ്സിആർ 294	പരാമർശിച്ചു	ഖണ്ഡിക 24
[2012] 10 എസ് സി ആർ 480	പരാമർശിച്ചു	ഖണ്ഡിക 26- -
[2014] 12 എസ് സി ആർ 218	പരാമർശിച്ചു	ഖണ്ഡിക 26-
[2018] 1 എസ് സി ആർ 217	പരാമർശിച്ചു	ഖണ്ഡിക 27-
[2013] 11 എസ് സി ആർ 1042	പരാമർശിച്ചു	ഖണ്ഡിക 27-
[2015] 5 എസ് സി ആർ 605	പരാമർശിച്ചു	ഖണ്ഡിക 34

1971 (3) എസ് സി സി 983	പരാമർശിച്ചു	ഖണ്ഡിക 35
[2015] 11 എസ് സി ആർ 340	പരാമർശിച്ചു	ഖണ്ഡിക 37
[2017] 1 എസ് സി ആർ 469	ആശ്രയിച്ചു	ഖണ്ഡിക 42-
[1964] എസ് സി ആർ 297	ആശ്രയിച്ചു	ഖണ്ഡിക 47

ക്രിമിനൽ അപ്പീൽ അധികാരപരിധി: 2021 ലെ ക്രിമിനൽ അപ്പീൽ നമ്പർ 1051-1054.

2015 ലെ സി ആർ എ -എസ് -1485-എസ് ബി , 2015 ലെ സി ആർ എ -എസ് -1741-എസ് ബി, 2015 ലെ സി ആർ എ -എസ്-1940-എസ് ബി, 2016 ലെ സി ആർ എ -എസ്-1599-എസ് ബി എന്നീ കേസുകളിൽ പഞ്ചാബ്-ഹരിയാന ഹൈക്കോടതിയുടെ 20.12.2019 ലെ വിധിന്യായത്തിൽ നിന്നും ഉത്തരവിൽ നിന്നും.

ഒപ്പം

2021-ലെ ക്രിമിനൽ അപ്പീൽ നമ്പറുകൾ 1055-1059.

വിപിൻ ഗോഗിയ, ശ്രീമതി ക്രിസ്റ്റി ജെയിൻ എന്നിവരപ്പീൽവാദിക്ക് വേണ്ടി ഹാജരായി.

മിസ്. ഉത്തര ബബ്ബർ, മനൻ ബൻസാൽ, ഡി. ഭരത് കുമാർ, തടിമല്ല ഭാസ്കർ ഗൗതം, അമൻ ശുക്ല, ഹതീന്ദ്ര മണ്ഡ, ദസരി മുരളി മോഹൻ, ഗോപാൽ ഝാ, ഡോ. നിഷേഷ് ശർമ, നരേന്ദർ കുമാർ വർമ, പ്രതികൾക്കുവേണ്ടി ഹാജരായി.

കോടതിയുടെ ന്യായവിധി പ്രസ്താവിച്ചത് ജസ്റ്റിസ് ഡോക്ടർ ധനഞ്ജയ വൈ ചന്ദ്രചൂഡ്

1. പഞ്ചാബ്-ഹരിയാന ഹൈക്കോടതിയുടെ ഡിവിഷൻ ബെഞ്ച് 2019 ഡിസംബർ 20-ന് പുറപ്പെടുവിച്ച ഒമ്പത് ക്രിമിനൽ അപ്പീലുകളുടെ വിധിന്യായത്തിൽ നിന്നാണ് ഈ അപ്പീലുകൾ ഉയർന്നുവരുന്നത്. രണ്ട് വ്യത്യസ്ത എഫ്ഐആറുകളിൽ നിന്നുള്ള കുറ്റവിമുക്തരാക്കൽ, ശിക്ഷ വിധിക്കൽ എന്നീ ഉത്തരവുകൾ പുതിയ വിചാരണയ്ക്കായി ഹൈക്കോടതി റദ്ദാക്കി. രണ്ട് എഫ്ഐആറുകളിൽ നിന്നുമുള്ള നടപടിക്രമങ്ങൾ സിആർപിസി വകുപ്പ് 223 പ്രകാരം ഒരുമിച്ച് ചേർത്ത് ഒരു കോടതിയിൽ വിചാരണ

നടത്താനും ഉത്തരവിട്ടു. രണ്ട് എഫ്ഐആറുകളിൽ നിന്ന് ഉണ്ടാകുന്ന വെവ്വേറെ വിചാരണകൾ നടത്തുന്നതിന് ആയി , പുതിയ വിചാരണയ്ക്ക് ഹൈക്കോടതി നിർദ്ദേശം നൽകേണ്ടതുണ്ടോ എന്നതാണ് പരിഗണനയ്ക്ക് വരുന്ന പ്രശ്നം.

2. 2012 നവംബർ 13-ന് ഷിന്ദർപാൽ കൗറിനൊപ്പം വാദി മൺവിളക്കുകൾ കത്തിക്കാൻ ഘഗ്ഗർ നദിക്കടുത്തുള്ള ഗുഗ മാരിയിൽ പോയി എന്നതാണ് പ്രോസിക്യൂഷൻ കേസ്. അവർ വീട്ടിലേക്ക് മടങ്ങുമ്പോൾ, പ്രതിയായ ഗുർപ്രീത് സിംഗ് എന്ന അമൻ ഓടിച്ചിരുന്ന ഒരു കാർ അവരെ സമീപിച്ചു. ബൽവീന്ദർ സിംഗ് വാഹനത്തിന്റെ പിൻസീറ്റിൽ ഇരിക്കുകയായിരുന്നുവെന്ന് ആരോപിക്കപ്പെടുന്നു. ഗുർപ്രീത് സിംഗ് വാദിക്ക് സമീപം കാർ നിർത്തി തുടർന്ന് അവർക്ക് പരിചയമുള്ള ബൽവീന്ദർ സിംഗ് വാഹനത്തിന്റെ വാതിൽ തുറന്ന് അവരെ പിടിച്ച് വാഹനത്തിന്റെ പിൻസീറ്റിലേക്ക് ഇട്ടു. വാഹനത്തിന്റെ ഡോറും ജനൽ പാളികളും അടച്ചിരുന്നതിനാൽ വാദിയുടെ ശബ്ദം വഴിയാത്രക്കാർക്ക് കേൾക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. ഷിന്ദർപാൽ കൗർ സ്ഥലം വിട്ടു. കാറിൽ വെച്ച് വാദിയെ ലൈംഗികമായി പീഡിപ്പിച്ചുവെന്നും തുടർന്ന് പ്രതി സന്ദീപ് സിങ്ങിന്റെ മോട്ടോർ ഷെഡിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയി എന്നുമാണ് കേസ്. സന്ദീപ് സിംഗ് താക്കോൽ ബൽവീന്ദർ സിങ്ങിന് കൈമാറിയതിനുശേഷം, മോട്ടോർ ഷെഡിന്റെ പരിസരത്ത് ബൽവീന്ദർ സിങ്ങും ഗുർപ്രീത് സിങ്ങും വാദിയെ ആവർത്തിച്ച് ബലാത്സംഗം ചെയ്തുവെന്നാണ് ആരോപണം. വാദിക്ക് ബലപ്രയോഗത്തിലൂടെ ലഹരി മരുന്ന് നൽകിയതായും അതിന്റെ ഫലമായി അവൾ

അർദ്ധബോധാവസ്ഥയിലായതായും ആരോപിക്കപ്പെടുന്നു. രാത്രി 9.30 ന്, അവളെ വാഹനത്തിൽ കൊണ്ടുവന്ന് ഗ്രാമത്തിലെ ഗുരുദ്വാരയ്ക്ക് സമീപം എറിഞ്ഞു. വാദി അവളുടെ വീട്ടിലെത്തി അമ്മ സുർജിത് കൗറിനോട് സംഭവം പറഞ്ഞു.

3. 2012 നവംബർ 22-ന്, വാദി അവരുടെ ബന്ധു, സഹോദരി, അമ്മ എന്നിവരോടൊപ്പം സിറ്റി സമാന പോലീസ് സ്റ്റേഷനിൽ എത്തിയതായി ആരോപിക്കപ്പെടുന്നു, അവിടെ നിന്ന് അവരെ ഗാഗ്ര പോലീസ് സ്റ്റേഷനിലേക്ക് അയച്ചു.

4. 2012 നവംബർ 27-ന്, പ്രോസിക്യൂഷൻ ബാദ്ഷാപൂരിലെ പോലീസ് പോസ്റ്റിലെ സബ് ഇൻസ്പെക്ടർ ഇൻ ചാർജ് നസിബ് സിങ്ങിന് (അപ്പീൽവാദി) മുന്നിൽ മൊഴി രേഖപ്പെടുത്തി. ഇതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ബാദ്ഷാപൂരിലെ ഗാഗ്ര പോലീസ് സ്റ്റേഷനിൽ ഇന്ത്യൻ പീനൽ കോഡ്[1] ലെ വകുപ്പ് 363 , 366 എ , 376 , 328 , 34 എന്നിവ പ്രകാരം പ്രാഥമിക വിവര റിപ്പോർട്ട്[2] 96/20122[3] രജിസ്റ്റർ ചെയ്തു. വാദിയെ ലൈംഗികമായി പീഡിപ്പിച്ചതായി ആരോപിച്ച് ബൽവീന്ദർ സിംഗ്, ഗുർപ്രീത് സിംഗ് എന്ന അമൻ, സന്ദീപ് സിംഗ് എന്നിവരെ എഫ്ഐആറിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ബലാത്സംഗ

1 ഐ പി സി

2 എഫ് ഐ ആർ

3 എഫ് ഐ ആർ

സംഭവത്തെക്കുറിച്ച് വാദിയിൽ നിന്ന് അപ്പീൽവാദിക്ക് വിവരം ലഭിച്ചെങ്കിലും അറസ്റ്റ് ചെയ്തില്ലെന്നും ശരിയായ അന്വേഷണം നടത്തിയില്ലെന്നും വാദി ആരോപിക്കുന്നു.

5. 2012 ഡിസംബർ 26-ന്, വാദി ആത്മഹത്യ ചെയ്തു, ആത്മഹത്യ ചെയ്യാനുള്ള തീരുമാനത്തിന് ബൽവീന്ദർ സിംഗ്, ഗുർപീത് സിംഗ്, ഷിന്ദർപാൽ കൗർ എന്നിവർ ഉത്തരവാദികളാണെന്ന് ആത്മഹത്യാക്കുറിപ്പിൽ എഴുതിവച്ചു. മരണത്തിന് തൊട്ടുപിന്നാലെ, പ്രതികളായ ബൽവീന്ദർ സിംഗ്, ഗുർപീത് സിംഗ്, ഷിന്ദർപാൽ കൗർ എന്നിവരെ അപ്പീൽവാദി അറസ്റ്റ് ചെയ്തു. വാദിയുടെ ബന്ധുവായ ഹർവീന്ദർ കൗർ നൽകിയ മൊഴിയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ, ആത്മഹത്യ പ്രേരണ കുറ്റത്തിന് 2012 ഡിസംബർ 26-ന് പി.എസ്. ഘഗ്ഗയിൽ , അപ്പീൽ വാദി (എസ്.ഐ. നസിബ് സിംഗ്), ബൽവീന്ദർ സിംഗ്, ഗുർപ്രീത് സിംഗ് അഥവാ അമൻ, ഷിന്ദർപാൽ കൗർ എന്നിവർക്കെതിരെ എഫ്.ഐ.ആർ നമ്പർ 100/2012[4] രജിസ്റ്റർ ചെയ്തു. ആത്മഹത്യ പി.എസ്. സമാനയുടെ അധികാരപരിധിക്കുള്ളിൽ നടന്നതിനാൽ എഫ്.ഐ.ആർ 100 റദ്ദാക്കി. 2012 ഡിസംബർ 31-ന്, പി.എസ്. സമാനയിൽ ഐ.പി.സി. വകുപ്പ് 306, വകുപ്പ് 34 എന്നിവ പ്രകാരം ശിക്ഷാർഹമായ ഒരു കുറ്റത്തിന് ബൽവീന്ദർ സിംഗ്, ഗുർപീത് സിംഗ്, ഷിന്ദർപാൽ കൗർ എന്നിവർക്കെതിരെ എഫ്.ഐ.ആർ നമ്പർ 187/2012 [5] രജിസ്റ്റർ ചെയ്തു .

4 "എഫ്ഐ ആർ 100"

5 എഫ്ഐ ആർ 187"

6. 2012 ലെ എഫ്ഐആർ 96 ആയി രജിസ്റ്റർ ചെയ്ത കൂട്ടബലാത്സംഗ കേസിൽ അപ്പീൽവാദി നടത്തിയ അന്വേഷണത്തിന്റെ നിലവാരം അന്വേഷിക്കുന്നതിനായി എഡിജിപി (ക്രൈം) ഒരു പ്രത്യേക അന്വേഷണ സംഘത്തെ [6] രൂപീകരിച്ചു. 2012 ലെ എഫ്ഐആർ 96 ൽ അപ്പീൽവാദി നടത്തിയ അന്വേഷണത്തിൽ പഴുതുകളുണ്ടെന്ന് എസ്ഐടി നിഗമനത്തിലെത്തി. എസ്ഐടി അംഗമായിരുന്ന പട്യാല സൂപ്രണ്ട് (ക്രൈം) സന്ദീപ് സിങ്ങിനെ 2012 ഡിസംബർ 29 ന് അറസ്റ്റ് ചെയ്തു. അപ്പീൽവാദിയെ 2012 ഡിസംബർ 27 ന് പോലീസ് വകുപ്പിൽ നിന്ന് പിരിച്ചുവിട്ടു. അപ്പീലിൽ, പിരിച്ചുവിടൽ റദ്ദാക്കിയത് 2014 ഏപ്രിൽ 11 ന് റദ്ദാക്കി, അപ്പീൽവാദിയെ സർവീസിൽ പുനഃസ്ഥാപിച്ചു.

7. 2013 ജനുവരി 15-ന്, വാദിയെ കൂട്ടബലാത്സംഗം ചെയ്തതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് 2012-ലെ എഫ്ഐആർ 96-ൽ അപ്പീൽവാദിക്കെതിരെ കുറ്റപത്രം സമർപ്പിച്ചു. ഐപിസിയിലെ 217, 218, 120 ബി എന്നീ വകുപ്പുകൾ പ്രകാരമുള്ള കുറ്റങ്ങൾ ചുമത്തി. 2012 ലെ എഫ്ഐആർ 187 പ്രകാരം രജിസ്റ്റർ ചെയ്ത കുറ്റകൃത്യം സംബന്ധിച്ച്, വകുപ്പ് 306/34 പ്രകാരം, 217, 218, 120-ബി ഐപിസി വകുപ്പുകൾ പ്രകാരം കുറ്റകൃത്യങ്ങൾ ചേർത്തതിനെ തുടർന്ന് അപ്പീൽവാദിയെ പ്രതിചേർത്തു. . 2012-ലെ എഫ്ഐആർ 187 പ്രകാരം വകുപ്പ് 306/34 പ്രകാരം രജിസ്റ്റർ ചെയ്ത കേസിൽ, ഐപിസി 217, 218, 120-ബി എന്നീ വകുപ്പുകൾ പ്രകാരമുള്ള കുറ്റകൃത്യങ്ങൾ ചേർത്തതിനെ തുടർന്ന് അപ്പീൽവാദിയെ പ്രതിയാക്കി. 2013

6 "എസ് ഐ ടി "

ഏപ്രിൽ 5-ന് പട്യാലയിലെ അഡീഷണൽ സെഷൻസ് ജഡ്ജി 2012-ലെ എഫ്ഐആർ 187-ൽ കുറ്റം ചുമത്തി. ആരോപിതർക്കെതിരെ വകുപ്പ് 306 ഐപിസി പ്രകാരവും പ്രതിക്കെതിരെ ഐപിസി 217, 218 എന്നീ വകുപ്പുകൾ കൂടി ചുമത്തി.

8. 2014 നവംബർ 29-ന്, പട്യാലയിലെ അഡീഷണൽ സെഷൻസ് ജഡ്ജി (i) ബൽവീന്ദർ സിംഗ്; (ii) ഹർപ്രീത് സിംഗ് എന്ന അമൻ; (ii) ഷിന്ദർപാൽ പാൽ കൗർ; (iv) സന്ദീപ് സിംഗ് എന്നിവരെ 2012 ലെ എഫ്ഐആർ 96 പ്രകാരം ഐപിസിയിലെ വകുപ്പ് 376(2) (ജി) , 366 , 328 , 120 ബി എന്നിവ പ്രകാരമുള്ള കുറ്റകൃത്യങ്ങൾക്ക് ശിക്ഷിച്ചു . അഡീഷണൽ സെഷൻസ് ജഡ്ജി ബൽവീന്ദർ സിംഗ്, ഹർപ്രീത് സിംഗ് എന്ന അമൻ, ഷിന്ദർപാൽ പാൽ കൗർ, സന്ദീപ് സിംഗ് എന്നിവർക്കെതിരെ വിധിച്ച ശിക്ഷയുടെയും വിധിയുടെയും പ്രസ്താവന അഡീഷണൽ സെഷൻസ് ജഡ്ജിയുടെ വിധിന്യായത്തിൽ നിന്ന് താഴെ പകർത്തിയിരിക്കുന്നു.

പ്രതികളായ ബാൽവീന്ദർ സിങ്ങും ഹർപ്രീത് സിംഗ് എന്ന അമനും

ക്രമ നമ്പർ	കുറ്റകൃത്യം	ശിക്ഷാവിധി

1	376(2)(ജി) (ആർ ഐ) പ്രകാരം	ജീവപര്യന്തം കഠിന തടവും 10,000/- രൂപ പിഴയും. പിഴ അടയ്ക്കാത്ത പക്ഷം ഒരു വർഷത്തേക്ക് കൂടുതൽ ശിക്ഷ അനുഭവിക്കണം,
2	ഐ പി പിസി 366 വകുപ്പ് പ്രകാരം	ഓരോരുത്തർക്കും 10 വർഷം വീതം കഠിന തടവും 10000 രൂപ പിഴയും . പിഴ അടയ്ക്കാത്ത പക്ഷം ഓരോരുത്തർക്കും ഒരു വർഷം വീതം കൂടുതൽ ശിക്ഷ അനുഭവിക്കണം.

3	328 ഐപിസി വകുപ്പ് പ്രകാരം	7 വർഷം വീതം കഠിന തടവും 5,000/- രൂപ പിഴയും. പിഴ അടയ്ക്കാത്ത പക്ഷം 6 മാസം വീതം കൂടുതൽ ശിക്ഷ അനുഭവിക്കണം.

പ്രതികളായ ശിന്ദർപാൽ കൗറും സന്ദീപ് സിങ്ങും(പി ഡി എഫ് പേജ് 587)

ക്രമ നമ്പർ	കുറ്റകൃത്യം	ശിക്ഷാവിധി
1	376(2)(ജി) ,120 ബി ഐ	ജീവപര്യന്തം കഠിനതടവും

	പി സി എന്നിവ പ്രകാരം	10000 രൂപ പിഴയും. പിഴ അടയ്ക്കാത്ത പക്ഷം ഒരു വര്ഷം അധികം കഠിന തടവ്
2	120 ബി ഐ പി സി യോടൊപ്പം വായിച്ച വകുപ്പ് 366	10 വർഷത്തേക്ക് കഠിന തടവും 10000 രൂപ പിഴയും പിഴ അടയ്ക്കാത്ത പക്ഷം ഒരു വര്ഷം അധികം കഠിന തടവ്
3	വകുപ്പ് 120 ബി ഐപിസി ഒപ്പം വകുപ്പ് 328	7 വർഷം കഠിന തടവും 5000 രൂപ പിഴയും

		പിഴ അടയ്ക്കാത്ത പക്ഷം 6 മാസം അധികം കഠിന തടവ്

9. കുറ്റാരോപിതനായ നസിബ് സിംഗ് നടത്തിയ അന്വേഷണം കാര്യക്ഷമം അല്ലെന്ന് തെളിയിക്കുന്ന രേഖകളൊന്നുമില്ലെന്ന് ചൂണ്ടിക്കാട്ടി പട്യാല അഡീഷണൽ സെഷൻസ് ജഡ്ജി അദ്ദേഹത്തെ കുറ്റവിമുക്തനാക്കി. ഒന്നാം പ്രതിയുടെയും രണ്ടാം പ്രതിയുടെയും മൊഴികളെ അടിസ്ഥാനമാക്കി വിചാരണ ജഡ്ജി ഇങ്ങനെ വിധിച്ചു:

(i) 27.11.2012 തീയതിയിലുള്ള സിംനി റിപ്പോർട്ടിലെ എഴുത്തുകൾ നാസിബ് സിംഗിന്റെ സ്റ്റാൻഡേർഡ് എഴുത്തുകളുമായി പൊരുത്തപ്പെടുന്നില്ലെന്ന് കൈയക്ഷര വിദഗ്ധൻ (ഡി ഡബ്ല്യു 1) വാദിച്ചു. സിംനി റിപ്പോർട്ട് അപ്പീൽ വാദിയുടെ നിർദ്ദേശങ്ങൾക്ക് കീഴിലാണോ അതോ നിർദ്ദേശങ്ങളുടെ അഭാവത്തിലാണോ എഴുതിയതെന്ന് തെളിയിക്കാൻ പ്രോസിക്യൂഷൻ നാസിബ് സിംഗിന്റെ ഒരു കീഴുദ്യോഗസ്ഥനെയും പരിശോധിച്ചിട്ടില്ല; കൂടാതെ

(ii) നസിബ് സിംഗിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ പ്രാഥമിക അന്വേഷണം നടത്തിയ പോലീസ് സംഘത്തിലെ അംഗമായിരുന്ന ഹെഡ് കോൺസ്റ്റബിൾ പി ഡബ്ല്യു 20, അപ്പീൽവാദി അന്വേഷണത്തെ നിയന്ത്രിക്കുന്ന നിയമങ്ങളും നടപടിക്രമങ്ങളും അനുസരിച്ചാണ് എല്ലാ നടപടികളും നടത്തിയതെന്ന് വാദിച്ചു.

10. 2012 ലെ എഫ്ഐആർ 187 ലെ വകുപ്പ് 306 നോടൊപ്പം വകുപ്പ് 34 ഉം പ്രകാരം ശിക്ഷാർഹമായ കുറ്റകൃത്യത്തിൽ , പട്യാലയിലെ അഡീഷണൽ സെഷൻസ് ജഡ്ജി മൂന്ന് പ്രതികളെയും കുറ്റക്കാരെന്ന് വിധിച്ചു, പക്ഷേ 2015 ജനുവരി 29 ലെ വിധിന്യായത്തിലൂടെ അപ്പീൽവാദിയെ കുറ്റവിമുക്തനാക്കി. ഇനിപ്പറയുന്ന കണ്ടെത്തലുകളോടെ ആണ് കുറ്റവിമുക്തനാക്കിയാത് :

(i) പി ഡബ്ല്യു 2 അദ്ദേഹത്തിന് കൈമാറിയ ആത്മഹത്യാക്കുറിപ്പിന്റെ ഫോട്ടോകോപ്പിയിൽ കൃത്രിമത്വം നടന്നതായി കാണിക്കുന്ന ഒന്നും രേഖയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. അപ്പീൽ വാദിയെ അന്വേഷണത്തിൽ നിന്ന് നീക്കം ചെയ്തതിനുശേഷം അന്വേഷണം നടത്തിയ പി ഡബ്ല്യു 22 (എസ്പി ജയ്പാൽ സിംഗ്), അപ്പീൽ വാദി നടത്തിയ പ്രാഥമിക അന്വേഷണം തന്റെ തുടർന്നുള്ള അന്വേഷണത്തിൽ സ്വീകരിച്ചതായി കോടതിയിൽ പറഞ്ഞു; കൂടാതെ

(ii) അപ്പീൽവാദി നടത്തിയ അന്വേഷണ രീതിയെ എതിർത്ത് മറ്റൊരു സാക്ഷിയും മൊഴി നൽകിയിട്ടില്ല. വകുപ്പ് 218 പ്രകാരമുള്ള കുറ്റകൃത്യം

പരിഗണിക്കണമെങ്കിൽ, ഒരു പൊതുപ്രവർത്തകൻ രേഖ തെറ്റാണെന്ന് അറിഞ്ഞുകൊണ്ട് തന്നെ തയ്യാറാക്കിയതാണെന്ന് തെളിയിക്കാൻ പ്രോസിക്യൂഷന് കഴിയണം. നിലവിലെ കേസിൽ, അപ്പീൽവാദി തെറ്റായ രേഖ നൽകാൻ ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നുവെന്ന് തെളിയിക്കാൻ തെളിവുകളൊന്നുമില്ല.

11. ഹൈക്കോടതിയിൽ ഒമ്പത് അപ്പീലുകൾ ഫയൽ ചെയ്തു. 2 ഐപിസിയിലെ സെക്ഷൻ 328, 363 എ, 366, 376, 34 എന്നിവ പ്രകാരം 2012 ലെ എഫ്ഐആർ 96 പ്രകാരം പട്യാല അഡീഷണൽ സെഷൻസ് ജഡ്ജിയുടെ 2014 നവംബർ 29 ലെ വിധിക്കും ഉത്തരവിനും എതിരെ പ്രതികളായ അപ്പീൽവാദികൾ അഞ്ച് അപ്പീലുകൾ സമർപ്പിച്ചു. അതുപോലെ, 2012 ഡിസംബർ 31 ലെ 2012 ലെ എഫ്ഐആർ 187 ൽ നിന്ന് 306, ഐപിസിയിലെ 34, 217 , 218, 120 ബി എന്നീ വകുപ്പുകൾ പ്രകാരം 2015 ജനുവരി 29 ന് പ്രതിയെ ശിക്ഷിച്ചതിനെതിരെയും ശിക്ഷ വിധിച്ചതിനെതിരെയും അപ്പീലുകൾ ഫയൽ ചെയ്തു .

12. എഫ്ഐആർ 96, എഫ്ഐആർ 187 എന്നിവയിൽ നിന്ന് ഉണ്ടാകുന്ന കുറ്റകൃത്യങ്ങളിൽ നിന്ന് അപ്പീൽവാദിയെ കുറ്റവിമുക്തനാക്കിയതിനെ വാദിയുടെ അമ്മ ഹൈക്കോടതിയിൽ നൽകിയ അപ്പീലിൽ ചോദ്യം ചെയ്തു. 2019 ഡിസംബർ 20-ന് ഒരു പൊതു തർക്കിത വിധിന്യായവും ഉത്തരവും പ്രകാരം ഒമ്പത് അപ്പീലുകളും ഹൈക്കോടതി തീർപ്പാക്കി. 2014 നവംബർ 29-നും 2015 ജനുവരി 29-നും അഡീഷണൽ സെഷൻസ് ജഡ്ജിയുടെ

വിധിന്യായങ്ങളിൽ നിന്ന് ഉണ്ടാകുന്ന അപ്പീലുകൾ അന്തിമ വാദം കേൾക്കലിനായി ഒരുമിച്ച് ലിസ്റ്റ് ചെയ്യണമെന്ന് ഹൈക്കോടതി ചൂണ്ടിക്കാട്ടി.

13. എഫ്ഐആർ 96, എഫ്ഐആർ 187 എന്നിവയിൽ നിന്ന് ഉരുത്തിരിഞ്ഞ വിചാരണകളിൽ അഡീഷണൽ സെഷൻസ് ജഡ്ജിയുടെ 2014 നവംബർ 29, 2015 ജനുവരി 29 തീയതികളിലെ ശിക്ഷാവിധിയും കുറ്റവിമുക്തനാക്കൽ വിധികളും ഹൈക്കോടതി റദ്ദാക്കി, വകുപ്പ് 223 സിആർപിസി പ്രകാരം വിചാരണകൾ ഒരുമിച്ച് ചെയ്യണമെന്ന് നിർദ്ദേശിച്ചു. പ്രസ്തുത നിഗമനത്തിലെത്താൻ ഹൈക്കോടതി ഇനിപ്പറയുന്ന നിരീക്ഷണങ്ങൾ നടത്തി:

> (i) വ്യത്യസ്ത എഫ്ഐആറുകളിൽ നിന്ന് ഉരുത്തിരിഞ്ഞുവരുന്ന നടപടിക്രമങ്ങളിലെ മിക്ക സാക്ഷികളും ഒന്ന് തന്നെയാണ് . അവരുടെ ക്രമ നമ്പർ മാത്രമേ വ്യത്യാസപ്പെടുന്നുള്ളൂ ;
>
> (ii) എഫ്ഐആർ 187 ലെ തെളിവുകൾ എഫ്ഐആർ 96 ലെ വിചാരണ വേളയിൽ ഹാജരാക്കി;
>
> (iii) എഫ്ഐആർ 96, എഫ്ഐആർ 187 എന്നിവയിൽ നിന്ന് ഉണ്ടാകുന്ന രണ്ട് കുറ്റകൃത്യങ്ങളും പരസ്പരം ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. രണ്ട് വ്യത്യസ്ത വിചാരണകൾ നടന്നാൽ അത് മുൻവിധികൾക്ക് വഴിവെക്കും. രണ്ട് എഫ്ഐആറുകളിലെയും തെളിവുകൾ ഒരുമിച്ച് പരിശോധിക്കേണ്ടി വരും;

(iv) എഫ്ഐആറുകൾ ഒരുമിച്ച് വിചാരണ ചെയ്യണോ അതോ വെവ്വേറെ വിചാരണ ചെയ്യണോ എന്ന് തീരുമാനിക്കാനുള്ള വിവേചനാധികാരം കോടതിയിൽ നിക്ഷിപ്തമാണ്. വിവേചനാധികാരം പ്രയോഗിക്കുമ്പോൾ, എഫ്ഐആറുകൾ വെവ്വേറെ വിചാരണ ചെയ്യുന്നത് നിയമവിരുദ്ധതയിലേക്ക് നയിക്കുമോ എന്ന പരിശോധന കോടതി നടത്തണം. എന്നിരുന്നാലും, ഈ കേസിൽ പ്രത്യേക എഫ്ഐആറുകളിലെ രണ്ട് കുറ്റകൃത്യങ്ങളും "ഒരേ നടപടിയുടെ ഭാഗമായി മാറുന്ന തരത്തിൽ പരസ്പരം ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു";

(v) പ്രതി ചെയ്ത ബലാത്സംഗം കാരണം വാദി ആത്മഹത്യ ചെയ്തു എന്നതാണ് പ്രോസിക്യൂഷന്റെ കേസ്. ഗുർപ്രീത് സിംഗ് എന്ന അമൻ സമർപ്പിച്ച അപ്പീലിൽ, വാദി ആത്മഹത്യ ചെയ്ത അതേ ദിവസം തന്നെ, അതേ സ്ഥലത്ത് വെച്ച് മൻപ്രീത് സിംഗ് എന്ന മറ്റൊരു വ്യക്തി ആത്മഹത്യയ്ക്ക് ശ്രമിച്ചിരുന്നുവെന്നും, ആ സമയത്ത് വാദിക്കൊപ്പം താമസിച്ചിരുന്ന പി ഡബ്ല്യു 10-ഹർവീന്ദർ കൗർ അദ്ദേഹത്തെ ആശുപത്രിയിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയി എന്നും കാണിക്കുന്നതിന് കൂടുതൽ വസ്തുതകൾ ഹാജരാക്കാൻ സി ആർ പി സി വകുപ്പ് 391 പ്രകാരം അപേക്ഷ സമർപ്പിച്ചു. 2013 നവംബർ 12-ന് പിഎസ് എസ്എഎസ് നഗറിൽ ഐപിസിയുടെ വകുപ്പ് 309 പ്രകാരം എഫ്ഐആർ 1 രജിസ്റ്റർ ചെയ്തിട്ടുണ്ട് . രണ്ട് കേസുകളിലെയും വസ്തുതകളെയും തെളിവുകളെയും പ്രോസിക്യൂഷനും

പ്രതിഭാഗവും ആശ്രയിക്കുന്നു. എന്നിരുന്നാലും, നാതി ലാൽ vs. യുപി [7]ലെ സുപ്രീം കോടതിയുടെ വിധി കണക്കിലെടുക്കുമ്പോൾ, ഒരു കേസിലെ തെളിവുകൾ മറ്റൊരു കേസിലെ തീരുമാനത്തെ സ്വാധീനിക്കരുതെന്ന് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതിനാൽ, മറ്റേ കേസിലെ തെളിവുകളെ ആശ്രയിക്കാൻ കഴിയില്ല. നീതി ലഭ്യമാക്കുന്നതിന്, എഫ്ഐആർ 96, എഫ്ഐആർ 187 എന്നിവയിൽ നിന്ന് ഉരുത്തിരിഞ്ഞ തെളിവുകളും വസ്തുതകളും സിആർപിസി വകുപ്പ് 223 പ്രകാരം ഒരുമിച്ച് വിചാരണ ചെയ്യണം . ഹൈക്കോടതി ഇങ്ങനെ നിരീക്ഷിച്ചു :

“മൻപ്രീത് സിംഗ് എന്ന മറ്റൊരു വ്യക്തി മരിച്ചയാളുടെ അതേ സ്ഥലത്ത് തന്നെ സമയം ആത്മഹത്യയ്ക്ക് ശ്രമിച്ചിരുന്നുവെന്നും പി ഡബ്ല്യു -10 - ഹർവീന്ദർ കൗർ (ആ സമയത്ത് മരിച്ചയാൾക്കൊപ്പം താമസിച്ചിരുന്ന) അദ്ദേഹത്തെ ആശുപത്രിയിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയി എന്നും കാണിക്കുന്നതിന് കൂടുതൽ വസ്തുതകൾ രേഖപ്പെടുത്താൻ അനുമതി തേടി, സി ആർ എ - ഡി -385-ഡി ബി -2015 ൽ കുറ്റാരോപിത - അപ്പീൽവാദി ഹർപ്രീത് സിംഗ് @ അമൻ സി ആർ എം - 24912-2019 ഫയൽ ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്നും ഈ കോടതി ശ്രദ്ധിച്ചു. 12.01.2013 ലെ എഫ് ഐആർ നമ്പർ 1 വകുപ്പ് 309 ഐപിസി പ്രകാരം എസ് എ എസ് നഗർ പോലീസ് സ്റ്റേഷനിൽ രജിസ്റ്റർ ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഈ തെളിവുകൾ ഉന്നയിച്ചുകൊണ്ട്, മരിച്ചയാൾ മുമ്പത്തെ എഫ് ഐ ആർ -ൽ കഥ കെട്ടിച്ചമച്ചതാണെന്നും വ്യത്യസ്ത

7 1988 എസ്സി (ക്രിമിനൽ) 638

കാരണതാൽ ആത്മഹത്യ ചെയ്തതാണെന്നും വാദിക്കാൻ വിദഗ്ധനായ അഭിഭാഷകൻ ആഗ്രഹിച്ചു.

മുകളിൽ സൂചിപ്പിച്ച തെളിവുകളും വസ്തുതകളും പരിശോധിച്ച ശേഷം, ആരോപിക്കപ്പെട്ട രണ്ട് കുറ്റകൃത്യങ്ങളും പരസ്പരം ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതിനാൽ, പ്രസ്തുത കേസുകളിലെ വെവ്വേറെ വിചാരണകൾ പ്രോസിക്യൂഷനും പ്രതിഭാഗത്തിനും ഗുരുതരമായ മുൻവിധി ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുണ്ടെന്ന് ഈ കോടതി കരുതുന്നു. അന്തിമ നിഗമനത്തിലെത്താൻ കോടതി രണ്ട് എഫ്ഐആറുകളുടെയും തെളിവുകൾ ഒരുമിച്ച് പരിശോധിച്ചില്ലെങ്കിൽ, അത് നീതിയുടെ പരാജയത്തിലേക്ക് നയിച്ചേക്കാമെന്ന് ഈ കോടതി കരുതുന്നു.

(vi) എഫ്ഐആർ 96, എഫ്ഐആർ 187 എന്നിവയിൽ നിന്ന് ഉയർന്നുവരുന്ന കുറ്റകൃത്യങ്ങളിൽ നസീബ് സിങ്ങിനെ (അപ്പീൽവാദി) വിചാരണ കോടതി കുറ്റവിമുക്തനാക്കി. എന്നിരുന്നാലും, നീതിയുടെ പ്രകടമായ പരാജയം കാരണം, കേസ് പുനഃവിചാരണയ്ക്കായി തിരികെ അയയ്ക്കേണ്ടത് ആവശ്യമാണ്. ഹൈക്കോടതി നിരീക്ഷിച്ചു:

"രണ്ട് എഫ്ഐആറുകളിലും വിചാരണയ്ക്കിടെ അപ്പീൽവാദിക്കൊപ്പം വിചാരണ ചെയ്യപ്പെട്ട ആരോപണവിധേയനായ നസീബ് സിംഗിനെ 2014 ൽ വിചാരണ കോടതി കുറ്റവിമുക്തനാക്കിയ കാര്യം കോടതിക്ക് ബോധ്യമുണ്ട്. അങ്ങനെ, അയാൾക്ക് ഒരു അവകാശം ലഭിച്ചു, അത് ചോദ്യം ചെയ്യാൻ പാടില്ല. . എന്നാൽ മുഴുവൻ സാഹചര്യവും

പരിഗണിക്കുകയും നീതിയുടെ പരാജയത്തിന്റെ വീക്ഷണ കോണിൽ നിന്ന് നോക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ, നീതിയുടെ സന്തുലിതാവസ്ഥയും ലഭ്യതയും നിലനിർത്തുന്നതിന്, ഈ കേസുകൾ പുനർവിചാരണയ്ക്കായി തിരികെ അയക്കണമെന്ന് ഈ കോടതി കരുതുന്നു."

(vii) താഴെപ്പറയുന്ന രണ്ട് കേസുകൾ റെമിറ്റ് ചെയ്യ:

(എ) 2012 നവംബർ 27 ലെ എഫ്ഐആർ നമ്പർ 96 ൽ നിന്ന് ഉരുത്തിരിഞ്ഞ, പട്യാല അഡീഷണൽ സെഷൻസ് ജഡ്ജിയുടെ 2014 നവംബർ 29 ലെ ശിക്ഷാ വിധിയും ശിക്ഷാ ഉത്തരവും; കൂടാതെ

(ബി) 2012 ഡിസംബർ 31-ലെ എഫ്ഐആർ നമ്പർ 187-ൽ നിന്ന് ഉരുത്തിരിഞ്ഞ, പട്യാല അഡീഷണൽ സെഷൻസ് ജഡ്ജിയുടെ 2015 ജനുവരി 29-ലെ ശിക്ഷാവിധിയും ശിക്ഷാ ഉത്തരവും .

14. നസീബ് സിംഗ് ഈ കോടതിയിൽ അപ്പീലിൽ എത്തിയിരിക്കുന്നു.

15. അനുമതി നൽകി .

വാദങ്ങൾ

16. അപ്പീൽവാദിക്ക് വേണ്ടി ഹാജരായ അഭിഭാഷകൻ ശ്രീ വിപിൻ ഗോഗിയ ഇങ്ങനെ വാദിച്ചു:

(i) രണ്ട് സെറ്റ് വിധിന്യായങ്ങളും - ബലാത്സംഗം ആരോപിച്ചുള്ള എഫ്ഐആർ 96-ൽ നിന്ന് ഉയർന്നുവന്ന അഡീഷണൽ സെഷൻസ് ജഡ്ജിയുടെ 2014 നവംബർ 29-ലെ വിധിന്യായവും, ആത്മഹത്യാ പ്രേരണ ആരോപിച്ചുള്ള എഫ്ഐആർ 187-ൽ നിന്ന് ഉയർന്നുവന്ന 2015 ജനുവരി 29-ലെ വിധിന്യായവും ഒരേ കോടതിയും ഒരേ ജഡ്ജിയും പുറപ്പെടുവിച്ചതാണ്;

(ii) രണ്ട് സെഷൻസ് വിചാരണകളിലും അപ്പീൽ വാദിയെ അഡീഷണൽ സെഷൻസ് ജഡ്ജി കുറ്റവിമുക്തനാക്കി, കുറ്റവിമുക്തനാക്കിയ ഉത്തരവിനെതിരെ സംസ്ഥാനം അപ്പീൽ നൽകിയില്ല;

(iii) സർവീസിൽ നിന്ന് പിരിച്ചുവിട്ട അപ്പീൽവാദിയെ പുനഃസ്ഥാപിച്ചു;

(iv) കുറ്റവിമുക്തനാക്കിയ ഉത്തരവിനെതിരെ അപ്പീൽ നൽകുമ്പോൾ, സി.ആർ.പി.സി.യുടെ വകുപ്പ് 386(എ) അപ്പീൽ കോടതിക്ക് അത്തരമൊരു ഉത്തരവ് റദ്ദാക്കാനും കൂടുതൽ അന്വേഷണം നടത്താനോ പ്രതിയെ വീണ്ടും വിചാരണ ചെയ്യാനോ വിചാരണയ്ക്കായി സമർപ്പിക്കാനോ നിർദ്ദേശിക്കാൻ അധികാരം നൽകുന്നുണ്ടെങ്കിലും, പുനർവിചാരണയ്ക്ക് ഉത്തരവിടാനുള്ള അധികാരം അസാധാരണ സ്വഭാവമുള്ളതാണ്, കൂടാതെ ഈ കേസിൽ

ഈ അധികാരം വിനിയോഗിക്കുന്നതിന് സുസ്ഥാപിതമായ കാരണങ്ങളൊന്നും തെളിയിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല;

(v) ആരോപിതരേ കുറ്റക്കാരാക്കുകയും ശിക്ഷിക്കുകയും ചെയ്ത വിധിന്യായം റദ്ദാക്കി പുതിയ വിചാരണയ്ക്ക് ഉത്തരവിട്ട ഹൈക്കോടതി ഉത്തരവ് അപ്പീൽ വാദിക്ക് ഗുരുതരമായ ദോഷം വരുത്തിവച്ചിട്ടുണ്ട്, കാരണം അല്ലെങ്കിൽ ന്യായീകരണമോ ഗുണദോഷങ്ങളുടെ വിലയിരുത്തലോ ഇല്ലാതെ, അദ്ദേഹത്തിന് അനുകൂലമായി കുറ്റവിമുക്തനാക്കിയ ഉത്തരവും അതോടൊപ്പം റദ്ദാക്കി ;

(vi) ഹൈക്കോടതിയുടെ വിധി ഗുരുതരമായ മുൻവിധിക്ക് കാരണമാകും, കാരണം പി ഡബ്ല്യു 20 - ഹെഡ് കോൺസ്റ്റബിൾ രഞ്ജ റാം, പി ഡബ്ല്യു17 - ഹെഡ് കോൺസ്റ്റബിൾ ഗുർജീത് സിംഗ് (അപ്പീൽവാദിയോടൊപ്പം അന്വേഷണ സംഘത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നവർ) എന്നിവർ മരിച്ചു, പുനഃപരിശോധനയിൽ പുതിയ തെളിവുകൾ ഹാജരാക്കേണ്ടിവരുമ്പോൾ, അപ്പീൽവാദി നടത്തിയ അന്വേഷണത്തിന്റെ സ്വഭാവം സംബന്ധിച്ച അവരുടെ മൊഴികൾ തുടച്ചുനീക്കപ്പെടും;

(vii) വിചാരണ വേളയിൽ, പി ഡബ്ല്യു 2, പി ഡബ്ല്യു12, പി ഡബ്ല്യു17, പി ഡബ്ല്യു21, പി ഡബ്ല്യു22 എന്നിവരെ ചോദ്യംചെയ്ത , അവരുടെ തെളിവുകൾ അപ്പീൽവാദി അന്വേഷണം ശരിയായി നടത്തിയിട്ടുണ്ടെന്ന് കാണിക്കുന്നു.

കേസ് പുനർവിചാരണയ്ക്കായി അയച്ചാൽ മുൻ വിചാരണകളിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയ തെളിവുകളുടെ പ്രയോജനം പൂർണ്ണമായും ഇല്ലാതാകും;

(viii) അപ്പീൽ നൽകുന്നയാൾക്ക് നിലവിൽ 65 വയസ്സുണ്ട്. ഒരു പുതിയ വിചാരണ അദ്ദേഹത്തിന് കടുത്ത ദുരിതം ഉണ്ടാക്കിയേക്കാം; കൂടാതെ

(ix) അപ്പീൽവാദിയെ കുറ്റവിമുക്തയാക്കിയ വിധിയെ വാദിയുടെ അമ്മ ചോദ്യം ചെയ്തെങ്കിലും, ക്രിമിനൽ വിചാരണയ്ക്കിടെ അവരെ അപ്പീൽവാദിക്കനുകൂലമായി കൂറുമാറിയ സാക്ഷിയായി പ്രഖ്യാപിച്ചത് ശ്രദ്ധേയമാണ്.

17. മറുവശത്ത്, പഞ്ചാബ് സംസ്ഥാനത്തിനു വേണ്ടി ഹാജരായ അഭിഭാഷകയായ ശ്രീമതി ഉത്തര ബബ്ബാർ ഇങ്ങനെ വാദിച്ചു:

(i) സിആർപിസിയിലെ വകുപ്പ് 218, വ്യത്യസ്ത കുറ്റകൃത്യങ്ങൾക്ക് പ്രത്യേക വിചാരണകൾ നടത്തണമെന്ന പൊതുനിയമം അനുശാസിക്കുന്നു. മറ്റു കാര്യങ്ങൾക്കൊപ്പം, വ്യക്തികളെ കുറ്റം ചുമത്തി ഒരുമിച്ച് വിചാരണ ചെയ്യാമെന്ന് വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുന്ന വകുപ്പ് 223 സിആർപിസി ഇതിനു ഒരു അപവാദമാണ്;

(ii) ഒരേ കാര്യത്തിൽ വ്യത്യസ്ത കുറ്റകൃത്യങ്ങൾ ചെയ്ത വ്യക്തികളെ കുറ്റം ചുമത്തി ഒരുമിച്ച് വിചാരണ ചെയ്യാവുന്ന വകുപ്പ് 223(ഡി) യിലെ വ്യവസ്ഥകൾ ഈ കേസിൽ ഹൈക്കോടതി പ്രയോഗിച്ചിട്ടുണ്ട്, എന്നാൽ ഈ കോടതിയുടെ

മുൻകാല വിധികൾ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടത് പ്രധാനമാണ്, അത് ഇങ്ങനെ സ്ഥാപിക്കുന്നു:

എ)സംയുക്ത വിചാരണ അലംഘനീയമല്ല, മറിച്ച് കോടതിയുടെ വിവേചനാധികാരത്തിലാണ്;

ബി) ഒരു സംയുക്ത വിചാരണ നടത്തണമോ എന്ന് വിചാരണയുടെ തുടക്കത്തിൽ തന്നെ തീരുമാനിക്കേണ്ടതാണ്;

സി) പുനർവിചാരണയ്ക്ക് ഉത്തരവിടാനുള്ള അപ്പീൽ കോടതിയുടെ അധികാരം അനിതരസാധാരണ സ്വഭാവമുള്ളതാണ്, നീതിയുടെ പരാജയം സംഭവിക്കുമ്പോൾ മാത്രമേ അത് പ്രയോഗിക്കാൻ കഴിയൂ;

ഡി) നീതിയുടെ പരാജയം ഉണ്ടാകുമെന്ന നിഗമനത്തിൽ ഹൈക്കോടതി എത്തിയിട്ടില്ല, മറിച്ച് സംയുക്ത വിചാരണയ്ക്ക് ഉത്തരവിട്ടില്ലെങ്കിൽ നീതിയുടെ പരാജയത്തിന് കാരണമായേക്കാമെന്ന് മാത്രമാണ് ഉദ്ദേശിച്ചത് ; കൂടാതെ

ഇ) പുനർവിചാരണ ഉത്തരവ് രേഖകളിൽ നിന്ന് തെളിവുകൾ തുടച്ചുനീക്കുമെന്നത് നിയമത്തിലെ ഒരു സ്ഥിരീകൃത തത്വമാണ്, അങ്ങനെയെങ്കിൽ ചില കൂട്ടരാരോപിതർക്ക് അത് നിലനിൽക്കുകയും മറ്റുള്ളവർക്ക് അത് ഇല്ലാതെ വരുകയും ചെയ്യും.

(iii) ഹൈക്കോടതി വിധിക്കെതിരെ സംസ്ഥാനം ഈ കോടതിയിൽ അപ്പീൽ നൽകിയിട്ടില്ലെങ്കിലും, പുനർവിചാരണയ്ക്ക് ഉത്തരവിട്ടതിലും വിധിച്ച ശിക്ഷ

ഒഴിവാക്കിയതിലും ഹൈക്കോടതി വ്യക്തമായ തെറ്റ് ചെയ്തുവെന്ന് സമർപ്പിക്കാൻ ആകും; കൂടാതെ

(iv) ഹൈക്കോടതിയുടെ അപവാദിത ഉത്തരവിന്റെ ഫലമായി, രണ്ട് വിചാരണകളിലും മറ്റ് ആരോപിതരായ പ്രതികൾ വാദിയെ കൂട്ടബലാത്സംഗം ചെയ്ത് ആത്മഹത്യയിലേക്ക് നയിച്ച ഗുരുതരമായ കുറ്റകൃത്യങ്ങൾക്ക് ശിക്ഷിക്കപ്പെട്ടതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയ തെളിവുകൾ പൂർണ്ണമായും ഇല്ലാതാക്കുകയും രേഖയിൽ നിന്ന് തുടച്ചുനീക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിനാൽ, നീതി നടപ്പാക്കുന്നതിൽ ഗുരുതരമായ വീഴ്ച സംഭവിക്കും.

18. മുകളിൽ പറഞ്ഞ വാദങ്ങളെ എതിർത്ത്, ബൽവീന്ദർ സിങ്ങിന് (പ്രതി നമ്പർ 4) വേണ്ടി ഹാജരായ അഭിഭാഷകൻ ശ്രീ. ഡി. ഭരത് കുമാർ ഇനിപ്പറയുന്ന വാദങ്ങൾ ഉന്നയിച്ചു:

(i) ശിക്ഷാവിധിയും ശിക്ഷയും പുനർവിചാരണയ്ക്കായി വിചാരണ കോടതിക്ക് വിട്ടുകൊടുത്ത ഹൈക്കോടതിയുടെ അപവാദിത്ത വിധിക്കെതിരെ സംസ്ഥാനം ഈ കോടതിയിൽ ഒരു അപ്പീലും സമർപ്പിച്ചിട്ടില്ല;

(ii) ഒരേ വിഷയത്തിലെ കുറ്റകൃത്യങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് മൂന്ന് എഫ്ഐആറുകൾ ഉണ്ട് - കൂട്ടബലാത്സംഗവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട എഫ്ഐആർ 96/2012; വാദിയുടെ ആത്മഹത്യയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട എഫ്ഐആർ 187/2012, ഐപിസി വകുപ്പ് 309 പ്രകാരം മൻപ്രീത് സിംഗ് ഉൾപ്പെട്ട എഫ്ഐആർ

1/2013. ഇവ വെവ്വേറെ വിചാരണ ചെയ്താൽ നീതിയുടെ ലംഘനത്തിലേക്ക് നയിക്കും;

(iii) നാതി ലാൽ v. യുപി കേസിലെ[8] ഈ കോടതിയുടെ വിധി കണക്കിലെടുക്കുമ്പോൾ , ഒരു ക്രിമിനൽ വിചാരണയിലെ തെളിവുകൾ ഒരു ക്രോസ്-കേസിൽ ആശ്രയിക്കാനാവില്ല. അതിനാൽ, വിചാരണകൾ ഒരുമിച്ച് ചേർക്കുന്നതിന് പണം നൽകുക എന്നതാണ് നീതി നടപ്പാക്കുന്നതിനുള്ള ഏക മാർഗം;

(iv) വാദിയുടെ ആത്മഹത്യ, ആരോപിക്കപ്പെട്ട കൂട്ടബലാത്സംഗത്തിന്റെ അനന്തരഫലമാണെന്ന് ആരോപിക്കപ്പെടുന്നു; കൂട്ടബലാത്സംഗവും ആത്മഹത്യാ പ്രേരണയും, ഒരേ വിഷയത്തിൽ വ്യത്യസ്ത വ്യക്തികൾ വ്യത്യസ്ത കുറ്റകൃത്യങ്ങൾ ചെയ്തതായി ആരോപിക്കപ്പെടുമ്പോൾ അവരെ സംയുക്തമായി വിചാരണ ചെയ്യാമെന്ന് വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുന്ന സി ആർ പി സി യുടെ വകുപ്പ് 223(ഡി)യുടെ പരിധിയിൽ വരുമെന്ന വസ്തുതയെ ഇത് സൂചിപ്പിക്കുന്നു,

(v) എഫ്ഐആർ 96 ഉം 187 ഉം അനുസരിച്ച് രണ്ട് കേസുകളിലും രേഖപ്പെടുത്തിയ തെളിവുകൾ ആശ്രയിക്കാൻ പ്രോസിക്യൂഷൻ ശ്രമിച്ചുവെന്ന് ഹൈക്കോടതി താർക്കിത വിധിന്യായത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്; കൂടാതെ

8 (1990) സപ്ലി എസ്സിസി 145

(vi) പുതിയ കുറ്റപത്രം സമർപ്പിക്കണമെന്ന് ഹൈക്കോടതി നിർദ്ദേശിച്ചതിനാൽ പുനഃവിചാരണ ഉത്തരവ് അപ്പീൽവാദിക്ക് ഒരു ദോഷവും വരുത്തുന്നില്ല. ആ ഘട്ടത്തിൽ കുറ്റവിമുക്തനാക്കാനുള്ള നിവൃത്തി തേടാൻ അപ്പീൽവാദിക്ക് സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ട്.

19. മറ്റ് കുറ്റാരോപിതരുടെ സമർപ്പണം ഇപ്രകാരമാണ്:

ആരോപിതനായ ഹർപ്രീത് സിങ്ങിന് വേണ്ടി അഭിഭാഷകനായ ഡോ. നിഷേഷ് ശർമ്മ ഹാജരായി. ആരോപിതനായ സന്ദീപ് സിങ്ങിന് വേണ്ടി വിദഗ്ധ അഭിഭാഷകനായ ശ്രീ. നരേന്ദർ കുമാർ വർമ്മ ഹാജരായി . ആരോപിതനായ ഷിന്ദർപാൽ കൗറിന് വേണ്ടി ആരും ഹാജരായിട്ടില്ല, എന്നിരുന്നാലും ഓഫീസ് റിപ്പോർട്ട് സൂചിപ്പിക്കുന്നത് അവർക്ക് അറിയിപ്പ് നൽകി എന്നാണ്. ഷിന്ദർപാൽ കൗർ ഈ നടപടിക്രമങ്ങളിൽ ഹാജരായിട്ടില്ലെങ്കിലും, കോടതിയെ അമിക്കസ് ക്യൂറിയായി സഹായിക്കാൻ ശ്രീ. ഡി. ഭരത് കുമാറിനോട് അഭ്യർത്ഥിച്ചിട്ടുണ്ട്. മിസ്റ്റർ ഡി. ഭരത് കുമാർ ആവശ്യപ്പെട്ട വാദങ്ങൾ, ഹൈക്കോടതി ശിക്ഷാവിധി ഒഴിവാക്കുന്നതിലും പുനർവിചാരണയ്ക്ക് ഉത്തരവിടുന്നതിലും ന്യായീകരിക്കപ്പെടുന്നുണ്ടോ എന്നതിനെക്കുറിച്ചുള്ള എല്ലാ ആരോപിതരുടെയും വാദങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്നതാണ്.

വിശകലനം

എ. പുനഃവിചാരണയ്ക്ക് നിർദ്ദേശം നൽകാനുള്ള അധികാരം.

20. സി.ആർ.പി.സി.യുടെ വകുപ്പ് 386 അപ്പീൽ കോടതിയുടെ അധികാരങ്ങൾ നിർവചിക്കുന്നു, അത് താഴെ കൊടുത്തിരിക്കുന്നു:

> "386. അപ്പീൽ കോടതിയുടെ അധികാരം. അത്തരം രേഖകൾ പരിശോധിച്ച് അപ്പീൽ വാദിയെയോ അയാളുടെ അഭിഭാഷകനെയോ കേട്ടതിനുശേഷം, അയാൾ ഹാജരായാൽ, പബ്ലിക് പ്രോസിക്യൂട്ടറെ അദ്ദേഹം ഹാജരായാൽ, വകുപ്പ് 377 അല്ലെങ്കിൽ വകുപ്പ് 378 പ്രകാരം ആരോപിതൻ ഹാജരായാൽ, ഇടപെടാൻ മതിയായ കാരണമില്ലെന്ന് അപ്പീൽ കോടതിക്ക് കരുതുന്നുവെങ്കിൽ, അപ്പീൽ തള്ളിക്കളയാം, അല്ലെങ്കിൽ-
>
> (എ) ഒരു ഉത്തരവിനെതിരെയോ കുറ്റവിമുക്തനാക്കിയതിനെതിരെയോ ഉള്ള അപ്പീലിൽ, ആ ഉത്തരവ് റദ്ദാക്കി കൂടുതൽ അന്വേഷണം നടത്താൻ നിർദ്ദേശിക്കുകയോ, കേസ് അനുസരിച്ച് ആരോപിതനെ വീണ്ടും വിചാരണ ചെയ്യുകയോ ചെയ്യാം , അല്ലെങ്കിൽ അയാൾ കുറ്റക്കാരനാണെന്ന് കണ്ടെത്തി നിയമപ്രകാരം ശിക്ഷ വിധിക്കാം ;
>
> (ബി) ഒരു കുറ്റക്കാരൻ ആക്കികൊണ്ടുള്ള വിധിയിലെ നിന്നുള്ള അപ്പീലിൽ-
>
> (i) കണ്ടെത്തലുകളും ശിക്ഷയും റദ്ദാക്കുകയും ആരോപിതനെ കുറ്റവിമുക്തനാക്കുകയോ വിട്ടയക്കുകയോ ചെയ്യുക, അല്ലെങ്കിൽ അത്തരം

അപ്പീൽ കോടതിക്ക് കീഴിലുള്ള യോഗ്യതയുള്ള അധികാരപരിധിയിലുള്ള ഒരു കോടതി അദ്ദേഹത്തെ വീണ്ടും വിചാരണ ചെയ്യാൻ ഉത്തരവിടുക അല്ലെങ്കിൽ വിചാരണയ്ക്കായി സമർപ്പിക്കുക, അല്ലെങ്കിൽ

(ii) കണ്ടെത്തൽ മാറ്റുക, ശിക്ഷാവിധി നിലനിർത്തുക, അല്ലെങ്കിൽ

(iii) കണ്ടെത്തലിനെ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്ന തരത്തിൽ അല്ലാതെ കണ്ടെത്തലിൽ മാറ്റം വരുത്തിയോ അല്ലാതെയോ, ശിക്ഷാവിധിയുടെ സ്വഭാവം അല്ലെങ്കിൽ വ്യാപ്തി, അല്ലെങ്കിൽ സ്വഭാവവും വ്യാപ്തിയും മാറ്റുക, ;

(സി) ശിക്ഷ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള അപ്പീലിൽ-

(i) കണ്ടെത്തലും ശിക്ഷയും റദ്ദാക്കുകയും ആരോപിതനെ കുറ്റവിമുക്തനാക്കുകയോ വിട്ടയക്കുകയോ ചെയ്യുക അല്ലെങ്കിൽ കുറ്റകൃത്യം വിചാരണ ചെയ്യാൻ പ്രാപ്തനായ ഒരു കോടതിയെക്കൊണ്ട് വീണ്ടും വിചാരണ ചെയ്യാൻ ഉത്തരവിടുക, അല്ലെങ്കിൽ

(ii) ശിക്ഷ നിലനിർത്തുന്ന കണ്ടെത്തൽ മാറ്റുക, അല്ലെങ്കിൽ

(iii) കണ്ടെത്തലിൽ മാറ്റം വരുത്തിയോ അല്ലാതെയോ, ശിക്ഷയുടെ സ്വഭാവം അല്ലെങ്കിൽ വ്യാപ്തി, അല്ലെങ്കിൽ സ്വഭാവവും വ്യാപ്തിയും എന്നിവ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനോ കുറയ്ക്കുന്നതിനോ മാറ്റുക;

(ഡി) മറ്റേതെങ്കിലും ഉത്തരവിൽ നിന്നുള്ള അപ്പീലിൽ, അത്തരം ഉത്തരവ് മാറ്റം വരുത്തുകയോ തിരിച്ചെടുക്കുകയോ ചെയ്യുക;

(ഇ) ന്യായമായതോ ഉചിതമായതോ ആയ ഏതെങ്കിലും ഭേദഗതിയോ പരിണതഫലമായോ ആകസ്മികമായോ ഉള്ള ഉത്തരവോ ഉണ്ടാക്കുക; എന്നാൽ, അത്തരം വർദ്ധനവിനെതിരെ കാരണം കാണിക്കാൻ കുറ്റാരോപിതന് അവസരം ലഭിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിൽ ശിക്ഷ വർദ്ധിപ്പിക്കാൻ പാടില്ല:

കൂടാതെ, അപ്പീൽ കോടതിയുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ ആരോപിതൻ ചെയ്ത കുറ്റത്തിന്, അപ്പീലിന് കീഴിൽ കോടതി പാസ്സാക്കാൻ ഇടയുള്ള ശിക്ഷയേക്കാൾ വലിയ ശിക്ഷ വിധിക്കരുത്. (ഊന്നൽ നൽകിയിരിക്കുന്നു)

ഖണ്ഡം (എ) പ്രകാരം, കുറ്റവിമുക്തനാക്കൽ ഉത്തരവിനെതിരെയുള്ള അപ്പീലിൽ അപ്പീൽ കോടതിക്ക് മറ്റ് അധികാരങ്ങൾ നൽകിയിട്ടുണ്ട്:

(i) അത്തരം ഉത്തരവ് റദ്ദാക്കുകയും കൂടുതൽ അന്വേഷണം നടത്താൻ നിർദ്ദേശിക്കുകയും ചെയ്യുക; അല്ലെങ്കിൽ

(ii) ആരോപിതനെ വീണ്ടും വിചാരണ ചെയ്യുകയോ പുനർവിചാരണയ്ക്ക് വിധേയമാക്കുകയോ ചെയ്യുക; അല്ലെങ്കിൽ

(iii) അയാൾ കുറ്റക്കാരനാണെന്ന് കണ്ടെത്തി നിയമപ്രകാരം ശിക്ഷ വിധിക്കുക.

ഒരു ശിക്ഷാവിധിയിൽ നിന്നുള്ള അപ്പീലിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ ക്ലോസ് (ബി)(i) ലും, ശിക്ഷ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള അപ്പീലിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ ക്ലോസ് (സി)(i) ലും

പുനർവിചാരണയ്ക്ക് ഉത്തരവിടാനുള്ള അപ്പീൽ കോടതിയുടെ അധികാരം അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

21. പുനർവിചാരണയ്ക്ക് നിർദ്ദേശിക്കാനുള്ള അപ്പീൽകോടതിയുടെ അധികാരത്തിന്റെ വ്യാപ്തി നിരവധി വിധികളിൽ വ്യാഖ്യാനത്തിനായി ഈ കോടതിയുടെ മുമ്പാകെ വന്നിട്ടുണ്ട്. ഉഖ കോൽഹെ vs. മഹാരാഷ്ട്ര സംസ്ഥാനം[9] എന്ന കേസിൽ ഭരണഘടനാ ബെഞ്ചിന്റെ വിധി ഈ വിഷയം വിപുലമായി കൈകാര്യം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ആ കേസിൽ, മദ്യപിച്ച് അശ്രദ്ധമായി വാഹനമോടിച്ച് ഒരാളുടെ മരണത്തിനും മറ്റ് നാല് പേർക്ക് പരിക്കേൽപ്പിക്കുന്നതിനും മോട്ടോർ വാഹന നിയമപ്രകാരമുള്ള കുറ്റകൃത്യങ്ങൾക്കും അപ്പീൽ വാദിയെ ജൂഡീഷ്യൽ മജിസ്ട്രേറ്റിന് മുന്നിൽ വിചാരണ ചെയ്തു . അപകട സമയത്ത് അപ്പീൽ വാദിയാണ് മോട്ടോർ വാഹനം ഓടിച്ചിരുന്നതെന്ന് തെളിയിക്കാൻ തെളിവുകൾ പര്യാപ്തമല്ലെന്ന് വിചാരണ ജഡ്ജി വിധിക്കുകയും മോട്ടോർ വാഹന നിയമവും പീനൽ കോഡും പ്രകാരമുള്ള കുറ്റകൃത്യങ്ങളിൽ നിന്ന് അദ്ദേഹത്തെ കുറ്റവിമുക്തനാക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ അപ്പീൽ വാദി നിയമവിരുദ്ധമായ മദ്യം കഴിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും ബോംബെ നിരോധന നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 66(ബി) പ്രകാരം ശിക്ഷാർഹമായ ഒരു കുറ്റം ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്നും തെളിവുകൾ കാണിച്ചതായി അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു . അപ്പീൽ വാദിയെ കുറ്റക്കാരനാണെന്ന് കണ്ടെത്തി മൂന്ന് മാസം തടവിന് ശിക്ഷിക്കുകയും പിഴ അടയ്ക്കാൻ നിർദ്ദേശിക്കുകയും ചെയ്തു.

9 (1964) 1 എസ്സിആർ 926

അപ്പീലിൽ, "ന്യായവും പൂർണ്ണവുമായ വിചാരണ" നടന്നിട്ടില്ലെന്ന് ചൂണ്ടിക്കാട്ടി സെഷൻസ് കോടതി വിചാരണ കോടതിയുടെ ഉത്തരവ് റദ്ദാക്കുകയും പുനർവിചാരണയ്ക്ക് ഉത്തരവിടുകയും ചെയ്തു. പുനഃപരിശോധനാ ഹർജി ഹൈക്കോടതി തള്ളിക്കളഞ്ഞതിനെ തുടർന്നാണ് ഈ കോടതിയിൽ അപ്പീൽ നൽകിയത്. ഭരണഘടനാ ബെഞ്ചിനുവേണ്ടി സംസാരിച്ച ജസ്റ്റിസ് ജെ.സി. ഷാ ഇങ്ങനെ നിരീക്ഷിച്ചു:

“11. ഒരു ക്രിമിനൽ കേസ് പുനർവിചാരണയ്ക്കുള്ള ഉത്തരവ് അനിതരസാധാരണ കേസുകളിൽ മാത്രമേ എടുക്കാവൂ, കൂടാതെ നടപടിക്രമങ്ങൾ പരിഗണിക്കുന്ന കോടതിക്ക് അത് വിചാരണ ചെയ്യാൻ അധികാരമില്ലെന്നും അല്ലെങ്കിൽ ഗുരുതരമായ നിയമവിരുദ്ധതകളോ ക്രമക്കേടുകളോ മൂലം വിചാരണ തടസ്സപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്നും അല്ലെങ്കിൽ നടപടിക്രമങ്ങളുടെ സ്വഭാവത്തെക്കുറിച്ചുള്ള തെറ്റിദ്ധാരണ മൂലമാണെന്നും അപ്പീൽ കോടതിക്ക് ബോധ്യപ്പെട്ടില്ലെങ്കിൽ മാത്രമേ ഇത് ചെയ്യാവൂ. അതിനാൽ, യഥാർത്ഥ വിചാരണ നടന്നിട്ടില്ലെന്നും അല്ലെങ്കിൽ പ്രോസിക്യൂട്ടറോ ആരോപിതനോ , അദ്ദേഹത്തിന്റെ വരുതിയിൽ അല്ലാത്ത കാരണങ്ങളാൽ, കുറ്റാരോപണത്തിന് തെളിവുകൾ നൽകുന്നതിൽ നിന്ന് തടയപ്പെട്ടുവെന്നും, നീതിയുടെ താൽപ്പര്യങ്ങൾക്കായി, കേസിന്റെ സാഹചര്യങ്ങൾ കണക്കിലെടുത്ത്, കുറ്റാരോപിതനെ വീണ്ടും വിചാരണയ്ക്ക് വിധേയമാക്കേണ്ടത് ഉചിതമാണെന്ന് അപ്പീൽ കോടതി കരുതുന്നു. പുനഃവിചാരണയ്ക്കുള്ള ഉത്തരവ്, മുമ്പത്തെ നടപടിക്രമങ്ങളുടെ രേഖയിൽ നിന്ന് മായ്ച്ചുകളയുകയും, കുറ്റാരോപിതനായ വ്യക്തിയെ

മറ്റൊരു വിചാരണയ്ക്ക് വിധേയമാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു, ഇത് മുമ്പത്തെ വിചാരണയിൽ വെളിപ്പെടുത്തിയ ബലഹീനതകൾ തിരുത്താൻ പ്രോസിക്യൂട്ടർക്ക് അവസരം നൽകുന്നു, കൂടാതെ കേസിന്റെ സ്വഭാവത്തെക്കുറിച്ചുള്ള മതിയായ വിലയിരുത്തൽ ഇല്ലാത്തത് മൂലമോ മറ്റ് കാരണങ്ങളാലോ പ്രോസിക്യൂട്ടർക്ക് തെളിവുകൾ ഹാജരാക്കാൻ കഴിയുമെങ്കിലും, അത് ചെയ്യാത്ത തെളിവുകൾ ഹാജരാക്കാൻ ഇത് അ വസരം നൽകും [..]"

മജിസ്ട്രേറ്റിന് മുമ്പാകെയുള്ള വിചാരണയിൽ ക്രമക്കേടുകൾ ഉണ്ടായതായും പ്രധാനപ്പെട്ട വശങ്ങളിൽ തെളിവുകൾ കുറവാണെന്നും കോടതി നിസ്സംശയമായും വിധിച്ചു; അത് പുനർവിചാരണയ്ക്ക് നിർദ്ദേശിക്കുന്നതിന് മതിയായ കാരണമാകില്ല. കൂടുതൽ തെളിവുകൾ രേഖപ്പെടുത്തണമെങ്കിൽ, പുനഃവിചാരണ ആവശ്യമില്ലായിരുന്നു, പകരം 1898 ലെ കോഡിലെ വകുപ് 428(ഐ) നിർദ്ദേശിച്ച നടപടിക്രമം അവലംബിക്കാമായിരുന്നു.

22. അപ്പീൽ കോടതിക്ക് ഇനിപ്പറയുന്ന കാര്യങ്ങൾ ബോധ്യപ്പെട്ടില്ലെങ്കിൽ പുനർവിചാരണയ്ക്ക് ഉത്തരവിടില്ലെന്ന് മുകളിൽ പറഞ്ഞ ഭാഗം ഊന്നിപ്പറയുന്നു:

(i) നടപടിക്രമങ്ങൾ പരിഗണിക്കുന്ന കോടതിക്ക് അധികാരപരിധിയില്ലായിരുന്നു;

(ii) ഉരുതരമായ നിയമവിരുദ്ധ പ്രവർത്തനങ്ങളും ക്രമക്കേടുകളും മൂലം വിചാരണ തടസ്സപ്പെട്ടു അല്ലെങ്കിൽ നടപടിക്രമങ്ങളുടെ സ്വഭാവത്തെക്കുറിച്ചുള്ള തെറ്റിദ്ധാരണ കാരണം യഥാർത്ഥ വിചാരണ നടന്നില്ല; അല്ലെങ്കിൽ

(iii) പ്രോസിക്യൂട്ടറെയോ ആരോപിതനെയോ അവരുടെ നിയന്ത്രണത്തിന് അതീതമായ കാരണങ്ങളാൽ കുറ്റപത്രം സമർപ്പിക്കുന്നതിൽ നിന്നോ തെളിവുകൾ സമർപ്പിക്കുന്നതിൽ നിന്നോ തടഞ്ഞിരുന്നു എങ്കിൽ , നീതിയുടെ താൽപ്പര്യാർത്ഥം, പുനഃവിചാരണയ്ക്ക് ഉത്തരവിടുന്നത് ഉചിതമാണെന്ന് അപ്പീൽ കോടതി കരുതുന്നു എങ്കിൽ .

മേൽപ്പറഞ്ഞ തീരുമാനത്തിൽ നിന്ന് ഉരുത്തിരിയുന്ന മറ്റൊരു സവിശേഷത, പുനഃവിചാരണ ഉത്തരവ് മുൻ നടപടിക്രമങ്ങളെ രേഖയിൽ നിന്ന് മായ്ച്ചുകളയുകയും ഇപ്പോഴത്തെ ആരോപിതനെ മറ്റൊരു വിചാരണയ്ക്ക് വിധേയമാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു എന്നതാണ്. അതുകൊണ്ടാണ് പ്രോസിക്യൂഷൻ ശരിയായ തെളിവുകൾ ഹാജരാക്കിയില്ല എന്നതിന്റെയും അവരുടെ കേസ് എങ്ങനെ തെളിയിക്കണമെന്ന് അറിയാത്തതിന്റെയും അടിസ്ഥാനത്തിൽ മാത്രം പുനഃവിചാരണയ്ക്ക് ഉത്തരവിടാൻ കഴിയില്ല എന്ന തത്വം കോടതി ശരിവച്ചത്.

22. അടുത്ത സുപ്രധാന വിധി എംപി സംസ്ഥാനം v. ഭ്രരാജി [10]എന്ന കേസിൽ രണ്ടംഗ ബെഞ്ചിന്റേതാണ്. ആ കേസിൽ പതിനൊന്ന് പേർക്കെതിരെ ഐപിസി വകുപ്പ് 302 , പട്ടികജാതി-പട്ടികവർഗ (അതിക്രമങ്ങൾ തടയൽ) ആക്ടിലെ വകുപ്പ് 149 , വകുപ്പ് 3(2) എന്നിവയുൾപ്പെടെയുള്ള കുറ്റങ്ങൾക്ക് കുറ്റപത്രം സമർപ്പിച്ചു. ഐപിസി 148 , 323 , 302/149 എന്നീ വകുപ്പുകൾ പ്രകാരം ആരോപിതരെ കുറ്റക്കാരായി കണ്ടെത്തി അഡീഷണൽ സെഷൻസ് ജഡ്ജി ജീവപര്യന്തം തടവിന് ശിക്ഷിച്ചു. മധ്യപ്രദേശ് ഹൈക്കോടതിയിൽ അപ്പീലുകൾ തീർപ്പാക്കാത്ത സമയത്ത്, ഗാംഗുല അശോക് v. എപി സംസ്ഥാനം[11] കേസിൽ സുപ്രീം കോടതി വിധി പറഞ്ഞത് , എസ്സി/എസ്ടി ആക്ടിന് കീഴിൽ ഒരു പ്രത്യേക കോടതി വിചാരണ ചെയ്യേണ്ട കുറ്റകൃത്യങ്ങൾ പരിഗണിക്കുന്നതിന് പ്രതിജ്ഞാബദ്ധമായ നടപടികൾ ആവശ്യമാണെന്ന്. മധ്യപ്രദേശിൽ 1995-ൽ ഒരു ഡിവിഷൻ ബെഞ്ച് ഇതേ നിലപാട് സ്വീകരിച്ചിരുന്നു. ഡിവിഷൻ ബെഞ്ചിന്റെ ഈ വിധി 1996-ൽ ഒരു ഫുൾ ബെഞ്ച് റദ്ദാക്കി. ഗാംഗുല അശോക് (മുകളിൽ) കേസിലെ ഈ കോടതിയുടെ വിധി കണക്കിലെടുത്ത് , മജിസ്ട്രേറ്റിന്റെ പ്രതിജ്ഞാബദ്ധതയുടെ അഭാവത്തിൽ സെഷൻസ് കോടതിക്ക് കേസ് പരിഗണിക്കാനും വിചാരണ നടത്താനും അധികാരമില്ലെന്ന് ചൂണ്ടിക്കാട്ടി ശിക്ഷിക്കപ്പെട്ടവർ ഹൈക്കോടതിയെ സമീപിച്ചു. ഹൈക്കോടതി വാദം ശരിവയ്ക്കുകയും മുഴുവൻ വിചാരണയും റദ്ദാക്കണമെന്നും

10 (2001) 7 എസ്സിസി 679

11 (2000) 2 എസ്സിസി 504

പുനഃപരിശോധനയ്ക്ക് നിർദ്ദേശിക്കണമെന്നും ഉത്തരവിട്ടു. ഈ കോടതിവിധി കാരണം ഹൈക്കോടതി നടപടികൾ റദ്ദാക്കണമായിരുന്നോ എന്നതായിരുന്നു ഈ കോടതിയുടെ മുമ്പാകെയുള്ള പ്രശ്നം. ജസ്റ്റിസ് കെ.ജി. ബാലകൃഷ്ണനും താനും അടങ്ങുന്ന ബെഞ്ചിനുവേണ്ടി ജസ്റ്റിസ് കെ.ടി. തോമസ് എഴുതിയ ലേഖനത്തിൽ, 'നീതിയുടെ പരാജയം' സംഭവിക്കുമ്പോൾ മാത്രമേ അപ്പീൽ കോടതിക്ക് കേസ് പുനർവിചാരണയ്ക്ക് അയയ്ക്കാൻ കഴിയൂ എന്നും വിചാരണ കോടതിയിൽ കെട്ടിക്കിടക്കുന്ന കേസുകളുടെ വലിയ അളവിനെക്കുറിച്ച് കോടതി ബോധവാന്മാരായിരിക്കണമെന്നും പ്രസ്താവിച്ചു. ഇങ്ങനെ നിരീക്ഷിക്കപ്പെട്ടു:

> "8. ..... ഒരു പുതിയ വിചാരണ അവസാന ആശ്രയമായിരിക്കണം, അതും അത്തരമൊരു ഗതി വളരെ അനിവാര്യമാകുമ്പോൾ മാത്രം. "നീതിയുടെ പരാജയം" ഒഴിവാക്കുന്നതിനുള്ള അത്യന്താപേക്ഷിതമായ അത്യാവശ്യഘട്ടത്തിലേക്ക് മാത്രം അത് പരിമിതപ്പെടുത്തണം. കേസിന്റെ കാതലായ ഭാഗത്തെ ബാധിക്കാത്ത ഏതെങ്കിലും ഒഴിവാക്കലോ നടപടിക്രമത്തിലെ നിയമവിരുദ്ധതയോ പോലും ഒരു പുതിയ വിചാരണയ്ക്ക് ഉത്തരവിടുന്നതിന് കാരണമല്ല. കാരണം, അപ്പീൽ കോടതിക്ക് തെളിവുകൾ പുനർമൂല്യനിർണ്ണയം നടത്തുന്നതിനും പുനഃപരിശോധന നടത്തുന്നതിനും അപ്പീൽ കോടതി തന്നെ അധിക തെളിവുകൾ എടുക്കുന്നതിനോ അല്ലെങ്കിൽ

അത്തരം അധിക തെളിവുകൾ വിചാരണ കോടതി ശേഖരിക്കാൻ നിർദ്ദേശിക്കുന്നതിനോ ഉള്ള പൂർണ്ണ അധികാരങ്ങളുണ്ട്. എന്നാൽ, നീതിയുടെ ലംഘനം സംഭവിക്കുനില്ലാത്ത പക്ഷം മുൻ നടപടിക്രമങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട വലിയ രേഖകൾ മായ്ച്ചതിനുശേഷം മുഴുവൻ നടപടിയും വീണ്ടും ആവർത്തിക്കുന്നതും മുഴുവൻ മൊഴികളും വീണ്ടും എടുക്കുന്നതിനു എല്ലാ വ്യക്തികളെയും വീണ്ടും കോടതിയിലേക്ക് കൊണ്ടുവരുന്നത് സമയത്തിന്റെയും ഊർജ്ജത്തിന്റെയും പണത്തിന്റെയും പാഴാക്കലായിരിക്കും, . അതിനാൽ, "നീതിയുടെ പരാജയം" ഒഴിവാക്കാൻ തടയാൻ കഴിയാത്ത സാഹചര്യത്തിൽ ഈ ഗതി അവലംബിക്കാവുന്നതാണ്. പുതിയൊരു വിചാരണയ്ക്ക് ഉത്തരവിടുന്ന സുപ്പീരിയർ കോടതിക്ക്, വിചാരണ കോടതികളിൽ കെട്ടിക്കിടക്കുന്ന കേസുകളിൽ ഉണ്ടാകുന്ന ഗുരുതരമായ പ്രത്യാഘാതങ്ങളെയും യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളെയും അവഗണിക്കാൻ കഴിയില്ല. ഒരിക്കൽ കോടതിയിൽ എത്താൻ എല്ലാ ശ്രമങ്ങളും നടത്തി അതേ കേസിൽ തന്നെ തങ്ങളുടെ വാദം നിരസിച്ച നിരവധി നിരപരാധികൾക്ക് ആ ഉത്തരവ് ബുദ്ധിമുട്ട് സൃഷ്ടിക്കും. മുഴുവൻ അധ്വാനത്തിന്റെയും ആവർത്തനം നിയമനടപടികൾ സമയനഷ്ടം ഉള്ള പ്രക്രിയയാണെന്ന് തോന്നാൻ ഇടയാക്കും. നിയമം ജനങ്ങളുടെ മേൽ കഷ്ടപ്പാടുകൾ വരുത്തുന്നതിനുള്ള ഒരു ഉപകരണമല്ല, മറിച്ച് നീതി നടപ്പാക്കുന്നതിനുള്ള പ്രക്രിയയാണ്." (ഊന്നൽ നൽകിയിരിക്കുന്നു)

23. സാഹിറ ഹബീബുള്ള ഷെയ്ഖ് v. സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് ഗുജറാത്ത് [12] എന്ന കേസിൽ , ഗുജറാത്ത് സംസ്ഥാനത്ത് നടന്ന വർഗീയ കലാപം കൂട്ടക്കൊലയിലേക്ക് നയിച്ച "ബെസ്റ്റ് ബേക്കറി കേസ്" പുനർവിചാരണ ചെയ്യാൻ ഈ കോടതി നിർദ്ദേശിച്ചിരുന്നു. വിചാരണ കോടതി കുറ്റാരോപിതനെ കുറ്റവിമുക്തനാക്കി, അതിനെതിരായ അപ്പീൽ ഹൈക്കോടതി തള്ളി. അപ്പീലിനൊപ്പം, അധിക തെളിവുകൾ സമർപ്പിക്കാനും പുനഃവിചാരണ നടത്താനും ആവശ്യപ്പെട്ട് സമർപ്പിച്ച ഹർജികളും ഹൈക്കോടതി തള്ളി. കൂടുതൽ തെളിവുകൾ ഹാജരാക്കാൻ ശ്രമിച്ചതിന്റെ സ്വഭാവവും വിചാരണ നടത്തിയ രീതിയിലെ പിഴവും കണക്കിലെടുത്ത് പുനഃവിചാരണയ്ക്ക് നിർദ്ദേശിക്കുന്നതിന് ഇത് അനുയോജ്യമായ കേസാണെന്ന് ജസ്റ്റിസ് അജിത് പസായത്ത് രണ്ടംഗ ബെഞ്ചിനുവേണ്ടി എഴുതി:

> " 73. കൂടുതൽ തെളിവുകൾ ലഭ്യമാക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നതിന്റെയും കളങ്കപ്പെട്ട അന്വേഷണത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ നടത്തുന്ന വിചാരണയുടെ സാങ്കൽപ്പിക രീതിയുടെയും പശ്ചാത്തലത്തിൽ, നീതിന്യായ വ്യവസ്ഥയെ സംരക്ഷിക്കുന്നതിനും നിക്ഷിപ്ത താൽപ്പര്യങ്ങളുടെ കേടുപാടുകൾ കൂടാതെ സംരക്ഷിക്കുന്നതിനും പുനഃവിചാരണ അനിവാര്യമാണ്, അടിസ്ഥാനപരമായി അത് ആവശ്യമാണ്. കൂടുതൽ തെളിവുകൾ സ്വീകരിക്കുമ്പോഴെല്ലാം,

12 2004) 4 എസ്സിസി 158

പുനഃവിചാരണ അനിവാര്യമാണെന്ന് കോടതി പ്രസ്താവിച്ചതായി മനസ്സിലാക്കരുത്. നിലവിലുള്ള കേസ് സമാനതകളില്ലാത്തതും അത്തരം പരാതികൾ ഉന്നയിക്കാൻ ശ്രമിച്ച കേസുകളുമായി താരതമ്യപ്പെടുത്താനാവാത്തതുമാണ്. ഇത്തരം കേസുകൾ ആവർത്തിക്കാതെ ഇരിക്കാൻ നടപടികൾ സ്വീകരിക്കേണ്ടതുണ്ട്. അധിക തെളിവുകൾ കണക്കിലെടുത്ത് വിധി നിർണ്ണയം തന്നെ ശരിയാണോ അതോ പുതിയ വിചാരണയ്ക്ക് നിർദ്ദേശിക്കുന്നത് ഉചിതമാണോ എന്ന് സാധാരണയായി അപ്പീൽ കോടതി തീരുമാനിക്കും, എന്നിരുന്നാലും, ഈ കേസിന്റെ വസ്തുതകളെ അടിസ്ഥാനമാക്കി, പുനഃവിചാരണയ്ക്കുള്ള നിർദ്ദേശം അനിവാര്യമായിത്തീരുന്നു.

24. സത്യജിത് ബാനർജി v. പശ്ചിമ ബംഗാൾ സംസ്ഥാനം [13] എന്ന കേസിൽ , 498A , 306 ഐ പി സി എന്നീ വകുപ്പുകൾ പ്രകാരമുള്ള കുറ്റങ്ങൾ ചുമത്തിയ അപ്പീൽവാദിയെ വിചാരണക്കോടതി കുറ്റവിമുക്തനാക്കി . 125 ദിവസത്തിനുശേഷം ആത്മഹത്യാക്കുറിപ്പ് കണ്ടെത്തൽ , കൈയക്ഷര വിദഗ്ധനെ ചോദ്യം ചെയ്യാത്തത് , എഫ് ഐആർ ഫയൽ ചെയ്യുന്നതിൽ കാലതാമസം തുടങ്ങിയ പ്രോസിക്യൂഷന്റെ കേസിലെ ബലഹീനതകൾ ഹൈക്കോടതി ശ്രദ്ധിക്കുകയും, സി ആർ പി സി വകുപ്പ് 311 പ്രകാരമുള്ള അതിന്റെ അധികാരങ്ങൾ വിചാരണ കോടതി ഉപയോഗിക്കുകയും അധിക തെളിവുകൾ

13 2005 (1) എസ്സിസി 115

പരിശോധിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതായിരുന്നുവെന്ന് നിരീക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നിരുന്നാലും, ആപ്പീൽവാദിയെ കുറ്റവിമുക്തരാക്കിയ നടപടി റദ്ദാക്കി പുനഃപരിശോധനയ്ക്ക് നിർദ്ദേശിച്ചു. അപ്പീലിൽ, വിചാരണക്കോടതി ഇതിനകം തന്നെ പുതുതായി വിചാരണ ആരംഭിച്ചതിനാൽ ഹൈക്കോടതിയുടെ കണ്ടെത്തലിനെ ഈ കോടതി തടസ്സപ്പെടുത്തിയില്ല. എന്നിരുന്നാലും, അസാധാരണമായ കേസുകളിൽ മാത്രമേ അപ്പീൽ കോടതിക്ക് പുനർവിചാരണയ്ക്ക് നിർദ്ദേശിക്കാൻ കഴിയൂ എന്ന് കോടതി മുന്നറിയിപ്പ് നൽകി. ബെസ്റ്റ് ബേക്കറി കേസിനെ വേർതിരിച്ചറിയുകയും അതൊരു അസാധാരണ കേസാണെന്നും അതിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന തത്വങ്ങൾ എല്ലാ കേസുകളിലും ഒരേപോലെ പ്രയോഗിക്കാൻ കഴിയില്ലെന്നും ഈ കോടതി വിധിച്ചു. ഒരു പൊതു ചട്ടം പോലെ, കൂടുതൽ തെളിവുകൾ ഹാജരാക്കാനും തെറ്റായ അന്വേഷണം തിരുത്താനും ആയി പുനഃവിചാരണയ്ക്ക് നിർദ്ദേശിക്കാൻ കഴിയില്ല:

> “25. ബെസ്റ്റ് ബേക്കറി കേസ് [(2004) 4 എസ് സി സി 158 : 2004 എസ് സി സി (ക്രി) 999] (ഗുജറാത്ത് കലാപ കേസ്) ശക്തമായി ആശ്രയിച്ചിട്ടുള്ളതിനാൽ, ഒരു ജാഗ്രത രേഖപ്പെടുത്തേണ്ടത് ആവശ്യമാണ്. മുഴുവൻ പ്രോസിക്യൂഷൻ സംവിധാനവും കുറ്റാരോപിതരെ , അതായത് കലാപകാരികളെ സംരക്ഷിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നുവെന്ന് കോടതിക്ക് ബോധ്യപ്പെട്ട അസാധാരണമായ ഒരു കേസായിരുന്നു അത്. മുഴുവൻ വിചാരണയും ഒരു

പ്രഹസനമാണെന്നും കണ്ടെത്തി. സാക്ഷികളെ ഭയപ്പെടുത്തി, കോടതിയിൽ ഹാജരാകാതെ ഇരിക്കാൻ ഭീഷണിപ്പെടുത്തി. മുകളിൽ പറഞ്ഞ അസാധാരണ സാഹചര്യത്തിലാണ് കോടതി മുഴുവൻ കേസിന്റെയും പുതിയ വിചാരണയ്ക്ക് നിർദ്ദേശം നൽകിയത് മാത്രമല്ല, ഇരകളുമായി കൂടിയാലോചിച്ച് പുതിയ പ്രോസിക്യൂട്ടറെ നിയമിക്കുന്നതിനുള്ള കൂടുതൽ നിർദ്ദേശങ്ങളും നൽകി. പുനർവിചാരണ ഗുജറാത്തിന് പുറത്ത് നടത്താനും നിർദ്ദേശിച്ചു.

26. മുകളിൽ പറഞ്ഞ അസാധാരണ സാഹചര്യങ്ങളിൽ ബെസ്റ്റ് ബേക്കറി കേസിൽ [(2004) 4 എസ് സി സി 158 : 2004 എസ് സി സി (ക്രി) 999] പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന നിയമം, ക്രിമിനൽ നിയമശാസ്ത്രത്തിന്റെ സ്ഥാപിത തത്വങ്ങൾക്ക് വിരുദ്ധമായി എല്ലാ കേസുകളിലും പ്രയോഗിക്കാൻ കഴിയില്ല. മതിയായതോ വിശ്വസനീയമോ ആയ തെളിവുകളുടെ അഭാവത്തിൽ കുറ്റാരോപിതനെ കുറ്റവിമുക്തനാക്കുന്ന എല്ലാ കേസുകളിലും പുനർവിചാരണയ്ക്കുള്ള നിർദ്ദേശം നൽകരുത്. ബെസ്റ്റ് ബേക്കറി കേസിൽ [(2004) 4 എസ് സി സി 158 : 2004 എസ് സി സി (ക്രി) 999] ആദ്യ വിചാരണ ഒരു പ്രഹസനമാണെന്ന് കണ്ടെത്തി, അതിനെ "മോക്ക് ട്രയൽ" എന്ന് വിശേഷിപ്പിച്ചു. അതിനാൽ, പുനർവിചാരണയ്ക്കുള്ള നിർദ്ദേശം വാസ്തവത്തിൽ, ഒരു യഥാർത്ഥ വിചാരണയ്ക്കായിരുന്നു. അത്തരമൊരു അസാധാരണ സാഹചര്യം മാത്രമേ ബെസ്റ്റ് ബേക്കറി കേസിൽ [(2004) 4

എസ് സി സി 158 : 2004 എസ് സി സി (ക്രി) 999] ഈ കോടതി പുറപ്പെടുവിച്ച നിർദ്ദേശങ്ങളെ ന്യായീകരിക്കാൻ കഴിയൂ.

27. നിയമത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ, ഹൈക്കോടതിയുടെ പുനഃപരിശോധനാ അധികാരങ്ങൾ വിനിയോഗിച്ച് ഒരു പുനർവിചാരണയ്ക്ക് നിർദ്ദേശം നൽകിയാലും, ആദ്യ വിചാരണയിൽ ഇതിനകം രേഖപ്പെടുത്തിയ തെളിവുകൾ കേസിന്റെ രേഖയിൽ നിന്ന് മായ്ച്ചുകളയാനോ തുടച്ചുനീക്കാനോ കഴിയില്ലെന്ന് വളരെ വ്യക്തമാണ്. ഇതിനകം രേഖപ്പെടുത്തിയ തെളിവുകളുടെയും പുനർവിചാരണയിൽ രേഖപ്പെടുത്തുന്ന അധിക തെളിവുകളുടെയും അടിസ്ഥാനത്തിൽ വിചാരണ ജഡ്ജി കേസ് തീരുമാനിക്കേണ്ടതുണ്ട്.

25. മുഹമ്മദ് ഹുസൈൻ v. സംസ്ഥാനം (ഡൽഹി എൻസിടി സർക്കാർ),[14] എന്ന കേസിൽ ഈ കോടതിയിലെ മൂന്ന് ജഡ്ജിമാരുടെ ബെഞ്ച്, വകുപ്പ് 386 സി ആർപി സി പ്രകാരം പുനർവിചാരണയുടെ പ്രശ്നം പരിഗണിച്ചു . ആ കേസിൽ, ഒരു വിദേശ പൗരനെ പൊതുഗതാഗത വാഹനത്തിൽ ബോംബ് സ്ഫോടനം നടത്തിയതിന് വിചാരണയ്ക്ക് വിധേയനാക്കി. വിചാരണ കോടതി ആരോപിതൻ കുറ്റക്കാരനാണെന്ന് കണ്ടെത്തി വധശിക്ഷ വിധിച്ചു. അപ്പീലിൽ, ഹൈക്കോടതി അപ്പീൽ തള്ളി, ശിക്ഷ സ്ഥിരീകരിച്ചു. എന്നിരുന്നാലും, ഈ കോടതിയിലെ രണ്ട് ജഡ്ജിമാരുടെ ബെഞ്ച് വിചാരണ ദുഷിപ്പിച്ചതായി നിരീക്ഷിച്ചു. കുറ്റാരോപിതനെ മോചിപ്പിക്കാൻ ജഡ്ജിമാരിൽ ഒരാൾ

14 (2012) 9 എസ്സിസി 408

ഉത്തരവിട്ടപ്പോൾ, മറ്റൊരാൾ സമയബന്ധിതമായ പുനഃവിചാരണയ്ക്ക് ഉത്തരവിട്ടു. പുനഃവിചാരണയ്ക്ക് നിർദ്ദേശിക്കുന്ന വീക്ഷണം ഒരു വിശാല ബെഞ്ച് സ്ഥിരീകരിച്ചു, എന്നിരുന്നാലും, അസാധാരണമായ സാഹചര്യങ്ങളിൽ അപ്പീൽ കോടതി അധികാരം പ്രയോഗിക്കണമെന്ന് നിരീക്ഷിച്ചു. കുറ്റകൃത്യത്തിന്റെ ഗൗരവവും ഉചിതമായ നടപടിക്രമങ്ങൾ പാലിക്കാത്തതും കണക്കിലെടുത്ത്, പുനഃവിചാരണ ആവശ്യമാണെന്ന് നിരീക്ഷിക്കപ്പെട്ടു:

> "41. ശിക്ഷിക്കപ്പെട്ട ഒരു വിധിയിൽ നിന്ന് ക്രിമിനൽ അപ്പീൽ കേൾക്കുന്ന അപ്പീൽ കോടതിക്ക് കോഡിലെ സെക്ഷൻ 386 പ്രകാരം ആരോപിതന്റെ പുനർവിചാരണയ്ക്ക് ഉത്തരവിടാൻ അധികാരമുണ്ട്. വകുപ്പ് 386(ബി) യുടെ ഭാഷയിൽ നിന്ന് ഇത് വ്യക്തമാണ്. അത്തരം അധികാരം നിലവിലുണ്ടെങ്കിലും, അത് പതിവ് രീതിയിൽ പ്രയോഗിക്കരുത്. അനിതരസാധാരണവും അപൂർവവുമായ കേസുകളിൽ അപ്പീൽ കോടതിയാണ് ആരോപിതന്റെ പുനർവിചാരണയ്ക്ക് ഉത്തരവിടേണ്ടത്, അതും അപ്പീൽ കോടതിയുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ നീതിയുടെ പരാജയം ഒഴിവാക്കാൻ അത്തരം നടപടി അനിവാര്യമാകുമ്പോൾ മാത്രം. പ്രോസിക്യൂഷന് അതിന്റെ കേസ് മെച്ചപ്പെടുത്താനോ ബലഹീനതകൾ നികത്താനോ അനുവദിക്കുന്നതിന് തീർച്ചയായും ഈ അധികാരം ഉപയോഗിക്കാൻ കഴിയില്ല. ഒരു പുനഃവിചാരണ

രണ്ടാമത്തെ വിചാരണയല്ല; അത് ഒരേ വിചാരണയുടെയും അതേ നടപടിയുടെയും തുടർച്ചയാണ്. പുനഃവിചാരണയ്ക്കുള്ള മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശ ഘടകം എല്ലായ്പ്പോഴും നീതിയുടെ ആവശ്യമായിരിക്കണം എന്നത് വ്യക്തമാണ്. കോഡിന്റെ വകുപ്പ് 386(ബി) പ്രകാരം പുനഃവിചാരണയ്ക്കുള്ള അധികാരം പ്രയോഗിക്കുന്നത്, ഓരോ കേസിന്റെയും വസ്തുതകളെയും സാഹചര്യങ്ങളെയും ആശ്രയിച്ചിരിക്കും, അതിന് ഒരു പൊതു ഫോർമുല രൂപപ്പെടുത്താൻ കഴിയില്ല, എന്നാൽ ന്യായമായ വിചാരണയ്ക്കും ശരിയായ നടപടിക്രമത്തിനുമുള്ള കുറ്റാരോപിതന്റെ അവകാശം സംരക്ഷിക്കുമ്പോൾ, നിയമസംരക്ഷണം തേടുന്ന ആളുകൾക്ക് നിയമവ്യവസ്ഥയിലുള്ള പ്രതീക്ഷ നഷ്ടപ്പെടുന്നില്ലെന്നും സമൂഹത്തിന്റെ താൽപ്പര്യങ്ങൾ പൂർണ്ണമായും അവഗണിക്കപ്പെടുന്നില്ലെന്നും അപ്പീൽ കോടതി സൂക്ഷ്മമായി മനസ്സിൽ കരുതണം.

26. നാർ സിംഗ് v. സംസ്ഥാനം ഓഫ് ഹരിയാന [15] എന്ന കേസിൽ , 313 സി ആർ പി സി പ്രകാരം ആവശ്യമായ എല്ലാ പ്രസക്തമായ ചോദ്യങ്ങളും വിചാരണ കോടതി ആരോപിതനോട് ചോദിച്ചില്ലെങ്കിൽ അപ്പീൽ കോടതിക്ക് പുനർവിചാരണയ്ക്ക് നിർദ്ദേശിക്കാൻ കഴിയുമോ എന്ന ചോദ്യം ഈ കോടതി പരിഗണിക്കുകയായിരുന്നു . വകുപ്പ് 313 സി ആർ പി സി പാലിക്കാത്തത് പ്രതിക്ക് ദോഷം വരുത്തിയതിനാൽ ,

15 (2015) 1 എസ്സിസി 496

പ്രതിയെ ചോദ്യം ചെയ്യുന്ന ഘട്ടത്തിൽ നിന്ന് അത്തരം സാഹചര്യങ്ങളിൽ അപ്പീൽ കോടതിക്ക് പുനഃവിചാരണയ്ക്ക് നിർദ്ദേശിക്കാമെന്ന് കോടതി ഉറപ്പിച്ചു പറഞ്ഞു :

> "30.3. വകുപ്പ് 313 സിആർപിസിയിലെ വ്യവസ്ഥകൾ പാലിക്കാത്തത് കുറ്റാരോപിതന് ദോഷം വരുത്തിയിട്ടുണ്ടെന്നോ അല്ലെങ്കിൽ ദോഷത്തിനു കാരണമായേക്കാമെന്നോ അപ്പീൽ കോടതിക്ക് അഭിപ്രായമുണ്ടെങ്കിൽ, ക്രമക്കേട് നടന്ന സ്ഥലം മുതൽ, അതായത്, വകുപ്പ് 313 സിആർപിസി പ്രകാരം, കുറ്റാരോപിതനെ ചോദ്യം ചെയ്യുന്ന ഘട്ടം മുതൽ, അപ്പീൽ കോടതിക്ക് പുനഃവിചാരണ നിർദ്ദേശിക്കാവുന്നതാണ്, കൂടാതെ വിചാരണ ജഡ്ജിയോട് കുറ്റാരോപിതനെയും പ്രതിഭാഗം സാക്ഷിയുണ്ടെങ്കിൽ അവരെയും , വീണ്ടും വിസ്തരിക്കുകയും വിഷയം പുതുതായി തീർപ്പാക്കുകയും ചെയ്യാം."

27. അജയ് കുമാർ ഘോഷാൽ vs. ബീഹാർ സംസ്ഥാനം [16] ("അജയ് കുമാർ ഘോഷാൽ") കേസിൽ ഈ കോടതിയുടെ രണ്ടംഗ ബെഞ്ചിന്റെ പരിഗണനയ്ക്കായി വകുപ്പ് 386(ഡി)(1) സി ആർ പി സിയിലെ വ്യവസ്ഥകൾ വന്നിട്ടുണ്ട്. ആ കേസിൽ, വകുപ്പ് 302 പ്രകാരമുള്ള ഒരു കുറ്റകൃത്യത്തിനും സ്ത്രീധന നിരോധന നിയമത്തിലെ വ്യവസ്ഥകൾക്കും പുറമെ, വിചാരണ കോടതി പ്രതിയെ ശിക്ഷിച്ചു. അപ്പീലിൽ, ഹൈക്കോടതി ശിക്ഷാ ഉത്തരവ് റദ്ദാക്കി, തെളിവുകൾ രേഖപ്പെടുത്തുന്നതിൽ അന്വേഷണ ഉദ്യോഗസ്ഥന്റെയും വിചാരണ

16 (2017) 12 എസ്സിസി 699

കോടതിയുടെയും ഭാഗത്തുനിന്നുള്ള വീഴ്ചകൾ ചൂണ്ടിക്കാട്ടി, കേസ് പുതിയ വിചാരണയ്ക്കായി വിചാരണ കോടതിയിലേക്ക് അയച്ചു. ബാലിസ്റ്റിക് റിപ്പോർട്ട്, തുടങ്ങിയ സുപ്രധാന തെളിവുകൾ വകുപ്പ് 313 പ്രകാരം മൊഴി രേഖപ്പെടുത്തുമ്പോൾ ഹാജരാക്കിയില്ല എന്ന കാരണത്താൽ, നാർ സിങ്ങിൽ നിന്ന് (മുകളിൽ) ഹൈക്കോടതിയുടെ ഈ വിധിന്യായത്തെ വേർതിരിച്ചുകൊണ്ട് ഈ കോടതി റദ്ദാക്കി. 'വിചാരണയിലെ വീഴ്ചകൾ' എന്താണെന്നും ആ വീഴ്ച ആരോപിതന് എങ്ങനെ ദോഷം ചെയ്തുവെന്നും ഹൈക്കോടതി വിശദീകരിക്കേണ്ടത് അത്യാവശ്യമാണെന്നും വിധിച്ചു. രണ്ട് ജഡ്ജിമാരുള്ള ബെഞ്ചിന് വേണ്ടി ജസ്റ്റിസ് ബാനുമതി എഴുതി:

> "8. വിധിന്യായത്തിന്റെ 29-ാം ഖണ്ഡികയിൽ, ഹൈക്കോടതി ചില പിഴവുകൾ ചൂണ്ടിക്കാട്ടി; എന്നാൽ അത്തരം ആരോപിക്കപ്പെടുന്ന പിഴവുകൾ എങ്ങനെയാണ് പുനഃവിചാരണ ആവശ്യമായി വരുന്ന നീതിനിഷേധത്തിലേക്ക് നയിച്ചതെന്ന് വ്യക്തമാക്കിയിട്ടില്ല. അന്വേഷണത്തിലോ "വിചാരണ നടത്തലിലോ" ഉണ്ടാകുന്ന ചില പിഴവുകൾ പുനഃവിചാരണയ്ക്ക് നേരിട്ട് നിർദ്ദേശം നൽകാൻ പര്യാപ്തമല്ല. ആദ്യത്തെ അപ്പീൽ കോടതി എന്ന നിലയിൽ ഹൈക്കോടതി തെളിവുകൾ പരിശോധിക്കുകയും അത്തരം തെളിവുകളുടെ വിലയിരുത്തലിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ സ്വതന്ത്രമായ ഒരു നിഗമനത്തിലെത്തുകയും അത്തരം

വീഴ്ചകൾ പ്രോസിക്യൂഷൻ കേസിനെ യഥാർത്ഥത്തിൽ ബാധിക്കുന്നുണ്ടോ അതോ നീതിയുടെ പരാജയത്തിന് കാരണമായിട്ടുണ്ടോ എന്ന് പരിശോധിക്കുകയും വേണം;

11. "പുനർവിചാരണ" എന്ന വാക്ക് സി ആർ പി സി വകുപ്പ് 386(ബി)(ഐ) പ്രകാരം ഉപയോഗിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും, അപ്പീൽ കോടതിക്ക് നീതിയുടെ പരാജയത്തിന് കാരണമായിട്ടുണ്ടെന്ന് ബോധ്യപ്പെടുന്ന അസാധാരണമായ കേസുകളിൽ മാത്രമേ ഈ വകുപ്പ് നൽകുന്ന അധികാരങ്ങൾ, വിനിയോഗിക്കാവൂ., വിചാരണ അധികാരപരിധിയില്ലാത്ത കോടതി ഏറ്റെടുത്തതോ, അല്ലെങ്കിൽ നടപടിക്രമങ്ങളുടെ സ്വഭാവത്തെക്കുറിച്ചുള്ള തെറ്റിദ്ധാരണ കാരണം ഗുരുതരമായ നിയമവിരുദ്ധതയോ ക്രമക്കേടോ മൂലം വിചാരണ തടസ്സപ്പെട്ടതോ ആയിരിക്കണം പുനർവിചാരണയ്ക്ക് ആവശ്യമായ സാഹചര്യങ്ങൾ. തെറ്റായ കുറ്റസമ്മതം അല്ലെങ്കിൽ തെളിവുകളുടെ തെറ്റായ നിരസനം പോലുള്ള ചില പ്രത്യേക കാരണങ്ങളാൽ യഥാർത്ഥ വിചാരണ തൃപ്തികരമല്ലാത്ത കേസുകളിൽ അല്ലെങ്കിൽ കോടതി കേൾക്കേണ്ട ചില സാക്ഷികളെ കേൾക്കാൻ വിസമ്മതിച്ചപ്പോൾ പുനഃവിചാരണയ്ക്കുള്ള ഉത്തരവ് പാസാക്കാവുന്നതാണ്.

"പുനർവിചാരണയുടെ ആശയം വിശദീകരിച്ചുകൊണ്ട് കോടതി ഇങ്ങനെ വിധിച്ചു:

“12. “ഡി നോവോ ” വിചാരണ എന്നാൽ, നിയമം അനുശാസിക്കുന്ന രീതിയിൽ യഥാർത്ഥ വിചാരണയിൽ തീരുമാനമെടുക്കാൻ കഴിയാത്ത അസാധാരണ കേസുകളിൽ അപ്പീൽ കോടതി ഉത്തരവിട്ട “പുതിയ വിചാരണ” എന്നാണ് അർത്ഥമാക്കുന്നത്.”

ഈ തത്വം ഐസക് v. റൊണാൾഡ് ചെറിയാൻ [17], മേരി പാപ്പ ജെബമാനി v. ഗണേശൻ [18] എന്നിവയിൽ ആവർത്തിച്ചു .

28. പുനഃവിചാരണ സംബന്ധിച്ച ഈ കോടതിയുടെ തീരുമാനങ്ങളിൽ നിന്ന് ഉരുത്തിരിഞ്ഞുവരുന്ന തത്വങ്ങൾ ഇനിപ്പറയുന്ന രീതിയിൽ രൂപപ്പെടുത്താം:

(i) നീതി നടപ്പാക്കുന്നതിൽ പിഴവ് സംഭവിക്കാതിരിക്കാൻ 'അനിതരസാധാരണമായ' സാഹചര്യങ്ങളിൽ മാത്രമേ അപ്പീൽ കോടതിക്ക് പുനർവിചാരണയ്ക്ക് നിർദ്ദേശിക്കാൻ കഴിയൂ;

(ii) അന്വേഷണത്തിലെ വെറും വീഴ്ചകൾ പുനഃപരിശോധനയ്ക്ക് നിർദ്ദേശം നൽകാൻ പര്യാപ്തമല്ല. വീഴ്ചകൾ കക്ഷികളുടെ അവകാശങ്ങൾക്ക് ഹാനികരമായ രീതിയിൽ ഗുരുതരമാണെങ്കിൽ മാത്രമേ പുനർവിചാരണ നടത്താൻ കഴിയൂ;

17 (2018) 2 എസ്സിസി 278

18 (2014) 14 എസ്സിസി 477

(iii) ഒരു 'മോശം' അന്വേഷണം/വിചാരണ കക്ഷിയെ പ്രതികൂലമായി ബാധിച്ചിട്ടുണ്ടോ എന്ന നിർണ്ണയം, തെളിവുകളുടെ സമഗ്രമായ വായനയ്ക്ക് അനുസൃതമായി, ഓരോ കേസിന്റെയും വസ്തുതകളെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ളതായിരിക്കണം;

(iv) പുനഃവിചാരണ ആവശ്യമായ നീതിലംഘനം നടന്നിട്ടുണ്ടെന്ന് കുറ്റാരോപിതനോ/പ്രോസിക്യൂഷനോ വാദം മുന്നോട്ട് വെച്ചാൽ മാത്രം പോരാ. തെളിവുകളുടെയും അന്വേഷണ പ്രക്രിയയുടെയും അടിസ്ഥാനത്തിൽ നീതി നടപ്പാക്കുന്നതിൽ ഉണ്ടായ പിഴവിന്റെ സ്വഭാവം സംബന്ധിച്ച് ന്യായമായ ഒരു ഉത്തരവ് നൽകാൻ പുനഃവിചാരണയ്ക്ക് നിർദ്ദേശിക്കുന്ന അപ്പീലന്റ് കോടതിക്ക് ഉത്തരവാദിത്തമുണ്ട്;

(v) ഒരു കേസ് പുനർവിചാരണയ്ക്ക് വിധേയമാക്കിയാൽ, മുൻ വിചാരണയുടെ തെളിവുകളും രേഖകളും പൂർണ്ണമായും ഇല്ലാതാക്കപ്പെടും; കൂടാതെ

(vi) നീതി നടപ്പാക്കുന്നതിൽ പിഴവ് സംഭവിച്ചതിന്റെ പേരിൽ കോടതിക്ക് പുനർവിചാരണയ്ക്ക് ഉത്തരവിടാൻ കഴിയുന്ന ചില ഉദാഹരണങ്ങൾ താഴെ കൊടുക്കുന്നു:

എ) അധികാരപരിധിയുടെ അഭാവത്തിൽ വിചാരണ കോടതി വിചാരണയുമായി മുന്നോട്ട് പോയി;

ബി) വിചാരണയുടെ സ്വഭാവത്തെക്കുറിച്ചുള്ള തെറ്റായ ധാരണയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ നിയമവിരുദ്ധമായതോ ക്രമക്കേടുള്ളതോ ആയ ഒരു പ്രവൃത്തി വിചാരണയെ പ്രതികൂലമായി ബാധിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ; കൂടാതെ

സി) കുറ്റാരോപണത്തിന്റെ സ്വഭാവം സംബന്ധിച്ച് തെളിവുകൾ ഹാജരാക്കുന്നതിൽ നിന്ന് പ്രോസിക്യൂട്ടറെ തടയുകയോ അപ്രാപ്തമാക്കുകയോ ചെയ്തതിനാൽ വിചാരണ ഒരു പ്രഹസനമോ, കപടമോ, ദുഷിച്ചതോ ആയി മാറി.

ബി. സംയുക്ത വിചാരണയ്ക്ക് നേതൃത്വം നൽകാനുള്ള അധികാരം

29. ആരോപിതരായ പ്രതികളുടെയോ പ്രോസിക്യൂഷന്റെയോ അവകാശങ്ങളെ മുൻവിധിയോടെ കാണുകയും, രണ്ട് എഫ്ഐആറുകളിൽ നിന്നുമുള്ള നടപടികൾ ഒരുമിച്ച് ചേർത്ത ശേഷം പുനഃവിചാരണയ്ക്ക് ഹൈക്കോടതി ഉത്തരവിടുകയും ചെയ്യേണ്ടിവന്നത്തിലൂടെ എഫ്ഐആർ 96, എഫ്ഐആർ 187 എന്നിവയിലെ വിചാരണകളിൽ കക്ഷിചേരാത്തത് നീതി ലംഘനത്തിന് കാരണമായോ എന്നതാണ് കോടതിയുടെ മുന്നിലുള്ള ചോദ്യം. ഈ വിഷയത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ജുഡീഷ്യൽ പ്രഖ്യാപനങ്ങൾ പരാമർശിക്കുന്നതിനുമുമ്പ്, കുറ്റപത്രം തയ്യാറാക്കലും കൂട്ടിച്ചേർക്കലും സംബന്ധിച്ച നിയമപരമായ വ്യവസ്ഥകൾ നാം പരസ്യപ്പെടുത്തേണ്ടത് ആവശ്യമാണ്.

30. 1973 ലെ സി ആർ പി സി യുടെ 17-ാം അദ്ധ്യായം "കുറ്റം" കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നു. 211 മുതൽ 217 വരെയുള്ള വകുപ്പുകൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഭാഗം എ യുടെ പേര് "കുറ്റങ്ങളുടെ രൂപം" എന്നാണ്. 218 മുതൽ 224 വരെയുള്ള വകുപ്പുകൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഭാഗം ബി യുടെ പേര് "കുറ്റങ്ങളുടെ ജോയിന്റർ" എന്നാണ്. 218-ാം വകുപ്പ് ഇനിപ്പറയുന്ന രീതിയിൽ നൽകുന്നു:

> "218. വ്യത്യസ്ത കുറ്റകൃത്യങ്ങൾക്ക് പ്രത്യേക ചാർജ്ജുകൾ .—(1) ഏതെങ്കിലും വ്യക്തിയിൽ ആരോപിക്കപ്പെടുന്ന ഓരോ പ്രത്യേക കുറ്റത്തിനും പ്രത്യേക ശിക്ഷ ഉണ്ടായിരിക്കും, കൂടാതെ അത്തരം ഓരോ കുറ്റവും പ്രത്യേകം വിചാരണ ചെയ്യപ്പെടും:
>
> എന്നാൽ, കുറ്റാരോപിതനായ വ്യക്തി, ഒരു രേഖാമൂലമുള്ള അപേക്ഷയിലൂടെ അങ്ങനെ ആഗ്രഹിക്കുകയും, അത്തരം വ്യക്തിക്ക് അതുമൂലം മുൻവിധി ഉണ്ടാകാൻ സാധ്യതയില്ലെന്ന് മജിസ്ട്രേറ്റിന് അഭിപ്രായമുണ്ടെങ്കിൽ, മജിസ്ട്രേറ്റിന് ആ വ്യക്തിക്കെതിരെ ചുമത്തിയിരിക്കുന്ന എല്ലാ കുറ്റങ്ങളോ അല്ലെങ്കിൽ ഏതെങ്കിലും ചില കുറ്റങ്ങളോ ഒരുമിച്ച് വിചാരണ ചെയ്യാവുന്നതാണ്.
>
> (2) ഉപവകുപ്പ് (1) ലെ ഒന്നും 219, 220, 221, 223 എന്നീ വകുപ്പുകളിലെ വ്യവസ്ഥകളുടെ പ്രവർത്തനത്തെ ബാധിക്കില്ല.

31. 218-ാം വകുപ്പിലെ ഉപവകുപ്പ് (1) പ്രകാരം, ഒന്നാമതായി, ഏതെങ്കിലും വ്യക്തി ആരോപിക്കപ്പെടുന്ന ഓരോ വ്യത്യസ്ത കുറ്റകൃത്യത്തിനും പ്രത്യേക കുറ്റം ചുമത്തണമെന്നും, രണ്ടാമതായി, അത്തരം ഓരോ കുറ്റവും പ്രത്യേകം വിചാരണ ചെയ്യണമെന്നും വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുന്നു. എന്നിരുന്നാലും, ഈ വ്യവസ്ഥ പ്രകാരം, കുറ്റാരോപിതനായ വ്യക്തി മജിസ്ട്രേറ്റിന് രേഖാമൂലം ഒരു അഭ്യർത്ഥന നടത്തുകയും, അത്തരമൊരു വ്യക്തിക്ക് മുൻവിധി ഉണ്ടാകാൻ സാധ്യതയില്ലെന്ന് മജിസ്ട്രേറ്റ് അഭിപ്രായപ്പെടുകയും ചെയ്താൽ, മജിസ്ട്രേറ്റിന് ആ വ്യക്തിക്കെതിരെ ചുമത്തിയ എല്ലാ കുറ്റങ്ങളോ ഏതെങ്കിലും കുറ്റങ്ങളോ ഒരുമിച്ച് വിചാരണ ചെയ്യാം. 219 മുതൽ 221 വരെയുള്ള വകുപ്പുകളിലെയും 223 ലെയും വ്യവസ്ഥകളുടെ പ്രവർത്തനത്തെ ഉപവകുപ്പ് (1) ലെ ഒന്നും ബാധിക്കില്ലെന്ന് വകുപ്പ് 218 ലെ ഉപവകുപ്പ് (2) വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുന്നു. ഒരേ വ്യക്തിയുമായി ബന്ധപ്പെട്ടോ അല്ലാതെയോ പന്ത്രണ്ട് മാസത്തിനുള്ളിൽ ഒരേ തരത്തിലുള്ള ഒന്നിലധികം കുറ്റകൃത്യങ്ങൾ ഒരു വ്യക്തി ചെയ്തതായി ആരോപിക്കപ്പെടുമ്പോൾ, അയാൾക്കെതിരെ കുറ്റം ചുമത്തി മൂന്ന് കുറ്റങ്ങൾ വരെ ഒരുമിച്ച് വിചാരണ ചെയ്യാമെന്ന് വകുപ്പ് 219(1) വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുന്നു. ഐപിസിയിലെ അതേ വകുപ്പോ ഏതെങ്കിലും പ്രത്യേക അല്ലെങ്കിൽ പ്രാദേശിക നിയമമോ പ്രകാരം ഒരേ അളവിലുള്ള ശിക്ഷ നൽകുമ്പോൾ കുറ്റകൃത്യങ്ങൾ ഒരേ തരത്തിലുള്ളതാണെന്ന് വകുപ്പ് 219 ലെ ഉപവകുപ്പ് (2) വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുന്നു . "ഒരേ പ്രവൃത്തി രൂപപ്പെടുത്താൻ പരസ്പരം ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന" ഒരു പരമ്പരയിലെ പ്രവൃത്തികളിൽ, ഒരേ വ്യക്തി ഒന്നിലധികം കുറ്റകൃത്യങ്ങൾ ചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, അത്തരം ഓരോ കുറ്റകൃത്യത്തിനും ഒറ്റ വിചാരണയിൽ

അയാളെ വിചാരണ ചെയ്യാമെന്ന് വകുപ്പ് 220(1) വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുന്നു. വകുപ്പ് 212 ലെ ഉപവകുപ്പ് (2) അല്ലെങ്കിൽ വകുപ്പ് 219 ലെ ഉപവകുപ്പ് (1) എന്നിവയിൽ വ്യവസ്ഥ ചെയ്തിരിക്കുന്നതുപോലെ, ക്രിമിനൽ വിശ്വാസ വഞ്ചന അല്ലെങ്കിൽ സത്യസന്ധമല്ലാത്ത സ്വത്ത് ദുരുപയോഗം എന്നീ ഒന്നോ അതിലധികമോ കുറ്റകൃത്യങ്ങൾ ഒരു വ്യക്തിക്കെതിരെ ചുമത്തുകയും, ആ കുറ്റകൃത്യം (കൾ) ചെയ്യാൻ സൗകര്യമൊരുക്കുന്നതിനോ മറച്ചുവെക്കുന്നതിനോ വേണ്ടി, അക്കൗണ്ടുകളിൽ കൃത്രിമം കാണിക്കുകയോ മറച്ചുവെക്കുകയോ ആ വ്യക്തി ചെയ്തതായി ആരോപിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്ന സാഹചര്യത്തിൽ, ആ വ്യക്തിയെ ഈ കുറ്റങ്ങൾക്ക് ഒരുമിച്ച് വിചാരണ ചെയ്യാൻ കഴിയുമെന്ന് ഉപവകുപ്പ് (2) വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുന്നു. സെക്ഷൻ 220 ലെ ഉപവകുപ്പ് (3) പ്രകാരം, ആരോപിക്കപ്പെടുന്ന പ്രവൃത്തികൾ, നിലവിലുള്ള ഏതെങ്കിലും നിയമത്തിന്റെ രണ്ടോ അതിലധികമോ വ്യത്യസ്ത നിർവചനങ്ങൾക്കകത്ത് വരുന്ന ഒരു കുറ്റകൃത്യമാണെങ്കിൽ, കുറ്റാരോപിതനായ വ്യക്തിക്കെതിരെ അത്തരം ഓരോ കുറ്റകൃത്യത്തിനും കുറ്റം ചുമത്തി ഒരു വിചാരണയിൽ വിചാരണ ചെയ്യാവുന്നതാണ്. സെക്ഷൻ 220 ലെ ഉപവകുപ്പ് (4) വിഭാവനം ചെയ്യുന്നത്, ഒന്നോ അതിലധികമോ പ്രവൃത്തികൾ ഒന്നിച്ച് ഒരു കുറ്റകൃത്യമായി മാറുകയും എന്നാൽ അത് ഓരോന്നും ഓരോ കുറ്റകൃത്യമായി മാറുകയും ചെയ്യുന്ന സാഹചര്യത്തിൽ; കുറ്റാരോപിതനായ വ്യക്തിക്കെതിരെ അത്തരം പ്രവൃത്തികൾ സംയോജിപ്പിക്കുമ്പോൾ ഉണ്ടാകുന്ന കുറ്റകൃത്യത്തിനും, അത്തരം ഒന്നോ അതിലധികമോ പ്രവൃത്തികൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഏതെങ്കിലും കുറ്റകൃത്യത്തിനും ഒരു വിചാരണയിൽ കുറ്റം ചുമത്തി വിചാരണ

ചെയ്യാവുന്നതാണ്. നിരവധി വിശദാംശങ്ങൾ അടങ്ങിയ ഒരു കുറ്റകൃത്യത്തിന് ഒരു വ്യക്തിക്കെതിരെ കുറ്റം ചുമത്തുകയും, അവയിൽ ചിലത് മാത്രം ചേർത്താൽ ഒരു ചെറിയ കുറ്റകൃത്യമായി കണക്കാക്കുകയും ചെയ്താൽ, അത്തരം സംയോജനം തെളിയിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ബാക്കിയുള്ള വിശദാംശങ്ങൾ തെളിയിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലെങ്കിൽ, അയാൾക്ക് ചെറിയ കുറ്റകൃത്യത്തിന് കുറ്റം ചുമത്താമെന്ന് സെക്ഷൻ 222 വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുന്നു. വകുപ്പ് 222 ലെ ഉപവകുപ്പ് (2) പ്രകാരം, ഒരു വ്യക്തിക്കെതിരെ ഒരു കുറ്റകൃത്യം ചുമത്തുകയും വസ്തുതകൾ തെളിയിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്താൽ, അത് ഒരു ചെറിയ കുറ്റകൃത്യമായി കുറയ്ക്കുമ്പോൾ, അയാൾക്കെതിരെ കുറ്റം ചുമത്തിയിട്ടില്ല എങ്കിലും അയാൾക്ക് ആ ചെറിയ കുറ്റകൃത്യത്തിന് ശിക്ഷ ലഭിക്കാം, .

32. വകുപ്പ് 223 ഇനിപ്പറയുന്ന രീതിയിലാണ്: -

“223. ഏതൊക്കെ വ്യക്തികളെ സംയുക്തമായി കുറ്റം ചുമത്താം.—താഴെ പറയുന്ന വ്യക്തികളെ ഒരുമിച്ച് കുറ്റം ചുമത്തി വിചാരണ ചെയ്യാം, അതായത്:—

(എ) ഒരേ പ്രവൃത്തി ചെയ്ത കുറ്റകൃത്യത്തിന് ആരോപിക്കപ്പെട്ട വ്യക്തികൾ;

(ബി) ഒരു കുറ്റകൃത്യം ചെയ്തതായി ആരോപിക്കപ്പെടുന്ന വ്യക്തികളും അത്തരം കുറ്റകൃത്യത്തിന് പ്രേരണ നൽകിയെന്നോ ചെയ്യാൻ ശ്രമിച്ചെന്നോ ആരോപിക്കപ്പെടുന്ന വ്യക്തികളും;

(സി) പന്ത്രണ്ട് മാസത്തിനുള്ളിൽ, വകുപ്പ് 219 ന്റെ അർത്ഥത്തിൽ, ഒരേ തരത്തിലുള്ള ഒന്നിലധികം കുറ്റകൃത്യങ്ങൾ ചെയ്തതായി ആരോപിക്കപ്പെടുന്ന വ്യക്തികൾ;

(ഡി) ഒരേ പ്രവൃത്തിയിൽ വ്യത്യസ്ത കുറ്റകൃത്യങ്ങൾ ചെയ്തതായി ആരോപിക്കപ്പെടുന്ന വ്യക്തികൾ;

(ഇ) മോഷണം, പിടിച്ചുപറി, വഞ്ചന, അല്ലെങ്കിൽ ക്രിമിനൽ ദുരുപയോഗം എന്നിവ ഉൾപ്പെടുന്ന ഒരു കുറ്റകൃത്യത്തിൽ ആരോപിക്കപ്പെടുന്ന വ്യക്തികൾ, ആദ്യം പറഞ്ഞ വ്യക്തികൾ ചെയ്ത ഏതെങ്കിലും കുറ്റകൃത്യം വഴി കൈമാറ്റം ചെയ്യപ്പെട്ടതായി ആരോപിക്കപ്പെടുന്ന സ്വത്ത് സ്വീകരിച്ചു അല്ലെങ്കിൽ കൈവശം വച്ച അല്ലെങ്കിൽ കൈവശം വയ്ക്കാൻ സഹായിച്ചു, അല്ലെങ്കിൽ ഒടുവിൽ പറഞ്ഞ ഏതെങ്കിലും കുറ്റകൃത്യത്തിന് പ്രേരണ നൽകി അല്ലെങ്കിൽ ചെയ്യാൻ ശ്രമിച്ചു എന്ന കുറ്റം ചുമത്തപ്പെട്ട വ്യക്തികൾ;

(എഫ്) ഇന്ത്യൻ ശിക്ഷാ നിയമത്തിലെ (1860 ലെ 45) വകുപ്പ് 411, 414 പ്രകാരമോ അല്ലെങ്കിൽ മോഷ്ടിച്ച സ്വത്തുമായി(ഒരു കുറ്റകൃത്യത്തിലൂടെ

കൈവശം വച്ചിരിക്കുന്നത്) ബന്ധപ്പെട്ട സെക്ഷനുകളിലേതെങ്കിലും പ്രകാരമോ കുറ്റകൃത്യങ്ങൾ ആരോപിക്കപ്പെട്ട വ്യക്തികൾ,

(g) ഈ അദ്ധ്യായത്തിന്റെ മുൻ ഭാഗത്തിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന വ്യവസ്ഥകൾ, കള്ളനാണയവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് ഇന്ത്യൻ ശിക്ഷാ നിയമത്തിലെ (1860 ലെ 45) അദ്ധ്യായം XII പ്രകാരം ഏതെങ്കിലും കുറ്റകൃത്യത്തിൽ ആരോപിക്കപ്പെട്ട വ്യക്തികൾ , അതേ നാണയവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് പ്രസ്തുത അദ്ധ്യായം പ്രകാരം മറ്റേതെങ്കിലും കുറ്റകൃത്യത്തിൽ ആരോപിക്കപ്പെട്ട വ്യക്തികൾ , അല്ലെങ്കിൽ അത്തരം ഏതെങ്കിലും കുറ്റകൃത്യത്തിന് പ്രേരിപ്പിക്കുകയോ ശ്രമിക്കുകയോ ചെയ്ത വ്യക്തികൾ എന്നിവർക്കും ബാധകമായിരിക്കും:

എന്നാൽ, നിരവധി വ്യക്തികൾക്കെതിരെ വെവ്വേറെ കുറ്റകൃത്യങ്ങൾ ചുമത്തുകയും അത്തരം വ്യക്തികൾ ഈ വകുപ്പിൽ വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുള്ള ഏതെങ്കിലും വിഭാഗങ്ങളിൽ പെടാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന സാഹചര്യത്തിൽ, അത്തരം വ്യക്തികൾ ഒരു രേഖാമൂലമുള്ള അപേക്ഷയിലൂടെ ആഗ്രഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, [മജിസ്ട്രേറ്റ് അല്ലെങ്കിൽ സെഷൻ കോടതി] അനുവദിച്ചാൽ , അത്തരം വ്യക്തികളെ ദോഷകരമായി ബാധിക്കില്ലെന്ന് പൂർണ്ണമായും ബോധ്യപ്പെട്ടാൽ, അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നത് ഉചിതമാണ്, അത്തരം എല്ലാ വ്യക്തികളെയും ഒരുമിച്ച് വിചാരണ ചെയ്യാം.

(ഊന്നൽ നൽകിയിരിക്കുന്നു)

33. "കുറ്റം ആരോപിക്കപ്പെട്ട വ്യക്തികൾ" എന്ന പദപ്രയോഗത്തോടെയാണ് വകുപ്പ് 223 ആരംഭിക്കുന്നത്, അതായത് ഒന്നിലധികം വ്യക്തികൾ ഒരു കുറ്റകൃത്യത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരിക്കുമ്പോൾ ഈ വ്യവസ്ഥ ബാധകമാണ്. വകുപ്പ് 223 - (എ) മുതൽ (ജി) വരെയുള്ള ഖണ്ഡങ്ങളിൽ - വ്യക്തികളെ ഒരുമിച്ച് കുറ്റം ചുമത്തി വിചാരണ ചെയ്യാവുന്ന സാഹചര്യങ്ങൾ വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുന്നു. ഒരേ പ്രവൃത്തിക്കിടെ ചെയ്ത ഒരേ കുറ്റകൃത്യത്തിന് വ്യക്തികൾക്കെതിരെ കുറ്റം ചുമത്തപ്പെടുന്ന ഒരു സാഹചര്യം ഖണ്ഡം (എ) വിഭാവനം ചെയ്യുന്നു. ഒരു കുറ്റകൃത്യത്തിന് കുറ്റം ചുമത്തപ്പെട്ട വ്യക്തികളെയും കുറ്റകൃത്യത്തിന് പ്രേരിപ്പിക്കുകയോ ശ്രമിക്കുകയോ ചെയ്തതായി ആരോപിക്കപ്പെട്ട വ്യക്തികളെയും ഒരുമിച്ച് കുറ്റം ചുമത്തി വിചാരണ ചെയ്യാവുന്ന ഒരു സാഹചര്യം ഖണ്ഡം (ബി) വിഭാവനം ചെയ്യുന്നു. പന്ത്രണ്ട് മാസത്തിനുള്ളിൽ ഒരേ തരത്തിലുള്ള ഒന്നിലധികം കുറ്റകൃത്യങ്ങൾ ചെയ്ത വ്യക്തികൾക്കെതിരെ ഒരേ തരത്തിലുള്ള ഒന്നിലധികം കുറ്റകൃത്യങ്ങൾ ആരോപിക്കപ്പെടുന്ന ഒരു സാഹചര്യത്തിന് ഖണ്ഡം (സി) ബാധകമാണ്. ഒരേ പ്രവൃത്തിക്കിടെ വ്യത്യസ്ത കുറ്റകൃത്യങ്ങൾ ചെയ്ത വ്യക്തികളെ ഒരുമിച്ച് കുറ്റം ചുമത്തി വിചാരണ ചെയ്യാമെന്ന് ഖണ്ഡം (ഡി) വിഭാവനം ചെയ്യുന്നു. (ഇ), (എഫ്), (ജി) എന്നീ ഖണ്ഡങ്ങൾ അതിൽ വിഭാവനം ചെയ്തിരിക്കുന്ന പ്രത്യേക സാഹചര്യങ്ങളെ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നു. വകുപ്പ് 223 ലെ വ്യവസ്ഥ പ്രകാരം, നിരവധി വ്യക്തികൾക്കെതിരെ പലതരം കുറ്റകൃത്യങ്ങൾ ചുമത്തുകയും, അത്തരം വ്യക്തികൾ (എ) മുതൽ (ജി) വരെയുള്ള ഖണ്ഡങ്ങളിൽ വ്യക്തമാക്കിയ വിഭാഗങ്ങളുടെ പരിധിയിൽ വരാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന സാഹചര്യത്തിൽ, അത്തരം വ്യക്തികൾ

ആഗ്രഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, മജിസ്ട്രേറ്റിന് രേഖാമൂലം, അവരെ മുൻവിധിയോടെ ബാധിക്കില്ലെന്ന് ബോധ്യപ്പെട്ടാൽ, അത്തരം എല്ലാ വ്യക്തികളെയും ഒരുമിച്ച് വിചാരണ ചെയ്യാവുന്നതാണ്.

34. 1973 ലെ സി ആർപി സി യുടെ വകുപ്പ് 223(ഡി) ക്ക് സമാനമായ പഴയ കോഡിലെ സെക്ഷൻ 239(ഡി), ആന്ധ്രാപ്രദേശ് സംസ്ഥാന കോടതി v ചീമലപതി ഗണേശ്വര റാവു [19] കേസിലെ മൂന്നംഗ ബെഞ്ച് വ്യാഖ്യാനിച്ചത്, പഴയ കോഡിന്റെ സെക്ഷൻ 225(1) മായി, അതായത് 1973 ലെ സി ആർപി സി യുടെ വകുപ്പ് 219(1) മായി ഈ വ്യവസ്ഥ സംയോജിപ്പിച്ചാണ്.

ആ കേസിൽ , പീനൽ കോഡ് പ്രകാരമുള്ള കുറ്റകൃത്യങ്ങൾക്ക് രണ്ട് ആരോപിതരെയും മറ്റ് രണ്ട് പേരെയും ഒരുമിച്ച് വിചാരണ ചെയ്തു. ഓരോരുത്തരും ചെയ്യുന്ന രണ്ടോ അതിലധികമോ കുറ്റകൃത്യങ്ങളുടെ സംയുക്ത വിചാരണ നിയമവിരുദ്ധമാണെന്ന് ചൂണ്ടിക്കാട്ടി ഹൈക്കോടതി ശിക്ഷാവിധികൾ റദ്ദാക്കി. "ഒരേ പ്രവൃത്തിയുടെ സമയത്ത് ചെയ്യുന്ന കുറ്റകൃത്യം" എന്ന പ്രയോഗം സമയത്തിന്റെയോ സ്ഥലത്തിന്റെയോ ചേർച്ചയിലോ ഉദ്ദേശ്യത്തിന്റെയും രൂപകൽപ്പനയുടെയും ഐക്യത്തിലോ ചെയ്യുന്ന കുറ്റകൃത്യങ്ങളെയാണ് അർത്ഥമാക്കുന്നതെന്ന് ബെഞ്ചിനുവേണ്ടി സംസാരിച്ച ജസ്റ്റിസ് മുധോൽക്കർ നിരീക്ഷിച്ചു:

19 എ ഐ ആർ 1963 എസ്സി 1850

"25. മിസ്റ്റർ ചാരിയുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ, വകുപ്പ് 235(1) വകുപ്പ് 239- ന് മേൽ മേൽക്കൈ ഉള്ളതായി കണക്കാക്കാനാവില്ല, കാരണം ഒരേ ഇടപാട് ഒന്നിൽ കൂടുതൽ കുറ്റകൃത്യങ്ങളിലേക്ക് നയിക്കുന്ന തരത്തിൽ പരസ്പരം ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന പ്രവൃത്തികളെയാണ് ഇത് പരിഗണിക്കുന്നത്, അതേസമയം ഒരേ പ്രവൃത്തിയുടെ വേളയിൽ ചെയ്ത കുറ്റകൃത്യങ്ങളെയാണ് സെക്ഷൻ 239(ഡി) പരിഗണിക്കുന്നത്. സെക്ഷൻ 239(ഡി) ന്റെ ഉദ്ദേശ്യങ്ങൾക്കായി, വ്യത്യസ്ത കുറ്റകൃത്യങ്ങൾ ഒരേ ഇടപാടിന്റെ വേളയിൽ ചെയ്തിട്ടുണ്ടോ എന്നതിനപ്പുറം മറ്റെന്തെങ്കിലും ഉറപ്പാക്കേണ്ടതുണ്ടോ അതോ പ്രവൃത്തികൾ പരസ്പരം അന്തർലീനമായി ബന്ധപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടോ എന്ന് ഉറപ്പാക്കേണ്ടതുണ്ടോ എന്നതാണ് ചോദ്യം. സെക്ഷൻ 235(1) പ്രകാരം, കുറ്റകൃത്യങ്ങൾ ഒരേ ഇടപാട് രൂപപ്പെടുത്തുന്നതിന് ഒരുമിച്ച് ബന്ധിപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന പ്രവൃത്തികളിൽ നിന്നാണോ ഉണ്ടാകുന്നത് എന്നതാണ് ഉറപ്പാക്കേണ്ടത്, എന്നാൽ "രൂപത്തിൽ പരസ്പരം ബന്ധിപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന" എന്ന വാക്കുകൾ സെക്ഷൻ 239-ലെ "ഒരേ ഇടപാട്" എന്ന വാക്കുകൾക്ക് ശേഷം ആവർത്തിക്കുന്നില്ല. അപ്പോൾ ഉറപ്പാക്കേണ്ടത്, ഒരേ ഇടപാടിനെ പരാമർശിക്കുന്ന സെക്ഷൻ 239-ലെ എല്ലാ ഖണ്ഡങ്ങളിലും ഈ വാക്കുകൾ കാണണോ എന്നതാണ്. ഒന്നിലധികം കുറ്റകൃത്യങ്ങൾക്ക് സംയുക്ത വിചാരണയ്ക്ക് വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുന്ന വകുപ്പ് 235(1), പ്രവൃത്തികളും ഇടപാടും

തമ്മിൽ ഒരു ബന്ധം ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്ന് സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ഈ വ്യവസ്ഥ അനുസരിച്ച്, ഒരേ ഇടപാട് രൂപപ്പെടുന്നതായി കണക്കാക്കുന്നതിന് മുമ്പ് നിരവധി പ്രവൃത്തികൾ തമ്മിൽ ഒരു ബന്ധം ഉണ്ടായിരിക്കണം. "ഒരേ ഇടപാട്" എന്നതുകൊണ്ട് എന്താണ് ഉദ്ദേശിക്കുന്നതെന്ന് കോഡിൽ എവിടെയും നിർവചിച്ചിട്ടില്ല. വാസ്തവത്തിൽ, ഒരു പദപ്രയോഗം എന്താണ് അർത്ഥമാക്കുന്നതെന്ന് കൃത്യമായി നിർവചിക്കുന്നത് എല്ലായ്പ്പോഴും ബുദ്ധിമുട്ടാണ്. ഒരു ഇടപാടിനെ ഒരേപോലെ കണക്കാക്കാൻ കഴിയുമോ എന്നത് ഓരോ കേസിന്റെയും പ്രത്യേക വസ്തുതകളെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കും, കൂടാതെ നിയമസഭ മനഃപൂർവ്വം നിർവചിക്കാതെ വിട്ടതിന്റെ നിർവചനം ഏറ്റെടുക്കുന്നത് ബുദ്ധിമുട്ടുള്ള കാര്യമാണെന്ന് തോന്നുന്നു. പദപ്രയോഗം നിർവചിക്കുക എന്ന പ്രയാസകരമായ ദൗത്യം ഏറ്റെടുത്ത ഒരു കോടതിയുടെയും ഒരു അന്തിമ നിർണ്ണയം പോലുംഈ കോടതി കണ്ടിട്ടില്ല. പക്ഷേ അത് ഒരു പ്രവൃത്തി പരമ്പരയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട്, സമയത്തിന്റെയോ സ്ഥലത്തിന്റെയോ ചേർച്ചയും ഉദ്ദേശ്യത്തിന്റെയും രൂപകൽപ്പനയുടെയും ഐക്യമോ പ്രവർത്തന തുടർച്ചയോ ഉള്ളിടത്ത്, അവ ഒരേ ഇടപാടിന്റെ ഭാഗമാണെന്ന് അനുമാനിക്കാൻ കഴിയുമെന്ന് പൊതുവെ കരുതപ്പെടുന്നു . എന്നിരുന്നാലും, ഒരു ഇടപാടിനെ ഒന്നായി കണക്കാക്കുന്നതിന് ഈ ഘടകങ്ങളെല്ലാം ഒരുമിച്ച് നിലനിൽക്കണമെന്നില്ല. എന്നാൽ ഒരു വ്യക്തി ചെയ്യുന്ന നിരവധി പ്രവൃത്തികൾ

> ഉദ്ദേശ്യത്തിന്റെയോ രൂപകൽപ്പനയുടെയോ ഐക്യം കാണിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, ആ പ്രവൃത്തികൾ ഒരേ ഇടപാടിന്റെ ഭാഗമാണെന്ന് സൂചിപ്പിക്കുന്നതിന് അത് ശക്തമായ ഒരു സാഹചര്യമായിരിക്കും. ഒരേ ഇടപാട് രൂപപ്പെടുത്തുന്നതിന്, നിരവധി പ്രവൃത്തികളുടെ ഒരു പരമ്പര തമ്മിലുള്ള ബന്ധം ഒരു അനിവാര്യ ഘടകമാണെന്ന് നമുക്ക് തോന്നുന്നു. അതിനാൽ, വകുപ്പ് 239 ലെ (എ), (സി), (ഡി) എന്നീ ഖണ്ഡങ്ങളിൽ "പരസ്പരം ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് രൂപീകരിക്കുന്നത്" എന്ന വാക്കുകളുടെ അഭാവം വലിയ വ്യത്യാസമൊന്നും വരുത്തില്ല.

ഇപ്പോൾ ഒരു ഇടപാടിൽ ഒറ്റപ്പെട്ട ഒരു പ്രവൃത്തി ഉൾപ്പെട്ടിരിക്കാം അല്ലെങ്കിൽ ഒരു കൂട്ടം പ്രവൃത്തികൾ ഉൾപ്പെട്ടിരിക്കാം. ഒരു ഇടപാട് രൂപപ്പെടുത്തുന്ന പ്രവൃത്തികളുടെ പരമ്പര അനിവാര്യമായും പരസ്പരം ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കണം, അവയിൽ ചിലത് സ്വതന്ത്രമായി വേറിട്ടുനിൽക്കുകയാണെങ്കിൽ അവ ഒരേ ഇടപാടിന്റെ ഭാഗമാകില്ല, മറിച്ച് വ്യത്യസ്തമായ ഒരു ഇടപാടോ ഇടപാടുകളോ ആയിരിക്കും. അതിനാൽ, സെക്ഷൻ 235(1)-ൽ "ഒരേ ഇടപാട്" എന്ന പ്രയോഗം മാത്രം ഉപയോഗിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ പോലും, അത് ഒരു പ്രവൃത്തിയോ ബന്ധിപ്പിച്ച പ്രവൃത്തികളുടെ ഒരു പരമ്പരയോ അടങ്ങുന്ന ഒരു ഇടപാടിനെ അർത്ഥമാക്കുമായിരുന്നു. വകുപ്പ് 239 ലെ (എ), (സി), (ഡി) എന്നീ ഖണ്ഡങ്ങളിലും വകുപ്പ്

235(1) ലെയും "ഒരേ ഇടപാട്" എന്ന പ്രയോഗത്തിന് ചട്ടങ്ങളുടെ നിർമ്മാണത്തിന്റെ പൊതു നിയമമനുസരിച്ച് ഒരേ അർത്ഥം തന്നെ നൽകണം.

പ്രത്യേക വിചാരണ നടത്തുന്നത് പൊതുവായ നിയമമാണെന്നും സംയുക്ത വിചാരണ ഒരു അപവാദം ആണെന്നും ബെഞ്ച് വിധിച്ചു. എന്നിരുന്നാലും, കുറ്റാരോപിതർ ഒരേ ഇടപാടിന്റെ ഭാഗമായി വ്യത്യസ്ത കുറ്റകൃത്യങ്ങൾ ചെയ്താൽ, സംയുക്ത വിചാരണ ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ടാക്കുമെന്ന് തെളിയിക്കപ്പെടുന്നില്ലെങ്കിൽ സംയുക്ത വിചാരണയായിരിക്കും നിയമം:

“28. [...] , ഈ കേസിൽ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചതുപോലെ, പ്രത്യേക വിചാരണയാണ് സാധാരണ നിയമം, സംയുക്ത വിചാരണ ഒരു അപവാദം ആണ് എന്നതിൽ തർക്കമില്ല . എന്നാൽ ഒരാൾ മാത്രം ആരോപിതൻ ആയിരിക്കുകയും ഒന്നിലധികം വ്യക്തികളുടെ ഇടപെടൽ സംഭവിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നിടത്ത് ഈ തത്വം മനസ്സിലാക്കാനും പിന്തുടരാനും എളുപ്പമാണെങ്കിലും, ഒരേ പ്രവൃത്തി നിരവധി വ്യക്തികൾ ചെയ്യുന്നിടത്ത്, നിരവധി വ്യക്തികളെ വെവ്വേറെ വിചാരണ ചെയ്യുന്നത് അസൗകര്യപ്രദവും , ന്യായരഹിതവുമാകും. ഇത് സാക്ഷികൾക്ക് ഒഴിവാക്കാവുന്ന അസൗകര്യങ്ങളും സമയത്തിന്റെയും പണത്തിന്റെയും ഒഴിവാക്കാവുന്ന ചെലവുകളും ഉൾപ്പെടുന്ന അനാവശ്യമായ വിചാരണകളുടെ ആധിക്യത്തിലേക്ക് നയിക്കും. പ്രത്യേക വിചാരണകളുടെ നടപടിക്രമങ്ങൾ പാലിക്കുന്നതിലൂടെ കുറ്റാരോപിതർക്ക് ഒരു നേട്ടവും നേടാൻ കഴിയില്ല. എന്നിരുന്നാലും, നിരവധി കുറ്റാരോപിതരായ വ്യക്തികൾ നിരവധി കുറ്റകൃത്യങ്ങൾ

ചെയ്തതായി ആരോപിക്കപ്പെടുന്ന സാഹചര്യത്തിൽ, പ്രത്യേക വിചാരണകൾ എന്ന സാധാരണ നിയമം പാലിക്കുന്നതാണ് കൂടുതൽ ന്യായയുക്തമാകുന്നത്. എന്നാൽ ഇവിടെ, വീണ്ടും, ആ കുറ്റകൃത്യങ്ങൾ പൂർണ്ണമായും ബന്ധമില്ലാത്തതാണെന്നും ഒരേ ഇടപാടിന്റെ ഭാഗമാണെന്നും ആരോപിക്കപ്പെടുകയാണെങ്കിൽ, പ്രത്യേക വിചാരണകളെ ന്യായീകരിക്കുന്ന ഒരേയൊരു പരിഗണന കുറ്റാരോപിതർക്ക് സ്വയം പ്രതിരോധിക്കുന്നതിൽ ഉണ്ടാകുന്ന നാണക്കേടോ ബുദ്ധിമുട്ടോ ആയിരിക്കും.

എന്നിരുന്നാലും, കക്ഷികളെ തെറ്റായി ചേർത്തതുമൂലം ഹൈക്കോടതി ശിക്ഷാവിധി റദ്ദാക്കിയത് തെറ്റാണെന്ന് ഈ കോടതി വിധിച്ചു. കക്ഷികളെ തെറ്റായി ചേർത്തതുകാരണം മാത്രമല്ല, അത് കുറ്റാരോപിതന് നീതി നിഷേധിക്കാൻ കാരണമായി എന്നതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ മാത്രമേ കോടതിക്ക് ശിക്ഷാവിധി റദ്ദാക്കാൻ കഴിയുമായിരുന്നുള്ളൂ എന്ന് നിരീക്ഷിക്കപ്പെട്ടു:

> “31. നിയമാവലിയിലെ വകുപ്പ് 233 മുതൽ 239 വരെയുള്ള വ്യവസ്ഥകൾ ലംഘിച്ചുകൊണ്ട് കുറ്റം ചുമത്തിയിട്ടുണ്ടെന്ന് അനുമാനിച്ചാലും, തെറ്റായ കുറ്റംചുമത്തൽ, നീതിയുടെ പരാജയത്തിന് കാരണമായെന്ന കൃത്യമായ നിഗമനത്തിലെത്താതെ ആരോപിതരുടെ ശിക്ഷ റദ്ദാക്കാൻ ഹൈക്കോടതിക്ക് കഴിവില്ലായിരുന്നു. ഡോസൺ കേസിനെ [(1960) 1 അലഹബാദ് ഇ ആർ 558] അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ള വാദത്തെ ഈ തീരുമാനം പൂർണ്ണമായും പാലിക്കുന്നു

കുറ്റാരോപിതരായ വ്യക്തികൾ നിരവധി കുറ്റകൃത്യങ്ങൾ ചെയ്തിട്ടുള്ളവരും വിചാരണയിൽ ശിക്ഷിക്കപ്പെട്ടവരുമാണ് എന്നതുകൊണ്ട് മാത്രം, പ്രതികൾ അവരുടെ പ്രതിരോധത്തിൽ അപമാനിക്കപ്പെട്ടുവെന്നും അതിന്റെ ഫലമായി നീതി നടപ്പാക്കുന്നതിൽ പരാജയം സംഭവിച്ചുവെന്നും നിഗമനത്തിലെത്തിയില്ലെങ്കിൽ, അപ്പീൽ കോടതിക്ക് ശിക്ഷ റദ്ദാക്കാൻ കഴിയില്ല. ഈ കാരണങ്ങളാൽ കുറ്റങ്ങളുടെ തെറ്റായ സംയോജനത്തിന്റെയും കുറ്റങ്ങളുടെ ബാഹുല്യത്തിന്റെയും അടിസ്ഥാനത്തിൽ അഭിഭാഷകന്റെ വാദം കോടതിക്ക് അംഗീകരിക്കാൻ കഴിയില്ല. ”

ആർ. ദിനേശ്കുമാർ v. സ്റ്റേറ്റ് [20] എന്ന കേസിൽ ഈ കോടതിയുടെ ഒരു തീരുമാനത്തിൽ, വകുപ്പ് 223(ഡി) സി ആർ പി സി -യിൽ നൽകിയിരിക്കുന്ന ഈ വ്യാഖ്യാനത്തെ ആശ്രയിച്ചിരുന്നു.

35. ചന്ദ്ര ഭാൽ v. യുപി സംസ്ഥാന[21] കേസിൽ , അപ്പീൽവാദി വകുപ്പ് 302 പ്രകാരമുള്ള ഒരു കുറ്റകൃത്യത്തിന് ശിക്ഷിക്കപ്പെട്ടു, അതേസമയം പീനൽ കോഡിലെ വകുപ്പ് 302 പ്രകാരമുള്ള കുറ്റകൃത്യങ്ങൾ ചുമത്തിയ രണ്ട് കൂട്ടുപ്രതികളെ വെറുതെവിട്ട . ശിക്ഷ ഹൈക്കോടതി

20 (2015) 7 എസ്സിസി 497

21 1971 (3) എസ്സിസി 983

സ്ഥിരീകരിച്ചു. ഈ കോടതിക്ക് മുമ്പാകെ, മരിച്ചയാളെ അപ്പീൽവാദി വെടിവച്ച സംഭവത്തിൽ, മറ്റ് ചിലരെയും വെടിവച്ച് കൊല്ലുകയും പരിക്കേൽപ്പിക്കുകയും ചെയ്ത എന്നതായിരുന്നു ചോദ്യം. ആ സംഭവങ്ങളുടെ വിചാരണ വെവ്വേറെ നടത്തിയതിനാൽ അപ്പീൽവാദിയെ ഇത് പ്രതികൂലമായി ബാധിച്ചുവെന്നും അപ്പീൽവാദി വാദിച്ചു. സ്വയം പ്രതിരോധത്തിന്റെ പേരിൽ ആ കേസുകളിൽ അപ്പീൽവാദിയെ കുറ്റവിമുക്തനാക്കിയത് തുടർന്നുള്ള വിചാരണയിൽ സ്വയം പ്രതിരോധത്തിന്റെ വാദത്തിന് നിർണായക തെളിവായിരിക്കുമെന്നും വിചാരണയെ ഒന്നിച്ചുചേർത്തത് തനിക്ക് ദോഷം ചെയ്ത എന്നുമാണ് അപ്പീൽവാദിയുടെ വാദം. സിആർപിസിയിലെ വകുപ്പ് 223 ലെ വ്യവസ്ഥകൾ വ്യാഖ്യാനിക്കുമ്പോൾ , ജസ്റ്റിസ് ഐഡി ദുവയിലൂടെ കോടതി ഇങ്ങനെ നിരീക്ഷിച്ചു:

"5. കോഡിലെ വ്യവസ്ഥകളിലേക്ക് തിരിയുമ്പോൾ, ഓരോ പ്രത്യേക കുറ്റകൃത്യത്തിനും പ്രത്യേക കുറ്റം ചുമത്താനും അത്തരം ഓരോ കുറ്റത്തിനും പ്രത്യേക വിചാരണ നടത്താനും വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുന്ന പൊതുവായ നിർബന്ധിത നിയമം വകുപ്പ് 233 ഉൾക്കൊള്ളുന്നു. പൊതുനിയമത്തിന് അടിവരയിടുന്ന വിശാലമായ ലക്ഷ്യം, കൃത്യമായ കുറ്റാരോപണത്തിന്റെ അറിയിപ്പ് ആരോപിതന് നൽകുകയും, വ്യത്യസ്ത കുറ്റകൃത്യങ്ങൾ ഒറ്റ കുറ്റമായി ഒന്നിച്ചുചേർക്കുന്നതിലൂടെയും ഒരു വിചാരണയിൽ നിരവധി കുറ്റങ്ങൾ സംയോജിപ്പിക്കുന്നതിലൂടെയും ഉണ്ടാകാൻ സാധ്യതയുള്ള ആശയക്കുഴപ്പം മൂലം തന്റെ പ്രതിരോധത്തിൽ ലജ്ജിക്കുന്നതിൽ നിന്ന് അവനെ രക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുക എന്നതാണ്.

എന്നിരുന്നാലും, ഈ പൊതുനിയമത്തിന് അപവാദങ്ങളുണ്ട്, അവ 234, 235, 236, 239 എന്നീ വകുപ്പുകളിൽ കാണപ്പെടുന്നു. ഒന്നിലധികം കുറ്റകൃത്യങ്ങൾക്കുള്ള ഒരു വിചാരണ ആരോപിതനെ തന്റെ പ്രതിരോധത്തിൽ ലജ്ജിപ്പിക്കുകയോ മുൻവിധിയോടെ കാണുകയോ ചെയ്യുമെന്ന് കരുതാത്ത കേസുകൾ ഈ അപവാദങ്ങളിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. എന്നിരുന്നാലും, കുറ്റം ചുമത്തുന്ന കാര്യം കോടതിയുടെ പൊതു വിവേചനാധികാരത്തിലാണ്, കൂടാതെ ഈ വിവേചനാധികാരം ജുഡീഷ്യൽ പ്രയോഗിക്കുന്നത് നിയന്ത്രിക്കുന്നതിനുള്ള തത്വ പരിഗണന കുറ്റം ചുമത്തുന്നയാൾ പ്രതിഭാഗത്തിന് നാണക്കേട് ഒഴിവാക്കുക എന്നതായിരിക്കണം.

അപ്പീലന്റിന്റെ വാദത്തിൽ, പരിഗണിക്കേണ്ട ഒരേയൊരു വ്യവസ്ഥ സെക്ഷൻ 235(1) ആണ്, അത് ഒരേ ഇടപാട് രൂപപ്പെടുത്തുന്ന തരത്തിൽ പരസ്പരം ബന്ധിപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന പ്രവൃത്തികളുടെ ഒരു പരമ്പരയിൽ ഒരേ വ്യക്തി ഒന്നിലധികം കുറ്റകൃത്യങ്ങൾ ചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, അത്തരം ഓരോ കുറ്റകൃത്യത്തിനും അയാൾക്കെതിരെ കുറ്റം ചുമത്തി ഒരു വിചാരണയിൽ വിചാരണ ചെയ്യാവുന്നതാണ്. മറ്റ് അപവാദങ്ങളെ പോലെ ഈ അപവാദവും ഒന്നിൽ കൂടുതൽ കുറ്റകൃത്യങ്ങളുടെ സംയുക്ത വിചാരണയെ അനുവദിക്കുന്നു. ഇത് ഒരു സംയുക്ത വിചാരണ അനിവാര്യമാക്കുകയോ പ്രത്യേക വിചാരണകളെ തടയുകയോ നിരോധിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നില്ല. ഏതെങ്കിലും കുറ്റകൃത്യത്തിൽ നിന്ന് കുറ്റവിമുക്തനാക്കപ്പെട്ടതോ ശിക്ഷിക്കപ്പെട്ടതോ ആയ ഒരു വ്യക്തിയെ പിന്നീട് ഏതെങ്കിലും

പ്രത്യേക കുറ്റകൃത്യത്തിന് വിചാരണ ചെയ്യാമെന്നും കോഡിന്റെ വകുപ്പ് 403 ലെ ഉപവകുപ്പ് (2) വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുന്നു, അതിന് വകുപ്പ് 235(1) പ്രകാരം മുൻ വിചാരണയിൽ അയാൾക്കെതിരെ പ്രത്യേക കുറ്റം ചുമത്തിയിരിക്കാം. ആപ്പീൽവാദിയുടെ പ്രത്യേക വിചാരണയ്ക്ക് നിയമപരമായ എതിർപ്പൊന്നുമില്ല, കൂടാതെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിഭാഷകൻ കോടതി മുമ്പാകെ ഗൗരവമായി ഒന്നും ഉന്നയിച്ചിട്ടില്ല.

(ഊന്നൽ നൽകിയിരിക്കുന്നു)

36. 'എൽ' എന്ന വ്യക്തിയുടെ കൊലപാതകത്തിന് കാരണക്കാരനായി എന്ന കുറ്റത്തിന് പ്രത്യേക വിചാരണ നടത്തുന്നത് നിയമവിരുദ്ധമല്ലെന്ന് കോടതി നിരീക്ഷിച്ചു. മറ്റുള്ളവരുമായി ചേർന്ന് ഈ കുറ്റകൃത്യത്തിന്റെ സംയുക്ത വിചാരണ അനുവദനീയമാണെങ്കിൽ പോലും ഇത് നിയമവിരുദ്ധമല്ല. വിചാരണയുടെ തുടക്കത്തിൽ തന്നെ ഈ വിഷയം വിചാരണ കോടതി പരിഗണിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്നും വിചാരണയുടെ ഫലത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ അത് നിർണ്ണയിക്കേണ്ടതില്ലെന്നും കോടതി നിരീക്ഷിച്ചു. പ്രത്യേക വിചാരണയുടെ ഫലമായി അപ്പീൽവാദിക്ക് നേരെ മുൻവിധി ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്ന് സൂചിപ്പിക്കുന്ന ഒരു കാര്യത്തിലും തങ്ങളുടെ ശ്രദ്ധ ക്ഷണിച്ചിട്ടില്ലെന്നും കോടതി നിരീക്ഷിച്ചു. സ്വയം പ്രതിരോധത്തിനുള്ള വാദവും ഒരേ ഇടപാടിനിടെ രണ്ട് കുറ്റകൃത്യങ്ങളും ചെയ്തുവെന്ന വാദവും താഴെയുള്ള രണ്ട് കോടതികളും നിരസിച്ചുവെന്നും, വസ്തുതകളുടെ സംയുക്തമായ കണ്ടെത്തലിൽ കോടതി ഇടപെടില്ലെന്നും ഒടുവിൽ വിധിച്ചു. അതിനാൽ, സംയുക്ത

വിചാരണകലെ സംബന്ധിച്ച മൂന്ന് പ്രധാന തത്വങ്ങൾ വിധിന്യായത്തിൽ പ്രതിപാദിക്കുന്നു:

(i) മറ്റ് കുറ്റകൃത്യങ്ങൾക്കൊപ്പം ഈ കുറ്റകൃത്യങ്ങൾക്ക് സംയുക്ത വിചാരണ അനുവദനീയമാണെങ്കിൽ പോലും, പ്രത്യേക വിചാരണ നിയമവിരുദ്ധമല്ല;

(ii) വിചാരണയുടെ തുടക്കത്തിൽ തന്നെ സംയുക്ത വിചാരണയുടെ സാധ്യത തീരുമാനിക്കേണ്ടതുണ്ട്, വിചാരണയുടെ ഫലത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലല്ല; കൂടാതെ

(iii) ഒരു പ്രത്യേക വിചാരണയുടെ ഫലമായി എന്തെങ്കിലും മുൻവിധി ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടോ എന്നതാണ് യഥാർത്ഥ പരിശോധന. മറ്റൊരു വിധത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ, നീതി നടപ്പാക്കുന്നതിൽ പരാജയമുണ്ടെങ്കിൽ മാത്രമേ സംയുക്ത വിചാരണയുടെ നിർദ്ദേശത്തോടെ പുനർവിചാരണയ്ക്ക് ഉത്തരവിടുകയുള്ളൂ.

37. എസ്സാർ ടെലിഹോൾഡിംഗ്സ് ലിമിറ്റഡ് v. സെൻട്രൽ ബ്യൂറോ ഓഫ് ഇൻവെസ്റ്റിഗേഷൻ [22] എന്ന കേസിൽ , മൂന്നംഗ ബെഞ്ചിനുവേണ്ടി വാദിച്ച ജസ്റ്റിസ് ആർ.എഫ്. നരിമാൻ, ചന്ദ്ര ഭാൽ (മുകളിൽ) കേസിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന തത്വങ്ങൾ ആവർത്തിച്ചു. കൂടാതെ, സംയുക്ത വിചാരണ നടത്തുന്നതിന് സി.ആർ.പി.സിയുടെ വകുപ്പ് 223- ൽ വ്യവസ്ഥ ചെയ്തിട്ടുള്ള വ്യവസ്ഥകൾ പാലിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽപ്പോലും, (i) വിചാരണ

22 (2015) 10 എസ്സ്സിസി 562

നീട്ടിക്കൊണ്ടുപോകാൻ ഇടയാക്കുമെങ്കിൽ; (ii) ജുഡീഷ്യൽ സമയം അനാവശ്യമായി പാഴാക്കാൻ കാരണമാകുമെങ്കിൽ; (iii) ചില ചെറിയ കുറ്റകൃത്യങ്ങളിൽ മാത്രം പങ്കെടുത്ത ആരോപിതരെ ആശയക്കുഴപ്പത്തിലാക്കുകയോ മുൻവിധിയോടെ കാണുകയോ ചെയ്യുമെങ്കിൽ സംയുക്ത വിചാരണ നിർദ്ദേശിക്കുന്നത് അഭികാമ്യമല്ലെന്ന് വിധിച്ചു.

38. സംയുക്ത വിചാരണയെയും പ്രത്യേക വിചാരണകളെയും കുറിച്ചുള്ള ഈ കോടതിയുടെ തീരുമാനങ്ങളിൽ നിന്ന്, ഇനിപ്പറയുന്ന തത്വങ്ങൾ രൂപപ്പെടുത്താൻ കഴിയും:

(i) ഒരു വ്യക്തി ചെയ്തതായി ആരോപിക്കപ്പെടുന്ന വ്യത്യസ്ത കുറ്റകൃത്യങ്ങൾക്ക് പ്രത്യേക വിചാരണ നടത്തണമെന്ന് വകുപ്പ് 218 വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുന്നു. 219 - 221 വരെയുള്ള വകുപ്പുകൾ ഈ പൊതുനിയമത്തിന് അപവാദങ്ങൾ നൽകുന്നു. ഒരു വ്യക്തി ഈ അപവാദങ്ങൾക്ക് വിധേയനാണെങ്കിൽ, ഒരു വ്യക്തിക്കെതിരെ ചുമത്തിയിരിക്കുന്ന കുറ്റകൃത്യങ്ങൾക്ക് സംയുക്ത വിചാരണ നടത്താവുന്നതാണ്. അതുപോലെ, വ്യവസ്ഥയിലെ ഏതെങ്കിലും വകുപ്പുകൾ വെവ്വേറെയോ അല്ലെങ്കിൽ സംയോജനത്തിലോ ആണെങ്കിൽ, വകുപ്പ് 223 പ്രകാരം, വ്യത്യസ്ത കുറ്റകൃത്യങ്ങൾ ചുമത്തിയ വ്യക്തികൾക്കായി സംയുക്ത വിചാരണ നടത്താവുന്നതാണ്.

(ii) സംയുക്ത/വെവ്വേറെ വിചാരണകൾ നടത്തുന്നത് സംബന്ധിച്ച് വകുപ്പ് 218 - 223 ൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന തത്വങ്ങൾ പ്രയോഗിക്കുമ്പോൾ, വിചാരണ കോടതി ഒരു ദ്വിമുഖ

പരിശോധന നടത്തണം, അതായത്, (i) സംയുക്ത/വെവ്വേറെ വിചാരണ നടത്തുന്നത് കുറ്റാരോപിതന്റെ പ്രതിരോധത്തിന് ദോഷം ചെയ്യുമോ; കൂടാതെ/അല്ലെങ്കിൽ (ii) സംയുക്ത/വെവ്വേറെ വിചാരണ നടത്തുന്നത് ജുഡീഷ്യൽ കാലതാമസത്തിന് കാരണമാകുമോ എന്നതാണ് ഇവ.

(iii) വിചാരണയുടെ ഫലത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയല്ല, വിചാരണയുടെ തുടക്കത്തിലാണ് സംയുക്ത വിചാരണ നടത്താനുള്ള സാധ്യത നിർണ്ണയിക്കേണ്ടത്. വിചാരണ ആരോപിതന്റെയോ പ്രോസിക്യൂഷന്റെയോ അവകാശത്തെ പ്രതികൂലമായി ബാധിച്ചിട്ടുണ്ടോ എന്നതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ മാത്രം ഒരു പ്രത്യേക/സംയുക്ത വിചാരണ ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്ന വാദത്തിന്റെ സാധുത അപ്പീൽ കോടതിക്ക് നിർണ്ണയിക്കാവുന്നതാണ്;

(iv) ഒരു അപവാദം ഉൾക്കൊള്ളുന്ന വ്യവസ്ഥകളിൽ സംയുക്ത വിചാരണ നടത്തുന്നതിനെ പരാമർശിച്ച് 'may' എന്ന പദപ്രയോഗം ഉപയോഗിക്കുന്നതിനാൽ, നീതി നടപ്പാക്കുന്നതിൽ വീഴ്ച വരുത്തുമെന്ന് തെളിയിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലെങ്കിൽ, സംയുക്ത വിചാരണ നടത്താൻ കഴിയുമെങ്കിലും, പ്രത്യേക വിചാരണ സാധാരണയായി നിയമത്തിന് വിരുദ്ധമല്ല; കൂടാതെ

(v) സംയുക്ത വിചാരണയോ പ്രത്യേക വിചാരണയോ ഉണ്ടാകാനുള്ള സാധ്യതയുണ്ടെന്ന ഒറ്റക്കാരണത്താൽ പ്രതിയെ ശിക്ഷിച്ചതോ കുറ്റവിമുക്തനാക്കിയതോ റദ്ദാക്കാൻ കഴിയില്ല.

ശിക്ഷിക്കപ്പെട്ടതിന്റെയോ കുറ്റവിമുക്തനാക്കിയതിന്റെയോ ഉത്തരവ് റദ്ദാക്കണമെങ്കിൽ, കേസ് അനുസരിച്ച്, സംയുക്തമായോ പ്രത്യേകമായോ നടന്ന വിചാരണ കാരണം കക്ഷികളുടെ അവകാശങ്ങൾക്ക് ലംഘനം സംഭവിച്ചുവെന്ന് തെളിയിക്കപ്പെടണം.

39. ഈ ഘട്ടത്തിൽ, 2015 ജനുവരി 29-ന് റാൻഹൗള അഡീഷണൽ സെഷൻസ് ജഡ്ജി പുറപ്പെടുവിച്ച 2012-ലെ എഫ്ഐആർ 187-ലെ വിധി പുനഃപരിശോധിക്കേണ്ടത് ആവശ്യമാണ്. ബലാത്സംഗ കേസിൽ (എഫ്ഐആർ 96) ആരോപിതനെ സഹായിക്കുന്നതിനായി കളങ്കപ്പെട്ട അന്വേഷണം നടത്തിയെന്നും മരിച്ചയാളുടെ ആത്മഹത്യയ്ക്ക് പ്രേരിപ്പിച്ചെന്നുമാണ് അപ്പീൽവാദിക്കെതിരായ ആരോപണം. അപ്പീൽവാദിയെ കുറ്റവിമുക്തനാക്കിയ വിചാരണ ജഡ്ജി കണ്ടെത്തിയത് ഇങ്ങനെയാണ്:

(i) ആത്മഹത്യാക്കുറിപ്പിൽ അപ്പീൽവാദിയുടെ പേര് പരാമർശിച്ചിട്ടില്ല;

(ii) പി ഡബ്ല്യു 22 (അന്വേഷണ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ) കൈവശപ്പെടുത്തിയ യഥാർത്ഥ ആത്മഹത്യാക്കുറിപ്പ് അപ്പീൽവാദി തിരുത്തിയിട്ടില്ല, കൂടാതെ പി ഡബ്ല്യു 22 തന്റെ ക്രോസ്-വിസ്താരത്തിൽ അപ്പീൽവാദി നടത്തിയ പ്രാഥമിക അന്വേഷണം തന്റെ അന്വേഷണത്തിൽ താൻ സ്വീകരിച്ചതായി സമ്മതിച്ചു; കൂടാതെ

(iii) അപ്പീൽവാദിക്കെതിരെതെളിവെടുപ്പിൽ സുർജിത് കൗർ-പി ഡബ്ല്യു 12, ഹർമീത് കൗർ-പി ഡബ്ല്യു 2, പി ഡബ്ല്യു 21 എന്നിവർ ഒരു ആരോപണവും

ഉന്നയിച്ചിരുന്നില്ല, മറിച്ച് അപ്പീൽവാദി ശരിയായ അന്വേഷണം നടത്തിയെന്ന് പ്രസ്താവിച്ചിരുന്നു.

തെളിവുകൾ വിലയിരുത്തിയപ്പോൾ, ശിക്ഷാ നിയമത്തിലെ 306, 217 , 218 വകുപ്പുകൾ പ്രകാരം അപ്പീൽവാദി എന്തെങ്കിലും കുറ്റകൃത്യം ചെയ്തുവെന്ന് തെളിയിക്കാൻ രേഖയിൽ തെളിവുകൾ ഇല്ലെന്ന് വിചാരണ ജഡ്ജി നിഗമനത്തിലെത്തി .

40. എഫ്ഐആർ 96, എഫ്ഐആർ 187 എന്നിവയിൽ പ്രത്യേക വിചാരണ ഇരു കക്ഷികൾക്കും ദോഷം വരുത്തിയെന്നും അതേ സമയം മറ്റൊരു കേസിലെ തെളിവുകളെ ആശ്രയിക്കാൻ അവർക്ക് കഴിയാത്ത അവസ്ഥയിലാണെന്നും ചൂണ്ടിക്കാട്ടി ഹൈക്കോടതി പുനഃവിചാരണയ്ക്ക് ഉത്തരവിട്ടു. ഈ സാഹചര്യത്തിൽ, ഹൈക്കോടതി ഇനിപ്പറയുന്ന നിഗമനങ്ങളിൽ എത്തിച്ചേർന്നു:

(i) സിആർപിസി വകുപ്പ് 223(ഡി) പ്രകാരം വാദിയെ കൂട്ടബലാത്സംഗം ചെയ്തതിനും തുടർന്നുള്ള ആത്മഹത്യയ്ക്കും പ്രേരണ നൽകിയതിനും ആരോപിക്കപ്പെട്ട രണ്ട് കുറ്റകൃത്യങ്ങൾക്കും സംയുക്ത വിചാരണ നടത്താൻ കോടതിക്ക് വിവേചനാധികാരമുണ്ട് ;

(ii) വാദിയും ആരോപിതരും എഫ്ഐആർ 96 ഉം 187 ഉം എന്നീ രണ്ട് കേസുകളുടെയും വസ്തുതകളെയും തെളിവുകളെയും ആശ്രയിക്കുന്നു. എന്നാൽ

വിചാരണകൾ വെവ്വേറെ നടന്നതിനാൽ, നാതി ലാൽ (മുകളിൽ) കണക്കിലെടുത്ത്, കോടതിക്ക് മറ്റേ കേസിലെ തെളിവുകൾ പരിശോധിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. രണ്ട് എഫ്ഐആറുകളിൽ നിന്നും ഉണ്ടാകുന്ന വിചാരണകളിലെ തെളിവുകൾ കോടതി ഒരുമിച്ച് പരിശോധിച്ച് അന്തിമ നിഗമനത്തിലെത്തിയില്ലെങ്കിൽ, അത് നീതിയുടെ പരാജയത്തിലേക്ക് നയിക്കും; കൂടാതെ

(iii) എഫ്ഐആർ 96, എഫ്ഐആർ 187 എന്നിവയിൽ നസീബ് സിംഗ് (അപ്പീൽവാദി) കുറ്റവിമുക്തനാക്കിയെങ്കിലും, മുഴുവൻ സാഹചര്യവും നീതിയുടെ പരാജയത്തിന്റെ കോണും കണക്കിലെടുത്ത്, കേസ് പുനർവിചാരണയ്ക്കായി മാറ്റണം.

41. നതി ലാൽ കേസിലെ ഈ കോടതിയുടെ തീരുമാനം, പരസ്പര ബന്ധമുള്ള കേസുകൾ മറ്റൊരു കേസിലെ തെളിവുകൾ പരാമർശിക്കാതെ രണ്ട് വ്യത്യസ്ത വിധിന്യായങ്ങളിലൂടെ തീർപ്പാക്കണമെന്ന് പ്രസ്താവിക്കുന്ന ഒരു ഉത്തരവായി റിപ്പോർട്ട് ചെയ്യപ്പെടുന്നു. ഉത്തരവ് താഴെ നൽകിയിരിക്കുന്നു:

"1. പ്രത്യേക അനുമതി നൽകി . ഇരു കക്ഷികളുടെയും വാദം കേട്ടു.

2. ക്രോസ് കേസുകൾ ഉള്ള ഇന്നത്തെ സാഹചര്യത്തിൽ സ്വീകരിക്കേണ്ട ന്യായമായ നടപടിക്രമം, ഒരേ ജഡ്ജി തന്നെ രണ്ട് ക്രോസ് കേസുകളും

> ഒന്നിനുപുറകെ ഒന്നായി വിചാരണ ചെയ്യണമെന്ന് നിർദ്ദേശിക്കുക എന്നതാണ് എന്ന് കോടതി കരുതുന്നു. ഒരു കേസിൽ തെളിവുകൾ രേഖപ്പെടുത്തൽ പൂർത്തിയായ ശേഷം, അദ്ദേഹം വാദങ്ങൾ കേൾക്കണം, പക്ഷേ അദ്ദേഹം വിധി പറയാതെ വെക്കണം. അതിനുശേഷം അദ്ദേഹം രണ്ടാമത്തെ കേസ് കേൾക്കാൻ തുടങ്ങണം, എല്ലാ തെളിവുകളും രേഖപ്പെടുത്തിയ ശേഷം അദ്ദേഹം വാദങ്ങൾ കേൾക്കണം, പക്ഷേ ആ കേസിൽ വിധി മാറ്റിവയ്ക്കണം. അതേ ജഡ്ജി പിന്നീട് രണ്ട് വ്യത്യസ്ത വിധിന്യായങ്ങളിലൂടെ കാര്യങ്ങൾ തീർപ്പാക്കണം. ഓരോ കേസും തീരുമാനിക്കുമ്പോൾ, ആ പ്രത്യേക കേസിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയ തെളിവുകളെ മാത്രമേ അദ്ദേഹത്തിന് ആശ്രയിക്കാൻ കഴിയൂ. ക്രോസ് കേസിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയ തെളിവുകൾ പരിശോധിക്കാൻ കഴിയില്ല.

ക്രോസ് കേസിൽ വാദിക്കുന്നതെന്തായാലും ജഡ്ജിയെ സ്വാധീനിക്കാൻ കഴിയില്ല. ക്രോസ് കേസിൽ ഉന്നയിക്കുന്ന തെളിവുകളോ വാദങ്ങളോ ഒരു തരത്തിലും സ്വാധീനിക്കാതെ, ആ പ്രത്യേക കേസിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന തെളിവുകളുടെ മാത്രം അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഓരോ കേസും തീരുമാനിക്കണം. എന്നാൽ രണ്ട് വിധിന്യായങ്ങളും ഒന്നിനുപുറകെ ഒന്നായി ഒരേ ജഡ്ജി തന്നെ പ്രഖ്യാപിക്കണം.

3. മുകളിൽ പറഞ്ഞ പരിധി വരെ കോടതിഈ അപ്പീൽ അനുവദിക്കുകയും, പോലീസ് കേസും പ്രതി-പരാതിക്കാരൻ ഒരു സ്വകാര്യ പരാതിയിലൂടെ സ്ഥാപിച്ച ക്രോസ് കേസും

മുന്നോട്ട് കൊണ്ടുപോകാനും മുകളിൽ നൽകിയിരിക്കുന്ന നിർദ്ദേശങ്ങളുടെ വെളിച്ചത്തിൽ രണ്ട് കാര്യങ്ങളിലും വിചാരണ നടത്താനും ജഡ്ജിയോട് നിർദ്ദേശിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. വിദഗ്ധ ജഡ്ജി ഈ ക്രോസ് കേസുകൾക്ക് മുൻഗണന നൽകുകയും രണ്ട് കേസുകളും വേഗത്തിൽ തീർപ്പാക്കുകയും ചെയ്യും.

42. ഈ കേസിൽ ഹൈക്കോടതിയുടെ വിധിന്യായത്തിന്റെ കൃത്യത തീരുമാനിക്കുമ്പോൾ, ഉഖ കോൽഹെയിലെ (മുകളിൽ) ഭരണഘടനാ ബെഞ്ചിന്റെ തത്വങ്ങൾ ശ്രപപ്പെടുത്തലും അതിന്റെ ഫലമായി അടുത്തിടെ അജയ് കുമാർ ഘോഷാലിലെ (മുകളിൽ) രണ്ട് ജഡ്ജിമാരുടെ ബെഞ്ചിന്റെ ശ്രപീകരണവും മുതൽ പുനരന്വേഷണത്തിന് ഉത്തരവിടാനുള്ള അധികാരം അസാധാരണ സ്വഭാവമുള്ളതാണെന്ന് സ്ഥിരമായി കണക്കാക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്ന് ഊന്നിപ്പറയേണ്ടതുണ്ട്. സംയുക്ത വിചാരണയ്ക്ക് നിർദ്ദേശം നൽകുന്നത് നിർബന്ധമല്ല, പക്ഷേ സിആർപിസിയുടെ വകുപ്പ് 223 പ്രകാരം കോടതിയുടെ വിവേചനാധികാരത്തിലാണ്. വകുപ്പ് 223 ലെ ഖണ്ഡം (ഡി) ഒരേ പ്രവൃത്തിയിലെ വ്യത്യസ്ത കുറ്റകൃത്യങ്ങളിൽ ഏർപ്പെട്ട വ്യക്തികളെ കുറ്റം ചുമത്താനും ഒരുമിച്ച് വിചാരണ ചെയ്യാനും അനുവദിക്കുന്നു. 1898 ലെ കോഡിന്റെ അനുബന്ധ വ്യവസ്ഥയുടെ പരിധി വിശദീകരിക്കുമ്പോൾ, ചന്ദ്ര ഭാൽ (മുകളിൽ) ലെ ഈ കോടതി ശക്തമായി വിധിച്ചത് ഇങ്ങനെയാണ്:

(i) നിയമപരമായ വ്യവസ്ഥ സംയുക്ത വിചാരണയെ നിർബന്ധമാക്കുകയോ പ്രത്യേക വിചാരണകളെ തടയുകയോ നിരോധിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നില്ല;

(ii) വിചാരണയുടെ തുടക്കത്തിൽ തന്നെ വിചാരണ കോടതിയാണ് ഈ കാര്യം തീരുമാനിക്കേണ്ടത്, വിചാരണയുടെ ഫലത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ അത് തീരുമാനിക്കേണ്ടതില്ല; കൂടാതെ

(iii) അപ്പീൽ കോടതിയിൽ പ്രശ്നം ഉന്നയിക്കപ്പെടുമ്പോൾ, പ്രത്യേക വിചാരണയുടെ ഫലമായി വ്യക്തമായ മുൻവിധി ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്ന് സ്ഥാപിക്കണം.

43. ചന്ദ്ര ഭാലിലെ രണ്ട് ജഡ്ജിമാരുടെ ബെഞ്ചിന്റെ വിധിയിൽ, ഭ്രരാജി (മുകളിൽ) യിലെ വിധിന്യായത്തിൽ സമാനമായ ഒരു ഫോർമുലേഷൻ പ്രകടമാണ്. അവിടെ, ഒരു പുതിയ വിചാരണ "വളരെ അനിവാര്യമായി" മാറുമ്പോൾ മാത്രമേ അവസാന ആശ്രയമായിരിക്കാവൂ എന്ന് കോടതി ഊന്നിപ്പറഞ്ഞു. മാത്രമല്ല, നീതിയുടെ പരാജയം ഒഴിവാക്കാൻ അങ്ങേയറ്റത്തെ അത്യാവശ്യഘട്ടത്തിൽ അപ്പീൽ കോടതി അങ്ങനെ ചെയ്യുമെന്ന് ഈ കോടതി ഊന്നിപ്പറഞ്ഞു. വകുപ്പ് 386 സിആർപിസി പ്രകാരം അപ്പീൽ കോടതി എന്ന നിലയിൽ അതിന്റെ അധികാരം വിനിയോഗിക്കുമ്പോൾ, ഒരു പുതിയ വിചാരണയ്ക്ക് ഉത്തരവിടാനോ "ആരോപിതനെ വീണ്ടും വിചാരണ ചെയ്യാനോ വിചാരണയ്ക്ക് വിധേയമാക്കാനോ" ഉള്ള അധികാരം അസാധാരണമായ സ്വഭാവമുള്ളതാണെന്നും അത്

നീതിയുടെ പിഴവ് തടയാൻ ഉദ്ദേശിച്ചുള്ളതാണെന്നും കോടതി ബോധവാന്മാരായിരിക്കണം. സിആർപിസിയുടെ വകുപ്പ് 465(1) [23]- ലും ഇതേ തത്വം ഉൾക്കൊള്ളുന്നു .

44. പുനഃവിചാരണ ഉത്തരവിന്റെ ഫലം സാധാരണയായി ആദ്യഘട്ടത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയ തെളിവുകൾ ഇല്ലാതാക്കുക എന്നതാണ്. ഭരണഘടനാ ബെഞ്ചിനുവേണ്ടി സംസാരിച്ച ജസ്റ്റിസ് ജെ.സി. ഷാ, "പുനർവിചാരണ ഉത്തരവ് മുൻ നടപടിക്രമങ്ങളെ രേഖയിൽ നിന്ന് ഇല്ലാതാക്കുന്നു [...]" എന്ന് നിരീക്ഷിച്ചു. "മുൻ നടപടിക്രമങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട പ്രധാന രേഖകൾ മായ്ച്ചുകളഞ്ഞതിനുശേഷം, മുഴുവൻ മൊഴികളും ആവർത്തിച്ചതിന് എല്ലാ വ്യക്തികളെയും വീണ്ടും കോടതിയിലേക്ക് കൊണ്ടുവരുന്നതിലൂടെ

23 "465. പിഴവോ, ഒഴിവാക്കലോ, ക്രമക്കേടോ കാരണം വിപരീതമാക്കുകയോ മാറ്റം വരുത്തുകയോ ചെയ്യാവുന്ന വിധി, ശിക്ഷ അല്ലെങ്കിൽ ഉത്തരവ്

(1) ഇതിനുമുമ്പ് ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള വ്യവസ്ഥകൾക്ക് വിധേയമായി, അധികാരപരിധിയുള്ള ഒരു കോടതി പാസ്സാക്കിയ ഒരു വിധി, ശിക്ഷ അല്ലെങ്കിൽ ഉത്തരവ്, പരാതിയിലോ, സമൻസിലോ, വാറൻറിലോ, വിളംബരത്തിലോ, ഉത്തരവിലോ, വിധിയെഴുത്തിലോ അല്ലെങ്കിൽ വിചാരണയ്ക്ക് മുമ്പോ വിചാരണ സമയത്തോ ഉള്ള മറ്റ് നടപടിക്രമങ്ങളിലോ, അല്ലെങ്കിൽ ഈ കോഡിൻ കീഴിലുള്ള ഏതെങ്കിലും അന്വേഷണത്തിലോ മറ്റ് നടപടിക്രമങ്ങളിലോ സംഭവിച്ച ഏതെങ്കിലും പിഴവ്, ഒഴിവാക്കൽ, അല്ലെങ്കിൽ ക്രമക്കേട് കാരണം, അല്ലെങ്കിൽ പ്രോസിക്യൂഷനുള്ള ഏതെങ്കിലും അനുമതിയിലെ ഏതെങ്കിലും പിഴവ് അല്ലെങ്കിൽ ക്രമക്കേട് കാരണം, ഒരു അപ്പീൽ, സ്ഥിരീകരണ, അല്ലെങ്കിൽ പുനഃപരിശോധനാ കോടതി വിപരീതമാക്കുകയോ മാറ്റം വരുത്തുകയോ ചെയ്യുന്നതല്ല, അത്തരം പിഴവ്, ഒഴിവാക്കൽ, അല്ലെങ്കിൽ ക്രമക്കേട് കാരണം നീതിലംഘനം ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്ന് ആ കോടതിയുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ ബോധ്യമായാലൊഴികെ.

മുഴുവൻ ശ്രമകരമായ വ്യായാമത്തിന്റെയും പുനരാവിഷ്കാരം" നടത്തുന്നതിനെതിരെ ജാഗ്രത പാലിക്കണമെന്ന് , ഭ്രരാജിയിൽ (മുകളിൽ) ജസ്റ്റിസ് കെ.ടി. തോമസ് വീണ്ടും ഊന്നിപ്പറയുന്നു.

45. വകുപ്പ് 223(എ) സിആർപിസി [24] പ്രകാരം രണ്ട് എഫ്ഐആറുകളിലെയും വിചാരണയ്ക്കിടെ അപ്പീൽവാദിയായ നസിബ് സിംഗിനെയും മറ്റ് അപ്പീൽവാദികളോടൊപ്പം വിചാരണ ചെയ്തതായി ഹൈക്കോടതിക്ക് അറിയാമായിരുന്നു. 2014 നവംബർ 29-ന് എഫ്ഐആർ 96 പ്രകാരമുള്ള സെഷൻസ് വിചാരണയിലും 2015 ജനുവരി 29-ന് എഫ്ഐആർ 187/2012 പ്രകാരമുള്ള വിചാരണയിലും അപ്പീൽവാദി കുറ്റവിമുക്തനാക്കപ്പെട്ടു. "അയാൾ ഒരു അവകാശം നേടിയിരുന്നുവെന്നും അത് തടസപ്പെടുത്താൻ തിടുക്കമില്ലെന്നും " ഹൈക്കോടതി ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയെങ്കിലും, "സമത്വവും നീതി നടപ്പാക്കലും നിലനിർത്താൻ" രണ്ട് കേസുകളും പുനഃവിചാരണയ്ക്കായി തിരികെ അയച്ചു. പുനഃവിചാരണ ഉത്തരവ് തെളിവുകളുടെ മുഴുവൻ രേഖയും ഇല്ലാതാക്കുമെന്ന അപ്പീൽവാദിയുടെയും പഞ്ചാബ് സംസ്ഥാനത്തിന്റെയും അഭിഭാഷകൻ വാദിച്ച വാദത്തിൽ കഴമ്പുണ്ട്. പ്രത്യേക വിചാരണയ്ക്കിടെ രേഖപ്പെടുത്തിയ തെളിവുകൾ ചില ആരോപിതരുടെ കാര്യത്തിൽ നിലനിർത്താൻ കഴിയില്ല. ഹൈക്കോടതിയുടെ തീരുമാനത്തിന്റെ ഫലം

24 223. ഏതൊക്കെ വ്യക്തികളെയാണ് സംയുക്തമായി കുറ്റം ചുമത്താൻ കഴിയുക.—താഴെ പറയുന്ന വ്യക്തികളെ കുറ്റം ചുമത്തി ഒരുമിച്ച് വിചാരണ ചെയ്യാം, അതായത്:— (എ) ഒരേ ഇടപാടിനിടെ ചെയ്ത അതേ കുറ്റകൃത്യത്തിന് കുറ്റാരോപിതരായ വ്യക്തികൾ;[..]

അപ്പീൽ വാദിയെ മറ്റ് കുറ്റാരോപിതർക്കൊപ്പം പുതിയ വിചാരണയ്ക്ക് വിധേയമാക്കുക എന്നതാണ്. വാസ്തവത്തിൽ, ആരോപിതർ ചെയ്ത വ്യത്യസ്ത കുറ്റകൃത്യങ്ങൾക്ക് ഒരുമിച്ച് കുറ്റം ചുമത്തണമെന്ന് നിരീക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് വിചാരണ പുതുതായി നടത്തണമെന്ന് ഹൈക്കോടതി നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടുണ്ട്.

46. അപ്പീൽവാദി അന്വേഷണം നടത്തിയ രീതിയെക്കുറിച്ച് മൊഴി നൽകിയ നിർണായക സാക്ഷികൾ (പി ഡബ്ല്യു 20 ഉം പി ഡബ്ല്യു 17 ഉം) മരിച്ചതിനാൽ, ഈ ഘട്ടത്തിൽ പുനർവിചാരണയ്ക്ക് ഉത്തരവിടുന്നത് ഗുരുതരമായ വീഴ്ചക്ക് കാരണമാകുമെന്ന് അപ്പീൽവാദി വാദിച്ചു. മുകളിൽ പറഞ്ഞ പരിഗണനകൾക്ക് പുറമെ, കുറ്റാരോപിതർക്കെതിരെ ചുമത്തിയ ആരോപിക്കപ്പെട്ട കുറ്റകൃത്യങ്ങളുടെ ഗൗരവം ഹൈക്കോടതി മറന്നുപോയിരിക്കാൻ സാധ്യതയില്ല. പീനൽ കോഡിലെ വകുപ്പ് 328, 363 എ , 366, 376 എന്നിവ വകുപ്പ് 34 നോടൊപ്പം വായിക്കുമ്പോൾ ശിക്ഷാർഹമായ കുറ്റങ്ങൾക്ക് 2012 നവംബർ 27 ന് എഫ് ഐ ആർ 96 രജിസ്റ്റർ ചെയ്തു . 217, 218, 120 ബി എന്നീ വകുപ്പുകളിലെ വ്യവസ്ഥകൾ ചേർത്ത ശേഷം 2013 ജനുവരി 11 ന് അപ്പീൽവാദിയെ പ്രതിചേർത്തു . വാദിക്കെതിരെ കൂട്ടബലാത്സംഗം നടന്നതായി ഗുരുതരമായ ഒരു ആരോപണം ഉയർന്നുവന്നിരുന്നു, ഇത് 2012 ഡിസംബർ 26 ന് അവരുടെ ആത്മഹത്യയിലേക്ക് നയിച്ചതായി ആരോപിക്കപ്പെടുന്നു, ഇത് ഐപിസി വകുപ്പ് 306 / 34 പ്രകാരം എഫ്ഐആർ 100 രജിസ്റ്റർ ചെയ്യുന്നതിൽ കലാശിച്ചു , അത് പിഎസ് സമാനയ്ക്ക് കൈമാറുകയും എഫ്ഐആർ

187 ആയി രജിസ്റ്റർ ചെയ്യുകയും ചെയ്തു. 2019 ഡിസംബർ 20-ന് ഹൈക്കോടതി പുറപ്പെടുവിച്ച തർക്കിത വിധിന്യായത്തിലൂടെയും ഉത്തരവിലൂടെയും അരോപിതരുടെ കുറ്റംചുമത്തലും അപ്പീൽവാദിയെ കുറ്റവിമുക്തനാക്കിയ വിധിയും വിചാരണ കോടതിക്ക് വിട്ടുകൊടുക്കുകയും പുനർവിചാരണയ്ക്ക് ഉത്തരവിടുകയും ചെയ്തു.സംഭവം നടന്നിട്ട് 7 വർഷത്തിലധികം കഴിഞ്ഞതിനാൽ , പുനഃവിചാരണ നീതി നടപ്പാക്കാൻ സഹായിക്കില്ല, മറിച്ച് നീതിയുടെ ഗുരുതരമായ നീതിനിഷേധത്തിന് കാരണമാകും. ഹൈക്കോടതിയുടെ വിധി നീതിയുടെ ഒരു പരിഹാസമാണ്.

47. എഫ്ഐ ആർ 96, എഫ്ഐ ആർ 197 എന്നിവയിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന കുറ്റകൃത്യങ്ങൾ ഒരേ പ്രവൃത്തിക്കിടെ ആണ് ചെയ്തതെന്ന് സമ്മതിച്ചാലും, 223(ഡി) വകുപ്പിലെ വാക്യത്തിന്റെ അർത്ഥത്തിൽ , ചീമലപതി ഗണേശ്വര റാവു (മുകളിൽ) ലെ വ്യാഖ്യാനം കണക്കിലെടുക്കുമ്പോൾ, പുനരന്വേഷണത്തിനും തുടർന്ന് സംയുക്ത വിചാരണയ്ക്കും നിർദ്ദേശിക്കാൻ വിവേചനാധികാരം പ്രയോഗിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല. വെവ്വേറെ വിചാരണകൾ നീതി ലംഘനത്തിന് കാരണമായെന്ന് പ്രതികളും തെളിയിക്കേണ്ടത് അനിവാര്യമായിരുന്നു. വെവ്വേറെ വിചാരണകൾ നീതി ലംഘനത്തിന് കാരണമായെന്ന് കോടതിക്ക് മുന്നിൽ തെളിയിക്കാൻ പ്രതികൾക്ക് കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. നീതി ലംഘനത്തിന്റെ വശത്തെക്കുറിച്ച് ഒരു വിശദീകരണവും നൽകിയിട്ടില്ല. എഫ്ഐ ആർ 96, എഫ്ഐ ആർ 187 എന്നിവയിലെ വെവ്വേറെ വിചാരണകൾ നീതി ലംഘനത്തിന് കാരണമായെന്ന്

ഹൈക്കോടതി വിമർശിച്ച വിധിന്യായത്തിൽ നിരീക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും, കണ്ടെത്തൽ വിശദീകരിക്കാൻ ഒരു വിശകലനവും നടത്തിയിട്ടില്ല. മാത്രമല്ല, നീതി ലംഘനം 'സാധ്യമാണ്' എന്ന് മാത്രമേ ഹൈക്കോടതി നിരീക്ഷിച്ചിട്ടുള്ളൂ. അതുകൊണ്ട്, കോടതിയിൽ ആപ്പീൽവാദിയോടുള്ള വ്യക്തിപരമായ മുൻവിധി ഉയർത്തിക്കാട്ടുന്നതിനു പുറമേ, വെവ്വേറെ വിചാരണകൾ നടത്തുന്നത് നിയമവിരുദ്ധമല്ലെന്നും ഹൈക്കോടതിക്ക് നീതിയുടെ പരാജയം ഉണ്ടായെന്ന് പൂർണ്ണമായി ബോധ്യപ്പെട്ടിട്ടില്ലെന്നും ഈ കോടതി വ്യക്തമായി വിശ്വസിക്കുന്നു.

48. ഹൈക്കോടതി ഉത്തരവിട്ട പുനഃവിചാരണയ്ക്കെതിരെ പഞ്ചാബ് സംസ്ഥാനം ഈ കോടതിയിൽ അപ്പീൽ നൽകിയിട്ടില്ല എന്ന വസ്തുത കോടതിക്ക് അറിയാം . എന്നാൽ പ്രാഥമിക തത്വമെന്ന നിലയിൽ, പുനരവിചാരണ ഗുരുതരമായ ഒരു മുൻവിധിയുണ്ടാക്കുന്ന കാര്യമാണെന്ന് അപ്പീൽ വാദിക്ക് പോലും സ്ഥാപിക്കാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്, കാരണം ആദ്യ വിചാരണയ്ക്കിടെ രേഖപ്പെടുത്തിയ സുപ്രധാന തെളിവുകൾ അപ്പീൽ വാദിയുടെ നേതൃത്വത്തിലുള്ള അന്വേഷണ സംഘത്തിലെ സാക്ഷികളുടെ മരണത്തിന്റെ ഫലമായി ഇല്ലാതാക്കപ്പെടും. കൂടാതെ, വാദിയുടെ ആത്മഹത്യയിലേക്ക് നയിച്ചതായി ആരോപിക്കപ്പെടുന്ന ഹീനമായ കുറ്റകൃത്യത്തിൽ നീതി നടപ്പാക്കുന്നുവെന്ന് ഉറപ്പാക്കുന്നതിന് പുനർവിചാരണ സഹായകരമായിരിക്കില്ല .

49. അതനുസരിച്ച് കോടതി അപ്പീൽ അനുവദിക്കുകയും 2019 ഡിസംബർ 20-ന് പഞ്ചാബ്-ഹരിയാന ഹൈക്കോടതി പുറപ്പെടുവിച്ച തർക്കിത വിധിയും ഉത്തരവും റദ്ദാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. തൽഫലമായി, തർക്കിത വിധിയും ഉത്തരവിലൂടെയും തീർപ്പാക്കിയ മുഴുവൻ ക്രിമിനൽ അപ്പീലുകളും ഗുണദോഷങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ വീണ്ടും തീർപ്പാക്കുന്നതിനായി ഹൈക്കോടതിയുടെ ഫയലിൽ പുനഃസ്ഥാപിക്കപ്പെടും. ഹൈക്കോടതി കേൾക്കുകയും തീരുമാനിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ട അപ്പീലുകളുടെ ഗുണദോഷങ്ങളെ കുറിച്ചുള്ള ഏതെങ്കിലും അഭിപ്രായ പ്രകടനമായി ഈ വിധിന്യായത്തിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന ഒന്നും വ്യാഖ്യാനിക്കപ്പെടില്ലെന്ന് വ്യക്തമാക്കുന്നു.

50. മുകളിൽ പറഞ്ഞ നിബന്ധനകളിൽ അപ്പീലുകൾ അനുവദിച്ചിരിക്കുന്നു.

51. തീർപ്പാക്കാത്ത അപേക്ഷ(കൾ) ഉണ്ടെങ്കിൽ അവ തീർപ്പാക്കപ്പെടും.

നിധി ജെയിൻ

അപ്പീലുകൾ അനുവദിച്ചു.